

Закон о извршењу и обезбеђењу

*Закон је објављен у "Службеном гласнику РС", бр. 31/2011 и
55/2014*

Део први

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Садржина закона

Члан 1.

Овим законом уређује се поступак принудног остваривања потраживања (у даљем тексту: поступак извршења) и обезбеђења потраживања (у даљем тексту: поступак обезбеђења), на основу домаће или стране извршне или веродостојне исправе ако посебним законом није другачије одређено.

Овим законом уређује се и спровођење извршења и обезбеђења, као и услови за обављање делатности извршитеља.

Покретање и спровођење поступка

Члан 2.

Поступак извршења и поступак обезбеђења покрећу се на предлог извршног повериоца или по службеној дужности када је то законом одређено.

Извршење и обезбеђење одређује суд, ако овим законом није другачије одређено, а спроводи га суд или извршитељ.

Надлежност суда

Члан 3.

За одлучивање у поступку извршења и обезбеђења стварно је надлежан основни и привредни суд, у складу са законом који одређује надлежност судова, изузев за одлучивање по ванредним правним лековима, у ком случају се надлежност суда одређује у складу са законом.

Суд је искључиво надлежан за спровођење извршења одлука у вези са породичним односима и за извршење ради враћања запосленог на рад.

Суд надлежан за одређивање извршења или обезбеђења је суд на чијем подручју извршни дужник има пребивалиште или боравиште, односно седиште, ако овим законом није другачије одређено.

Суд надлежан за одређивање извршења или обезбеђења на непокретностима извршног дужника, укључујући и извршење ради исељења и предаје ствари, је суд на чијем подручју се непокретност налази.

Ако се непокретности налазе на подручју више судова надлежан је суд код кога је извршни поверилац прво поднео предлог за извршење.

Суд пред којим је поступак покренут задржава надлежност и кад је овим законом прописана надлежност више судова.

Надлежност извршитеља

Члан 4.

Извршитељ спроводи извршење на основу решења о извршењу које доноси основни суд са подручја вишег суда, односно привредни суд за које је извршитељ именован.

Извршитељ предузима радње спровођења извршења и изван подручја за које је именован, лично или преко извршитеља са другог подручја.

Извршитељ и суд не могу истовремено спроводити извршење на основу истог решења о извршењу.

Састав суда

Члан 5.

Извршни поступак у првом степену води и одлуке доноси судија појединац, а у другом степену веће састављено од троје судија истог суда, ако овим законом није другачије одређено.

Судијски помоћник може у поступку предузимати све судске радње, изузев оних које представљају одлучивање.

Судијски помоћник може обављати послове судског извршитеља у поступку спровођења извршења, по налогу судије.

Начело хитности

Члан 6.

Поступак извршења и обезбеђења је хитан.

У поступку извршења и обезбеђења одлагање није дозвољено, осим ако законом није изричито прописано другачије.

Рокови за поступање

Члан 7.

О предлогу за извршење суд је дужан да одлучи у року од пет радних дана од дана подношења предлога и да одлуку достави странкама у року од пет радних дана од дана доношења, осим ако се предлог за извршење заснива на страни извршној исправи која није претходно призната од домаћег суда. У случају да о признању стране извршне исправе одлучује суд надлежан за њено извршење, суд је дужан да о предлогу за извршење одлучи у року од 30 дана од дана подношења предлога, уколико је предлог за извршење поднет истовремено са предлогом за признање стране извршне исправе.

Рокови које одређује суд за предузимање одређених радњи не могу бити дужи од пет радних дана, осим ако овим законом није другачије прописано.

Странка која није предузела радњу у року који је одређен законом или који је одредио суд, губи право на предузимање те радње.

Начело формалног легалитета

Члан 8.

Суд је дужан да донесе решење о извршењу када су за то испуњени услови одређени законом.

Суд, односно извршитељ дужан је да предузме радње спровођења извршења када су за то испуњени услови.

Извршитељ спроводи извршење на основу решења о извршењу, осим ако овим законом није другачије одређено.

Редослед поступања и редослед намирења

Члан 9.

Више извршних поверилаца који остварују своја новчана потраживања према истом извршном дужнику и на истом предмету извршења, намирују се оним редом којим су стекли право да се из тог предмета намире, осим када је овим законом другачије прописано.

Ако се у случају из става 1. овог члана истовремено води извршни поступак и пред другим државним органом на основу прописа о предности извршења пред одређеним органом суд, односно извршитељ ће прекинути извршни поступак.

Заложно право извршни поверилац стиче уписом у јавну књигу, односно у одговарајући јавни регистар, осим ако је другачије одређено овим законом.

Суд, односно извршитељ је дужан да предмете узима у рад редом како их је примио, осим ако природа потраживања или посебне околности захтевају да се

поступи другачије о чему је дужан да сачини службену белешку и затражи писмену сагласност председника суда.

Одредбе других закона које прописују прекид или одлагање извршног поступка неће се примењивати у извршном поступку који се спроводи по предлогу за извршење ради наплате новчаног потраживања из радног односа.

У случају из става 5. овог члана суд ће застати са извршним поступком, у складу са одредбама Закона о парничном поступку.

Примена одредаба Закона о парничном поступку

Члан 10.

У поступку извршења и обезбеђења сходно се примењују одредбе Закона о парничном поступку, ако овим или другим законом није другачије одређено.

Значење појединих речи и израза

Члан 11.

Речи и изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

1) "потраживање" означава право извршног повериоца да од извршног дужника захтева одређено давање, чињење, нечињење или трпљење;

2) "извршни поверилац" означава лице чије се потраживање остварује у поступку извршења и обезбеђења;

3) "извршни дужник" означава лице према коме се остварује потраживање у поступку извршења и обезбеђења;

4) "странка" означава извршног повериоца и извршног дужника;

5) "учесник" означава свако лице које у поступку извршења или обезбеђења остварује неко своје право или правни интерес, а није странка у поступку;

6) "треће лице" је лице које тврди да у погледу предмета извршења има право које спречава извршење;

7) "судски извршитељ" означава службено лице запослено у суду који по налогу или упутству судије непосредно предузима поједине радње извршења;

8) "извршитељ" означава физичко лице које именује министар надлежан за правосуђе да у статусу службеног лица спроводи извршење у границама решења о извршењу и да врши друга овлашћења која су му овим законом поверена;

9) "организација за принудну наплату" је посебан организациони део Народне банке Србије, који поступајући по налогу суда или извршитеља врши пренос новчаних средстава са рачуна извршног дужника;

10) "пољопривредник" означава лице коме је пољопривредна производња претежни извор прихода;

11) "јавна књига" означава катастар непокретности или друге јавне књиге, односно регистар одређен законом за евиденцију или упис права на непокретностима, акцијама и другим средствима извршења, као и друге одговарајуће регистре одређене законом;

12) "предбележба" означава врсту уписа у јавне књиге којима се условно стичу, преносе или престају права на непокретностима или на другим предметима извршења;

13) "хартија од вредности" означава писмени или електронски запис на коме постоји право и у коме је садржано право на коме се спроводи извршење или обезбеђење;

14) "акција" је хартија од вредности која гласи на део основног капитала акционарског друштва, уписана у Централни регистар, депо и клиринг хартија од вредности (у даљем тексту: Централни регистар хартија од вредности), на којој се спроводи извршење, односно обезбеђење;

15) "удео" означава део основног капитала привредног друштва које је основано од стране једног или више физичких, односно правних лица ради обављања делатности

под заједничким пословним именом, а који члан друштва стиче сразмерно висини улога;

16) "изјава о имовини" је изјава коју у форми прописаној овим законом даје извршни дужник пред судом, а која садржи податке о стварима и правима извршног дужника које могу бити предмет извршења, податке о правним радњама које је извршни дужник предузео на терет своје имовине или податак да извршни дужник не поседује имовину.

Део други

ЗАЈЕДНИЧКЕ ОДРЕДБЕ О ИЗВРШЕЊУ

Глава прва

ОСНОВНА ПРАВИЛА

Основе за одређивање извршења

Члан 12.

Извршење се одређује на основу извршне или веродостојне исправе, ако овим законом није другачије прописано.

Извршне исправе

Члан 13.

Извршне исправе су:

1) правноснажна одлука суда и судско поравнање, као и други акти странака који су законом изједначени са судским поравнањем;

2) правноснажна, односно коначна одлука донета у управном и прекршајном поступку и поравнање у управном поступку, ако гласе на испуњење новчане обавезе и ако посебним законом није другачије одређено;

3) извод из регистра заложних права на покретним стварима и правима и извод из регистра финансијског лизинга који садржи податке о уговору о финансијском лизингу и предмету финансијског лизинга;

4) уговор о хипотеци, односно заложна изјава, сачињена сагласно прописима којима се уређује хипотека;

5) усвојен план реорганизације у стечајном поступку, чије је усвајање потврђено одлуком суда;

6) извршна одлука која је потврђена као Европска извршна исправа;

7) друга исправа која је законом одређена као извршна исправа.

Одлука и поравнање

Члан 14.

Судском одлуком, у смислу овог закона, сматра се пресуда, решење, као и друга одлука донета у поступку пред судом, арбитражним судом и Судом части Привредне коморе, а судским поравнањем сматра се поравнање закључено пред судом, арбитражним судом или Судом части Привредне коморе.

Одлуком у управном поступку, у смислу овог закона, сматра се решење или закључак који су у управном поступку донели органи и организације, службе или правна лица која врше јавна овлашћења, а управним поравнањем сматра се поравнање закључено у управном поступку.

Извршност одлуке

Члан 15.

Судска одлука којом је наложено испуњење потраживања, извршна је ако је постала правноснажна и ако је протекао рок за добровољно испуњење, односно наступио услов одређен том одлуком, осим када је законом другачије прописано. Рок за добровољно испуњење тече од дана достављања одлуке извршном дужнику, а

завршава се протеком последњег дана рока одређеног судском одлуком, ако законом није другачије одређено.

Судска одлука којом је наложено трпљење или нечињење извршна је кад постане правноснажна, осим ако је у извршној исправи одређен рок за усклађивање понашања извршног дужника с том обавезом.

Одлука донета у управном поступку извршна је ако је постала извршна по правилима којима се уређује тај поступак.

Суд или орган управе ће на захтев странке у поступку ставити службену белешку на самој извршној исправи или ће издати посебну писану потврду, да су наступили услови за извршност одлуке из ст. 1. и 3. овог члана.

На основу одлуке која је у једном делу постала извршна, извршење се може одредити само у односу на тај део.

Извршење ће се одредити и на основу судске одлуке која није постала правноснажна, усвојеног плана реорганизације у стечајном поступку или одлуке донете у управном поступку која није постала коначна, ако је законом прописано да жалба не задржава извршење.

Извршност поравнања

Члан 16.

Судско поравнање и поравнање закључено у управном или другом поступку извршно је ако је потраживање из поравнања доспело.

Доспелост потраживања доказује се записником о поравнању, јавном исправом или у складу са законом овереном исправом.

На основу поравнања које је постало извршно у једном делу, извршење се може одредити само у том делу.

Подобност извршне исправе за извршење

Члан 17.

Извршна исправа је подобна за извршење ако су у њој назначени извршни поверилац и извршни дужник, предмет, врста и обим испуњења обавезе, осим ако овим законом није другачије одређено.

Ако у одлуци, као извршној исправи, није одређен рок за добровољно испуњење обавезе, тај рок износи три дана од дана достављања одлуке извршном дужнику.

Кад се из извода регистра заложних права на покретним стварима и правима не може утврдити доспелост потраживања, извршење се одређује ако је извршни поверилац поднео писмени доказ да је извршног дужника позвао да испуни обавезу у накнадно остављеном року.

Веродостојна исправа

Члан 18.

Извршење ради остваривања новчаног потраживања одређује се и на основу веродостојне исправе.

Веродостојна исправа је:

1) меница и чек домаћег или страног лица, са протестом ако је то потребно за заснивање потраживања;

2) обвезница и друга хартија од вредности издата у серији, која имаоцу даје право на исплату номиналне вредности;

3) фактура (рачун) домаћег или страног лица, са отпремницом или другим писменим доказом да је извршни дужник обавештен о насталој обавези;

4) извод из пословних књига за извршене комуналне и сличне услуге;

5) јавна исправа која конституише извршиву новчану обавезу;

6) банкарска гаранција;

7) акредитив;

8) оверена изјава извршног дужника којом овлашћује банку да са његовог рачуна изврши пренос новчаних средстава на рачун извршног повериоца;

9) обрачун камате са доказима о основу доспелости и висини потраживања;

10) привремена или окончана ситуација у вези са извршеним грађевинским радовима;

11) обрачун о награди и накнади адвоката.

Веродостојна исправа је подобна за извршење ако су у њој назначени извршни поверилац и извршни дужник, предмет, врста, обим и време испуњења обавезе.

Кад се из веродостојне исправе не види доспелост потраживања, извршење се одређује ако је извршни поверилац поднео писмени доказ да је извршног дужника позвао да испуни доспелу обавезу у накнадно остављеном року.

Средства и предмети извршења

Члан 19.

Средства извршења су извршне радње којима се по закону потраживање принудно остварује.

Средства извршења ради остварења новчаног потраживања су: продаја покретних ствари, продаја непокретности, пренос новчаног потраживања, пренос потраживања за предају покретних ствари или непокретности, уновчење других имовинских права, пренос средстава која се воде на рачуну код банке, продаја акција и продаја удела у привредним субјектима.

Средства извршења ради остварења неовчаног потраживања су: предаја покретних ствари, испражњење и предаја непокретности, извршење обавезе чињењем, нечињењем или трпљењем, извршење одлука из породичних односа, извршење ради враћања запосленог на рад, извршење одлуке о деоби ствари, упис у јавне књиге и издејствовање изјаве воље.

Предмети извршења су ствари и права на којима се по закону може спровести извршење ради остваривања потраживања.

Предмети извршења не могу бити ствари изван промета, као ни друге ствари које закон искључује.

Предмети извршења не могу бити објекти, оружје и опрема намењени одбрани и безбедности државе.

Обим извршења и обезбеђења

Члан 20.

Суд одређује извршење, односно обезбеђење оним средством и на оним предметима који су наведени у предлогу за извршење, односно у предлогу за обезбеђење, кад се извршење одређује на предлог извршног повериоца.

Суд може, на предлог извршног повериоца или по службеној дужности, у току поступка, закључком одредити друго средство и на другим предметима извршења, односно обезбеђења, уместо оних који су претходно одређени.

Кад извршни поверилац у предлогу за извршење захтева да се извршење спроведе на целокупној имовини извршног дужника или уз предлог поднесе захтев за добијање изјаве о имовини извршног дужника без навођења средства и предмета извршења, суд одређује извршење, односно обезбеђење без навођења средства и предмета извршења. Након идентификовања имовине извршног дужника, закључком ће се одредити средства и предмет извршења.

Извршитељ спроводи извршење на оним средствима и предметима извршења који су наведени у решењу о извршењу, а кад средство и предмет извршења нису наведени, извршитељ спроводи извршење, на основу сопственог закључка, на средствима и предметима извршења којим се најповољније остварује намирење извршног повериоца.

Ради намирења истог потраживања, може се, на основу закључка, наставити спровођење извршења другим средствима и на другим предметима извршења уместо оних који су претходно одређени.

Предузимање радњи из ст. 4. и 5. овог члана извршни поверилац може условити својим посебним одобрењем.

Не производе правно дејство располагања имовином која извршни дужник учини након пријема решења о извршењу, односно закључка којим се одређује извршење.

Приликом одређивања средства и предмета извршења, односно обезбеђења, суд, односно извршитељ је дужан да води рачуна о сразмерности између висине обавезе извршног дужника и средства и предмета извршења, односно обезбеђења.

Извршење стране извршне исправе

Члан 21.

Ако извршни поверилац предлог за извршење заснива на страниј извршној исправи, мора је приложити у оригиналу или овереном препису, преведену на језик који је у службеној употреби у суду, заједно са доказом о њеној правноснажности, односно извршности, по праву земље чија је извршна исправа у питању.

Страна извршна исправа извршава се на исти начин и у истом поступку као и домаћа извршна исправа, ако гласи на приватноправно потраживање и ако је претходно призната пред домаћим судом.

Извршни поверилац може покренути поступак извршења пред надлежним судом у Републици Србији и на основу стране извршне исправе која није претходно призната пред домаћим судом, у ком случају о признању те исправе суд одлучује као о претходном питању.

Приликом одлучивања о извршењу на основу стране извршне исправе која није претходно призната пред домаћим судом, суд који спроводи извршење разматра законске сметње за признање о којима се води рачуна по службеној дужности.

Приговор против решења о извршењу донетог у поступку за извршење стране извршне исправе која није претходно призната од стране домаћег суда, може се изјавити и због тога што нису испуњени законом прописани услови за признање стране извршне исправе.

Извршење на имовини стране државе

Члан 22.

На имовини стране државе или међународне организације која се налази на територији Републике Србије не може се одредити извршење, односно обезбеђење, без претходне писмене сагласности надлежног органа, осим ако је страна држава или међународна организација изричито пристала на извршење, односно обезбеђење.

Пренос и прелаз потраживања или обавезе

Члан 23.

Извршење се одређује и спроводи и на предлог и у корист лица које у извршној исправи није означено као извршни поверилац, ако оно јавном или у складу са законом овереном исправом докаже да је потраживање на њега пренето или да је на њега на други начин прешло пре или у току поступка, а ако то није могуће, пренос или прелаз потраживања доказује се правноснажном, односно коначном одлуком донетом у парничном, прекршајном или управном поступку.

Одредба става 1. овог члана сходно се примењује и у случају извршења против лица које у извршној исправи није означено као дужник.

У случају преноса или прелаза потраживања са извршног повериоца на треће лице након доношења решења о извршењу, стицалац ступа на место извршног повериоца.

На предлог стицаоца који јавном или по закону овереном исправом докаже да је потраживање на њега пренесено или прешло, суд односно извршитељ закључком утврђује да је стицалац ступио на место ранијег извршног повериоца.

Одредбе ст. 3. и 4. овог члана сходно се примењују и у случају преноса или прелаза обавезе, односно предмета извршења са извршног дужника на треће лице након доношења решења о извршењу.

Стицалац прима поступак у стању у којем се налази и према противној страни има иста права која је његов претходник имао.

Извршни дужник може истаћи према стицаоцу, поред приговора које има према њему и оне приговоре које је могао истаћи према уступиоцу до часа када је сазнао за промену.

Условна и узајамна обавеза

Члан 24.

Извршење које зависи од претходног испуњења неке обавезе извршног повериоца или од наступања неког услова, одређује се ако извршни поверилац јавном или у складу са законом овереном исправом докаже да је обавезу испунио, односно да је услов наступио.

Испуњење обавезе, односно наступање услова доказује се правноснажном, односно коначном одлуком донесеном у парничном, прекршајном или управном поступку, ако извршни поверилац није у могућности да то докаже на начин одређен у ставу 1. овог члана.

Ако је извршни дужник по извршној исправи дужан да испуни обавезу уз услов да се истовремено испуни обавеза према њему, одређује се извршење ако извршни поверилац поднесе доказ да је обезбедио испуњење своје обавезе.

Сматра се да је извршни поверилац обезбедио испуњење своје обавезе у смислу става 3. овог члана, ако је предмет обавезе положио код суда или извршитеља или у истом циљу поступио на други погодан начин.

Извршни поверилац који тврди да је своју обавезу већ испунио треба то да докаже на начин прописан у ст. 1. и 2. овог члана.

Алтернативна обавеза по избору извршног дужника

Члан 25.

Ако извршни дужник по извршној исправи има право да бира између више предмета своје обавезе, извршни поверилац може да у предлогу за извршење назначи предмет којим обавеза треба да буде испуњена.

Извршни дужник има право избора све док извршни поверилац не прими у целини или делимично предмет који је означен у предлогу за извршење.

Факултативна овлашћења извршног дужника

Члан 26.

Извршни дужник према коме је изречена неновчана обавеза, уз право да се од испуњења те обавезе може ослободити плаћањем одређеног новчаног износа или испуњењем неке друге чинидбе одређене у извршној исправи, може тај износ да плати или чинидбу да испуни и након извршности исправе, ако се са тим сагласи извршни поверилац.

Јемство

Члан 27.

Јемство се по овом закону полаже у домаћем или страном новцу.

Изузетно суд, односно извршитељ може одобрити, уз сагласност извршног повериоца, давање јемства у облику банкарске гаранције, хартија од вредности, драгоцености или покретне ствари чију је вредност лако утврдити на тржишту, а које се могу брзо и једноставно уновчити.

На положеном јемству противна страна стиче законско заложно право.

Доказ о полагању јемства представља основ за упис заложног права у надлежни регистар.

О захтеву за полагање јемства одлучује суд закључком.

Ако суд у извршном поступку одлучи о праву противне стране на накнаду штете или трошкова поступка у вези са радњом за коју је јемство дато, на њен предлог ће истим решењем одлучити и о наплати утврђеног потраживања из тог обезбеђења.

Глава друга

ОПШТЕ ОДРЕДБЕ О ПОСТУПКУ ИЗВРШЕЊА

1. Основне одредбе

Подносци

Члан 28.

У извршном поступку суд, односно извршитељ поступају искључиво на основу поднесака и других писмена, а извршитељ поступа и на основу судске одлуке и општег овлашћења извршног повериоца, ако овим законом није другачије прописано.

Достављање извршном дужнику

Члан 29.

Достављање извршном дужнику који је правно лице или предузетник врши се на адресу седишта правног лица или предузетника које је уписано у регистру Агенције за привредне регистре и другим јавним регистрима.

Достављање извршном дужнику који је физичко лице врши се на адресу пребивалишта или боравишта уписану код органа надлежног за вођење евиденције о личним картама.

Извршни поверилац је дужан да суду достави адресу извршног дужника која одговара адреси из евиденције надлежног органа из ст. 1. и 2. овог члана.

Ако достављање није било могуће извршити по одредбама ст. 1. и 2. овог члана, у року од пет радних дана од дана упућивања писмена, достављање се врши истицањем на огласну таблу надлежног суда.

Изузетно од става 4. овог члана, ако није могуће извршити достављање решења о извршењу донетог на основу веродостојне исправе по одредбама ст. 1. и 2. овог члана, покушаће се поновна достава након 15 дана од дана истека рока из става 4. овог члана. Ако нова достава не буде успешна, достављање се врши истицањем на огласну таблу суда.

Суд је дужан да наредног дана од истека рока из ст. 4. и 5. овог члана изврши истицање писмена на огласну таблу суда.

Сматра се да је достава извршена протеклом рока од пет радних дана од дана истицања писмена на огласну таблу суда.

Одредбе ст. 1. до 7. овог члана сходно се примењују и на достављање извршном повериоцу и другим учесницима у поступку.

Враћање у пређашње стање и вештачење

Члан 30.

Враћање у пређашње стање није дозвољено.

Изузетно од става 1. овог члана враћање у пређашње стање је дозвољено када из оправданих разлога приговор на решење о извршењу није изјављен у прописаном року.

Враћање у пређашње стање у случају из става 2. овог члана не одлаже извршење.

Вештачење у поступку извршења није дозвољено.

Изузеће

Члан 31.

Захтев за изузеће поступајућег судије може се изјавити најкасније до истека рока за доношење одлуке о приговору на решење о извршењу.

Захтев за изузеће председника суда, судског извршитеља и извршитеља није дозвољен.

Захтев за изузеће из става 1. овог члана не одлаже извршење.

Одређивање другог стварно или месно надлежног суда

Члан 32.

Предлог за одређивање другог стварно или месно надлежног суда није дозвољен.

Новчана казна за непоштовање суда

Члан 33.

Суд ће новчано казнити странку, учесника и свако друго лице које својим понашањем вређа суд, странке или учеснике у поступку, омета или спречава спровођење извршења.

Казна из става 1. овог члана не може се изрећи због тога што извршни дужник не испуњава своју обавезу из извршне исправе.

Новчана казна се изриче на начин и под условима прописаним чланом 51. овог закона.

Трошкови поступка

Члан 34.

Трошкове поступка у вези са одређивањем и спровођењем извршења сноси извршни дужник.

Извршни поверилац је дужан да предујми трошкове поступка, у складу са законом и прописом који уређује трошкове поступка. Доказ о уплаћеном предујму извршни поверилац је дужан да достави уз предлог за извршење. Суд, односно извршитељ ће обуставити извршење ако извршни поверилац не достави доказ о уплаћеном предујму, осим ако је по закону ослобођен или га је суд ослободио плаћања поступка.

Трошкови поступка који је покренут по службеној дужности предујмљују се из средстава суда који спроводи извршење.

Извршни дужник је дужан да извршном повериоцу надокнади трошкове поступка који су били потребни.

Извршни поверилац је дужан да извршном дужнику на његов захтев надокнади трошкове поступка које му је неосновано проузроковао.

О трошковима поступка одлучује суд у извршном поступку и у том поступку одређује извршење ради њиховог намирења, осим ако је законом другачије прописано.

О трошковима поступка насталим пред извршитељем одлучује извршитељ образложеним закључком и одређује извршење ради наплате тих трошкова.

Захтев за накнаду трошкова може се поднети у року од осам дана од дана окончања поступка.

Пропис из става 2. овог члана доноси министар надлежан за послове правосуђа (у даљем тексту: министар).

2. Предлог за извршење

Садржина и повлачење предлога за извршење

Члан 35.

У предлогу за извршење, као и у предлогу за спровођење извршења морају бити назначени извршни поверилац и извршни дужник, са адресама прописаним чланом 29. ст. 1. и 2. овог закона, извршна или веродостојна исправа и обавеза извршног дужника. У предлогу за извршење извршни поверилац наводи и средства и предмете извршења, односно захтев да се извршење спроведе на целокупној имовини извршног дужника, као и друге податке који су потребни за спровођење извршења.

У привредним стварима када је извршни дужник правно лице, предузетник или физичко лице које обавља делатност ради стицања добити и има отворен рачун у складу са прописима о платном промету, у предлогу за извршење или за спровођење извршења, поред обавезне садржине прописане у ставу 1. овог члана, морају бити наведени и следећи подаци:

1) матични број странака, односно порески идентификациони број или за страна правна лица одговарајући идентификациони број;

2) бројеви рачуна извршног повериоца и дужника код пословних банака са називима ових банака.

Предлог за извршење на основу веродостојне исправе мора да садржи захтев да суд обавезе дужника да намири потраживање заједно са одмереним трошковима.

Уз предлог за извршење, извршни поверилац је дужан да приложи извршну исправу или веродостојну исправу у оригиналу или овереној копији или препису, као и друге исправе када је то овим законом предвиђено. Извршна исправа мора бити снабдевена клаузулом правноснажности, изузев када је законом дозвољено извршење неправноснажних одлука.

Страна веродостојна исправа на којој се заснива предлог мора се приложити преведена од судског преводиоца на језик који је у службеној употреби у суду.

У предлогу за извршење мора се назначити да ли ће извршење спроводити суд или извршитељ.

Предлог за извршење подноси се у најмање четири примерка.

Поступак извршења ће се обуставити без пристанка извршног дужника ако извршни поверилац повуче предлог за извршење, у целини или делимично. Одлуком о обустави извршења укинуће се све спроведене извршне радње ако се тиме не дира у стечена права трећих лица. Извршни поверилац може поново да поднесе предлог за извршење.

3. Одлуке

Решење и закључак

Члан 36.

Одлуке у извршном поступку доносе се у облику решења или закључка.

Решењем о извршењу дозвољава се извршење на имовини извршног дужника, под условима и обиму одређеним овим законом.

Закључком суда одређује се спровођење појединих радњи и управља поступком.

Закључком извршитеља се, поред случајева из става 3. овог члана, одлучује и у другим случајевима када је то овим законом прописано.

Садржина решења

Члан 37.

У решењу о извршењу морају бити наведени: суд, извршни поверилац, извршни дужник, извршна, односно веродостојна исправа, потраживање извршног повериоца, поука о правном леку, као и други подаци потребни за спровођење извршења одређени овим законом.

У решењу о извршењу наводе се средство и предмет извршења, ако су означени у предлогу за извршење.

Ако је у предлогу захтевано да се извршење спроводи преко извршитеља, решење мора да садржи и одлуку о том захтеву.

Решењем о извршењу на основу веродостојне исправе обавезаће се извршни дужник да у року од осам дана, а у меничним и чековним споровима у року од три дана од дана достављања решења, намири потраживање заједно са одмереним трошковима и одредиће се извршење ради остваривања тих потраживања.

Решење којим се предлог за извршење потпуно или делимично одбија мора бити образложено.

Достављање решења о извршењу

Члан 38.

Решење којим се усваја предлог доставља се извршном повериоцу и извршном дужнику, а решење којим се одбија предлог доставља се само извршном повериоцу.

Решење о извршењу на новчаном потраживању доставља се и извршном дужнику извршног дужника, а решење о извршењу над средствима на рачуну извршног дужника доставља се и организацији за принудну наплату.

Решење о извршењу на покретним стварима и закључак о испражњењу и предаји непокретности доставља се извршном дужнику непосредно пре предузимања прве извршне радње, осим ако овим законом није другачије одређено.

Ако суд који је донео решење о извршењу није надлежан за спровођење извршења, упутиће решење о извршењу надлежном суду ради достављања тог решења и спровођења извршења.

Одредбе овог члана сходно се примењују и на доставу закључака и других писмена извршитеља.

4. Опште одредбе о поступку по правном леку

Правни лек

Члан 39.

Правни лек у поступку извршења и обезбеђења одређеног у извршном поступку је приговор.

Против решења суда може се изјавити приговор, само када је овим законом прописано да је приговор дозвољен.

Приговор се може изјавити у року од пет радних дана од дана достављања решења.

Суд је дужан да о приговору одлучи у року од пет радних дана од дана достављања приговора, ако овим законом није другачије одређено.

Непоступање судије након изјављеног приговора сматраће се несавесним радом судије.

Против правноснажног решења у поступку извршења и обезбеђења нису дозвољени ревизија ни понављање поступка.

Против закључка није дозвољен правни лек, осим ако овим законом није другачије одређено.

а) Приговор на решење о извршењу на основу извршне исправе

Члан 40.

На решење о извршењу на основу извршне исправе приговор могу да поднесу извршни дужник и извршни поверилац.

Решење из става 1. овог члана извршни поверилац може побијати само у делу који се односи на трошкове извршења.

Извршни поверилац може поднети приговор против решења из става 1. овог члана, којим је одбијен или одбачен предлог за извршење.

Приговор не одлаже извршење решења, осим ако је законом другачије прописано.

Надлежност за одлучивање о приговору

Члан 41.

О приговору на решење о извршењу на основу извршне исправе одлучује веће састављено од троје судија истог суда који је одлучивао у првом степену.

Разлози за приговор

Члан 42.

Приговор на решење о извршењу на основу извршне исправе може се изјавити из разлога који спречавају извршење, и то:

- 1) ако је обавеза из решења о извршењу испуњена;
- 2) ако је одлука на основу које је одређено извршење укинута, поништена преиначена, стављена ван снаге, апсолутно ништава или је без правног дејства, односно нема својство извршне исправе;
- 3) ако је поравнање на основу ког је одређено извршење поништено;
- 4) ако није протекао рок за испуњење обавезе или ако није наступио услов који је одређен извршном исправом;
- 5) ако је протекао рок у коме се по закону може предложити извршење;
- 6) ако суд који је донео решење о извршењу није надлежан;
- 7) ако је извршење одређено на стварима и правима изузетим од извршења, односно на којима је могућност извршења ограничена.

Изношење чињеница и предлагање доказа у приговору

Члан 43.

Извршни дужник је дужан да све разлоге побијања изнесе у приговору и све доказе на којима се приговор заснива приложи уз приговор.

Након протеча рока за приговор није дозвољено изношење нових чињеница и предлагање нових доказа.

Одлучивање о приговору у првом степену

Члан 44.

Када оцени да је приговор извршног дужника основан, судија га може усвојити, укинути решење о извршењу, обуставити извршење у целини или делимично и укинути спроведене радње.

Када оцени да је приговор извршног повериоца основан судија га може усвојити, укинути решење и поново одлучити о предлогу, односно трошковима поступка.

На решење из става 1. овог члана може се изјавити приговор већу истог суда.

Ако судија оцени да приговор није основан, доставиће списе већу истог суда.

Уз приговор из става 4. овог члана судија ће већу истог суда доставити фотокопију списка и наставити са спровођењем извршења, осим ако је овим законом прописано да приговор одлаже извршење.

Трошкови фотокопирања списка сматрају се трошковима извршног поступка.

Разлози за одбацивање приговора и за уступање предмета надлежном суду

Члан 45.

Судија ће решењем одбацити неблаговремен, непотпун или недозвољен приговор.

б) Приговор на решење о извршењу донето на основу веродостојне исправе

Члан 46.

Против решења о извршењу на основу веродостојне исправе, извршни дужник има право приговора.

Приговор се може изјавити искључиво из следећих разлога:

- 1) ако потраживање из веродостојне исправе није настало;
- 2) ако је у веродостојну исправу унет неистинит садржај;
- 3) ако потраживање из веродостојне исправе није доспело;
- 4) ако је обавеза извршена или на други начин престала;
- 5) ако је потраживање застарело.

Разлози за приговор

Члан 47.

Извршни дужник је дужан да у приговору изнесе све разлоге побијања и уз приговор да приложи све доказе на којима се приговор заснива, а у случају да то не учини, губи право да накнадно износи чињенице и предлаже доказе.

Докази уз приговор

Члан 48.

Извршни дужник је дужан да уз приговор достави писане исправе којим доказује наводе из приговора, и то:

- 1) правноснажну судску одлуку којом је утврђена неистинитост веродостојне исправе или извод из Централног регистра хартија од вредности, ако тврди да је исправа неистинита;
- 2) налог за плаћање у писаној или електронској форми на основу кога је извршен пренос средстава, ако тврди да је обавеза испуњена;
- 3) друге писане исправе којим поткрепљује наводе из приговора.

У случају приговора недоследности потраживања из исправе, ако она не произлази из саме веродостојне исправе, извршни дужник је дужан да приложи писану исправу из које то произлази.

Поступак по приговору

Члан 49.

Ако се решење о извршењу побија само у делу којим је одређено извршење, даљи поступак наставиће се као поступак по приговору против решења о извршењу донетог на основу извршне исправе.

Ако се решење о извршењу побија у целини или само у делу којим је извршни дужник обавезан да намири потраживање, о приговору одлучује судија који је донео решење о извршењу. Приговор одлаже извршење решења, осим када је решење донето на основу менице.

Ако извршни дужник не приложи доказе или из приложених доказа није учинио вероватним основаност његових навода из приговора, судија који је донео решење о извршењу приговор ће одбити решењем. Против овог решења дозвољен је посебан приговор већу из члана 41. овог закона.

У случају из става 2. овог члана, ако извршни дужник учини вероватним наводе из приговора којим решење побија у делу у ком је обавезан да намири потраживање, суд ће ставити ван снаге решење о извршењу у делу у коме је одређено извршење и одредити да се поступак наставља као поводом приговора против платног налога. Против решења о стављању ван снаге решења о извршењу није дозвољен приговор.

У случају из става 2. овог члана, ако извршни дужник учини вероватним постојање разлога којим решење побија у делу којим је одређено извршење, суд ће поступити на начин прописан одредбом члана 44. став 1. овог закона или ће доставити списе већу истог суда.

Суд је дужан да решење о приговору из ст. 3. и 4. овог члана донесе у року од пет радних дана од дана пријема приговора у суду.

5. Учешће трећих лица у поступку

Приговор трећег лица

Члан 50.

Лице које тврди да у погледу предмета извршења има право које спречава извршење, може све до окончања извршног поступка да изјави приговор судији, којим тражи да се извршење на том предмету прогласи недопуштеним. Ако извршитељ спроводи извршење, судија приговор доставља и њему.

Судија приговор доставља извршном повериоцу и извршном дужнику и позива их да се у року од пет радних дана од дана достављања изјасне.

Судија решењем одбацује приговор ако треће лице не учини вероватним да у погледу предмета извршења има право које спречава извршење.

Судија може током целог поступка треће лице, чије право оцени вероватним, а које је извршни поверилац оспорио или се о њему није изјаснио, решењем да, упути да у року од 15 дана од дана достављања решења против извршног повериоца, покрене парнични поступак ради проглашења да је извршење на том предмету недопуштено.

Извршни дужник који оспорава право трећем лицу мора да буде обухваћен тужбом из става 4. овог члана. Сматра се да извршни дужник трећем лицу оспорава право ако се о приговору трећег лица не изјасни у року прописаном у ставу 2. овог члана.

Против решења из става 4. овог члана не може се изјавити приговор.

Подношење приговора из става 1. овог члана и покретање поступка из ст. 4. и 5. овог члана не спречава извршење.

Судија ће решење из ст. 3. и 4. овог члана доставити и извршитељу кад извршитељ спроводи извршење.

Глава трећа

НОВЧАНА КАЗНА, СУДСКИ ПЕНАЛИ И ПОСТУПАК ЗА ДОБИЈАЊЕ ИЗЈАВЕ О ИМОВИНИ ИЗВРШНОГ ДУЖНИКА

1. Новчане казне

Члан 51.

Новчана казна се може изрећи физичком лицу, као и одговорном лицу у правном лицу или у државном органу, у износу од 10.000 динара до 200.000 динара, а правним лицима у износу од 100.000 динара до 2.000.000 динара.

Новчана казна из става 1. овог члана, поново ће се изрећи, ако извршни дужник не поступи по поновљеном налогу суда, односно извршитеља или настави да поступа противно забрани. Поново изречена казна се по правилу изриче у повећаном износу.

Изрицање и извршење казне ће се понављати све док лице на које се односи не поступи у складу са одлукама суда, односно извршитеља.

Новчану казну изриче судија решењем, на предлог странака, извршитеља или по службеној дужности, водећи рачуна при одмеравању висине казне о значају радње коју је лице које се кажњава морало обавити.

Рок за плаћање казне је пет радних дана од дана пријема решења о кажњавању.

Лице коме је изречена новчана казна може изјавити приговор против решења о изрицању казне у року од пет радних дана од дана пријема решења. Приговор не задржава извршење решења.

Лице коме је казна изречена, односно извршена сноси све трошкове настале изрицањем, односно извршењем казне.

Новчану казну наплаћује суд по службеној дужности, одмах по протеку рока за добровољно плаћање. Трошкови принудног извршења новчане казне принудно ће се наплатити истовремено са принудним извршењем казне.

Новчана казна, по одредбама овог члана, може се изрећи и извршити према извршном дужнику, дужнику извршног дужника, банци и другим физичким и правним лицима, као и одговорним лицима у правном лицу или државном органу у случају да не поступи по налогу или забрани изреченим у извршном поступку, ако је то овим законом предвиђено.

2. Судски пенали

Поступак доношења одлуке

Члан 52.

О захтеву извршног повериоца да суд обавезе извршног дужника неновчане обавезе утврђене правноснажном судском одлуком на плаћање судских пенала предвиђених правилима облигационог права, одлучује суд у извршном поступку.

Захтев за плаћање судских пенала подноси се суду надлежном за извршење судске одлуке којом је утврђена неновчана обавеза пре подношења предлога за извршење.

На поступак о захтеву за плаћање судских пенала примењују се правила о хитности извршног поступка.

Ако нађе да је захтев за плаћање судских пенала основан, суд ће решењем наложити извршном дужнику да у року од пет радних дана изврши своју обавезу и истовремено му наложити да, ако не изврши обавезу у том року, судске пенале плати за период од истека накнадно остављеног рока до подношења предлога за принудно извршење.

Против решења којим се захтев за плаћање судских пенала усваја није дозвољен приговор.

Принудно извршење

Члан 53.

Решење којим се налаже плаћање судских пенала принудно се извршава по правилима овог закона за извршење новчаних обавеза.

3. Поступак за добијање изјаве о имовини извршног дужника

Покретање поступка

Члан 54.

Извршни поверилац који је покренуо поступак извршења, односно обезбеђења може пред судом надлежним за одређивање извршења да поднесе захтев за добијање изјаве о имовини извршног дужника, када се обавеза извршног дужника састоји у новчаним давањима.

Захтев из става 1. овог члана може се поднети уз предлог за извршење и у току извршног поступка, све док поступак не буде окончан.

Када извршење спроводи извршитељ, извршни поверилац може овластити извршитеља да у његово име поднесе захтев за добијање изјаве о имовини.

Суд ће по службеној дужности од извршног дужника прибавити изјаву о имовини, када је то потребно ради спровођења решења о наплати новчане казне.

Изјава о имовини не може се захтевати у односу на Републику Србију, аутономну покрајину и јединицу локалне самоуправе, као извршне дужнике.

Суд може раздвојити поступак по захтеву за добијање изјаве о имовини извршног дужника.

Давање изјаве

Члан 55.

Суд ће донети решење којим ће наложити извршном дужнику да приступи у суд ради давања изјаве о имовини на записник пред судијом или да у року који не може бити дужи од пет радних дана достави суду изјаву о имовини у потребном броју примерака.

Против решења из става 1. овог члана није дозвољен посебан приговор.

Ако извршни дужник не поступи по налогу суда из става 1. овог члана, односно ако не да потпуну изјаву о имовини суд ће донети решење о новчаном кажњавању и поступити на начин прописан чланом 51. овог закона.

Уз решење из става 1. овог члана, суд ће извршном дужнику доставити примерак захтева за добијање изјаве о имовини, обавештење шта изјава о имовини треба да садржи, упозорење да му у случају непоступања по налогу може бити изречена новчана казна и поуку о последицама саопштавања непотпуних или нетачних података у изјави.

Када је извршни дужник правно лице или физичко лице без пословне способности

Члан 56.

Када је извршни дужник правно лице, радње из члана 55. овог закона предузимају се према лицу које је законом, правилима или актима донетим на основу закона одређено да га заступа.

Када извршни дужник нема пословну способност, радње из члана 55. овог закона предузимају се према његовом законском заступнику, а суд ће, ако оцени да заступник немарно поступа у заштити интереса извршног дужника, о томе обавестити орган старатељства.

Поступање након добијања изјаве о имовини

Члан 57.

Примерак или копију изјаве о имовини, односно записника са изјавом суд ће доставити извршном повериоцу. Ако је суд раздвојио поступак добијања изјаве о имовини копију изјаве, односно записника са изјавом, са назначењем датума када је она достављена извршном повериоцу, здружиће се списима предмета поводом ког је захтевана изјава о имовини.

Извршни поверилац може, у року од пет радних дана од дана пријема изјаве о имовини, односно записника са изјавом, захтевати допуну изјаве, односно нову изјаву ако изјава не садржи довољно података из којих се имовина наведена у њој може идентификовати или ако јавном, односно у складу са законом овереном исправом докаже да је дужник у изјави саопштио непотпуне или нетачне податке и уз то учини

вероватним да се из имовине извршног дужника која је до тада позната не може у потпуности намирити његово потраживање.

У случају из става 2. овог члана, суд ће новим решењем наложити извршном дужнику да достави суду допуну изјаве, односно нову изјаву о имовини и даље поступити у складу са одредбама члана 55. овог закона.

Извршни поверилац који није захтевао допуну изјаве о имовини, односно нову изјаву у смислу става 2. овог члана, а извршење спроводи суд, дужан је да у року од пет радних дана од дана добијања изјаве о имовини предложи средства и предмете извршења.

У случају из става 4. овог члана, ако извршни поверилац не предложи средства и предмете извршења у прописаном року, извршење се обуставља.

Садржина изјаве о имовини

Члан 58.

Изјава о имовини извршног дужника садржи:

1) податке о стварима и правима извршног дужника који могу бити предмет извршења, а нарочито:

- покретне и непокретне ствари у својини извршног дужника;
- готовинска новчана средства која дужник поседује у тренутку давања изјаве;
- новчане депозите извршног дужника;
- текуће рачуне извршног дужника;
- права на хартијама од вредности и права из хартија од вредности;
- оснивачка (чланска) права на привредном друштву и добит коју је извршни дужник, по основу тих права, остварио у последњој години;
- просечан месечни износ зараде извршног дужника у последњих шест месеци, послодавцу код ког извршни дужник остварује зараду, трајање и врсту радног односа;
- потраживања извршног дужника према трећим лицима, основ потраживања, време њиховог доспећа и обезбеђење потраживања.

2) податке о потраживањима трећих лица на терет извршног дужника која су доспела или која доспевају у наредних годину дана и податке о датом обезбеђењу за та потраживања;

3) податке о поступцима принудног извршења који се воде против извршног дужника;

4) податке о свим правним радњама које је извршни дужник предузео на терет своје имовине након што је заснована обавеза у погледу које се захтева принудно извршење (пренос имовинских права са или без накнаде или давање обезбеђења за себе или за треће лице);

5) својеручни потпис извршног дужника оверен од стране суда, осим ако се изјава саставља на записник у присуству судије.

Поред података из става 1. овог члана, изјава о имовини садржи и друге податке који су потребни да би се одређена ствар, односно право могло идентификовати у правном промету, а нарочито:

- 1) назначење адресе на којој се налазе покретне ствари;
- 2) податке о стварима и правима која се уписују у одговарајући јавни регистар;
- 3) податке из катастра, земљишних и других јавних књига о непокретностима у својини извршног дужника, односно податке о основу и начину стицања ако непокретност није уписана у катастар, земљишне и друге јавне књиге;
- 4) податке о бројевима текућих рачуна, штедних рачуна, односно новчаних депозита и банкама код којих се они воде;
- 5) податке о трећим лицима у чију корист је извршни дужник предузео правну радњу на терет своје имовине и о правној радњи која је предузета.

Ако дужник не поседује имовину која би могла бити предмет извршења, дужан је да то изричито наведе у изјави.

Прилози уз изјаву о имовини

Члан 59.

На захтев извршног повериоца, суд ће решењем наложити извршном дужнику да у року од пет радних дана преда исправе о стварима и правима који су наведени у изјави о имовини и изрећи му новчану казну ако по том налогу не поступи.

Ако извршни дужник не поступи по налогу, суд ће даље поступати на начин прописан чланом 51. овог закона.

У случају да извршни дужник три пута не поступи по налогу суда из става 1. овог члана, суд ће му решењем изрећи казну затвора, док не поступи по налогу, а највише 30 дана. Против решења о изрицању казне затвора, дозвољен је приговор, који задржава извршење решења. Затвор ће се извршити у складу са одредбама закона којим је уређено извршење кривичних санкција.

Ако извршни дужник до дана ступања на издржавање казне затвора из става 3. овог члана, поступи по налогу суда из ст. 1. и 2. овог члана, суд ће решење о изрицању казне затвора укинути одмах по достави доказа да је извршни дужник поступио по налогу суда, а суд ће сходно поступити и у случају да током издржавања казне затвора извршни дужник поступи по налогу суда из ст. 1. и 2. овог члана и решењем наложити да се извршни дужник ослободи од даљег издржавања казне затвора.

Давање нетачних или непотпуних података

Члан 60.

Сматра се да је извршни дужник дао нетачне или непотпуне податке о имовини:

1) ако извршни поверилац јавном или у складу са законом овереном исправом докаже да је у време састављања изјаве о имовини извршни дужник поседовао имовину или да је пре састављања изјаве предузимао правне радње на терет своје имовине које у изјави није навео (члан 57. став 2.), а из имовине извршног дужника која је до тада позната, односно која је наведена у изјави, не може се у потпуности намирити његово потраживање;

2) ако треће лице, у складу са овим законом, докаже да њему припада имовина коју је извршни дужник у изјави навео као своју.

Ако постоје основи сумње да је извршни дужник, поступајући као у ставу 1. овог члана довео или покушао да доведе извршног повериоца у заблуду ради избегавања сопствене обавезе, суд ће копију списка доставити надлежном јавном тужиоцу.

Ако је извршни дужник дао нетачне или непотпуне податке о имовини, суд му може изрећи новчану казну у складу са чланом 51. овог закона.

Књига извршних дужника и збирка исправа

Члан 61.

Суд води књигу извршних дужника и збирку исправа.

Књига извршних дужника садржи евиденцију са подацима о извршном дужнику, основу уписа, датуму уписа, решењу којим је наложен упис и евиденционом броју под којим се изјава чува у збирци исправа.

У збирци исправа чувају се оригинални примерци изјаве извршних дужника о имовини, односно копије записника који садрже изјаве о имовини и решења којим је одређен упис у књигу извршних дужника.

У књигу извршних дужника уписује се извршни дужник:

1) који је предао изјаву о имовини са пописом имовине;

2) који није поступио по налогу суда за предају писмене изјаве о имовини (члан 58. став 1);

3) који је предао изјаву да не поседује имовину (члан 58. став 3);

4) који је саопштио нетачне или непотпуне податке о својој имовини (члан 60).

Упис у књигу извршних дужника суд ће извршити у року од пет радних дана од дана правноснажности решења о упису.

Збирци исправа прилаже се примерак правноснажног решења о упису у књигу извршних дужника, а када је основ за упис давање изјаве о имовини, прилаже се и оригинал изјаве, односно копија записника са изјавом.

Уписом у књигу извршних дужника, извршни поверилац на основу чијег захтева је извршни дужник дао изјаву о имовини, не стиче право првенства у наплати свог потраживања из имовине наведене у изјави.

Решење о упису у књигу извршних дужника

Члан 62.

О упису у књигу извршних дужника суд одлучује решењем.

Решење о упису суд доноси у року од пет радних дана од дана:

1) пријема изјаве о имовини, у случају када је извршни дужник предао ту изјаву;

2) када је протекао рок за предају изјаве о имовини, у случају када је извршни дужник тај рок пропустио;

3) када је извршни дужник одбио да преда изјаву о имовини у присуству судије;

4) када је суду достављен доказ (члан 57. став 2) о накнадно пронађеној имовини извршног дужника коју је у изјави пропустио да наведе, односно о правним радњама које је извршни дужник предузео на терет своје имовине пре састављања изјаве.

У решењу се наводи основ уписа у књигу извршних дужника (члан 61. став 4), као и рок и услови под којим извршни дужник може тражити брисање уписа (члан 64).

Ако након извршеног уписа у истом предмету наступи основ за нови упис заснован на другим чињеницама, суд ће донети решење о новом упису и истовремено одредити да се ранији упис брише. У случају да изјава о имовини извршног дужника накнадно буде само допуњена (члан 57. став 3), неће се брисати ранији упис већ ће се решењем одредити да се допунска изјава о имовини приложи збирци исправа уз исправе о ранијем упису.

Приговор извршног дужника против решења о упису

Члан 63.

Извршни дужник може изјавити приговор против решења о упису у књигу извршних дужника, у року од пет радних дана од дана када му је решење достављено.

Приговор се може изјавити из разлога што нису били испуњени услови за поступање по захтеву за добијање изјаве о имовини (члан 54. став 5) или ако је решење о упису у књигу извршних дужника требало да буде засновано на другом основу.

О приговору одлучује веће истог суда у року од пет радних дана од дана достављања приговора.

Приговор задржава упис извршног дужника у књигу извршних дужника.

Брисање из књиге извршног дужника и обустава поступка уписа у књигу извршних дужника

Члан 64.

На захтев извршног дужника суд ће решењем извршити брисање уписа у књизи извршних дужника:

1) ако је извршење у целости правноснажно обустављено, осим ако је до тога дошло због непостојања имовине која може бити предмет извршења;

2) у случају када је упис извршен због пропуштања рока за давање изјаве о имовини, због одбијања извршног дужника да да изјаву, због саопштавања нетачних или непотпуних података или када је упис извршен на основу изјаве да извршни дужник не поседује никакву имовину, када током поступка престану разлози због којих је тај упис извршен, односно ако је протекло две године након окончања извршног поступка, а у књизи извршних дужника није било накнадних уписа за истог извршног дужника или су накнадни уписи брисани;

3) у случају када је упис извршен на основу изјаве у којој је наведена имовина ако је протекла једна година након окончања извршног поступка, а у књизи извршних дужника није било накнадних уписа за истог извршног дужника или су накнадни уписи брисани.

Ако је у случају из става 1. тач. 2) и 3) овог члана било накнадних уписа, брисање се може тражити када се стекну услови за брисање свих накнадних уписа.

Брисање уписа може се извршити и пре протеча рока из става 1. овог члана, ако суду буде достављена изјава извршног повериоца, на основу чијег је захтева извршен упис, да је његово потраживање намирено и да је сагласан да се изврши брисање. У случају сумње, суд може захтевати да изјава извршног повериоца буде оверена.

Суд ће одредити брисање уписа по службеној дужности ако у истом предмету наступи основ за нови упис заснован на другим чињеницама, изузев ако је изјава о имовини извршног дужника накнадно само допуњена (члан 62. став 4).

Ако извршни дужник у потпуности испуни своју обавезу и доказ о томе достави суду који води књигу извршних дужника, пре него што је поступак уписа правноснажно окончан, суд ће по службеној дужности обуставити поступак уписа у књигу извршних дужника, укинути све претходне радње и брисати уписе. У случају сумње да је извршни дужник испунио обавезу, суд може затражити изјаву од извршног повериоца.

Јавност књиге извршних дужника

Члан 65.

Суд је дужан да заинтересованом лицу омогући увид у књигу извршних дужника или достави обавештење о упису одређеног лица у књигу извршних дужника, времену и основу тог уписа.

Суд је дужан да достави обавештење о упису из става 1. овог члана у року од пет радних дана од дана пријема захтева.

Јавност збирке исправа

Члан 66.

Свако лице које учини вероватним постојање оправданог интереса може захтевати од суда да му се одобри прегледање, фотокопирање и преписивање података из збирке исправа.

Суд је дужан да о захтеву из става 1. овог члана одлучи у року од пет радних дана од дана пријема захтева.

Регистар извршних дужника

Члан 67.

Ради јединствене евиденције правних субјеката уписаних у књигу извршних дужника, води се јединствен регистар за територију Републике Србије.

Јединствени регистар из става 1. овог члана је јаван, води се у електронском облику и објављује на интернету.

Акт којим се ближе уређује вођење јединственог регистра из става 1. овог члана доноси министар.

Глава четврта

СПРОВОЂЕЊЕ ИЗВРШЕЊА

Извршење на основу неправноснажног решења о извршењу

Члан 68.

Извршење се спроводи пре правноснажности решења о извршењу, ако овим законом није другачије одређено.

Спровођење извршења од стране суда

Члан 69.

Суд спроводи извршење по службеној дужности када су за то испуњени услови прописани законом.

Спровођење извршења је започето када суд, с обзиром на средство извршења, предузме прву извршну радњу прописану овим законом.

Спровођење извршења од стране извршитеља

Члан 70.

Поступак спровођења извршења од стране извршитеља покреће се предлогом извршног повериоца.

Уз предлог за спровођење извршења извршни поверилац је дужан да приложи решење о извршењу у оригиналу или овереној копији.

За предузимање радњи на које је извршитељ овлашћен не примењују се одредбе овог закона по којим је извршни поверилац дужан да подноси суду посебне предлоге.

Време извршења

Члан 71.

Извршење се спроводи сваког дана од 7 до 22 часа.

Извршење се може спровести и ван времена одређеног у ставу 1. овог члана само ако постоји избегавање обавезе или опасност услед одлагања.

Поступање приликом спровођења извршења

Члан 72.

Судски извршитељ, односно извршитељ дужан је да приликом претраживања стана, односно пословне или друге просторије извршног дужника или одеће коју он носи на себи и предузимања других извршних радњи поступа са дужним обзиром према личности извршног дужника и чланова његовог домаћинства.

Извршним радњама у стану извршног дужника којима не присуствује извршни дужник, његов законски заступник, пуномоћник или одрасли члан његовог домаћинства, морају присуствовати два пунолетна лица.

Кад извршне радње треба спровести у просторији која је закључана, а извршни дужник није присутан или не пристаје да просторију отвори, судски извршитељ, односно извршитељ отвориће просторију у присуству два пунолетна лица.

Помоћ полиције у спровођењу извршења

Члан 73.

У случају када је то неопходно да би се спровело извршење суд, односно извршитељ затражиће од надлежне организационе јединице полиције, писаним захтевом, најмање пет радних дана пре дана одређеног за спровођење извршења, да присуствује спровођењу извршења и по потреби предузме мере и средства принуде, у складу са Законом о полицији. У хитним случајевима, надлежна организациона јединица полиције ће на усмени захтев суда, односно извршитеља, одмах предузети

потребне мере из своје надлежности ради спровођења извршења, при чему је суд, односно извршитељ дужан да писани захтев достави полицији у року од 48 часова од подношења усменог захтева.

Полиција је дужна да по налогу суда или извршитеља спроведе мере и употреби средства принуде потребна ради извршења радње због које се предузимају, а нарочито да врши проверу и утврђивање идентитета лица и идентификацију предмета, да трага за лицима и предметима, да одузме моторно возило или другу ствар која је предмет извршења и да обезбеђује лица и имовину приликом спровођења извршења.

На захтев извршитеља или по службеној дужности суд ће изрећи новчану казну из члана 51. овог закона одговорном лицу у надлежној организационој јединици полиције, ако полиција није поступила у складу са дужностима прописаним у ст. 1. и 2. овог члана.

У случају непоступања полиције у складу са ст. 1. и 2. овог члана, о томе се без одлагања обавештава министарство надлежно за унутрашње послове и надлежни јавни тужилац.

Неправилности при спровођењу извршења

Члан 74.

Странка и учесник могу поднеском захтевати од суда, односно извршитеља да отклоне неправилности учињене у току и поводом спровођења извршења.

Ако извршитељ не поступи по захтеву из става 1. овог члана у року од пет радних дана, странка или учесник у поступку обратиће се надлежном суду. Захтев за отклањање неправилности не задржава спровођење извршења.

Када је поднет захтев из става 2. овог члана, извршитељ ће надлежном суду доставити оригинал списка предмета и спровођење извршења наставити на основу копије тих списка.

Трошкови у вези са поступањем по захтеву из става 2. овог члана су трошкови извршног поступка.

Ако нађе да је захтев из става 1. овог члана основан, суд ће решењем утврдити, а ако је то могуће отклонити, односно наложити отклањање неправилности насталих одлукама и радњама судског извршитеља или извршитеља.

Суд ће обавестити министарство надлежно за послове правосуђа (у даљем тексту: Министарство) и Комору извршитеља (у даљем тексту: Комора), о неправилностима у раду извршитеља.

Глава пета

ОКОНЧАЊЕ ИЗВРШЕЊА

Окончање поступка

Члан 75.

Извршни поступак окончава се обуставом или закључењем.

Обустава извршења

Члан 76.

Суд обуставља извршење:

- 1) ако је извршна исправа правноснажно, односно коначно укинута, преиначена, поништена или стављена ван снаге;
- 2) услед смрти странке која нема наследника;
- 3) услед престанка странке која је правно лице, а нема правног следбеника;
- 4) ако је потраживање престало;
- 5) услед пропасти предмета извршења;
- 6) ако нема имовине која може бити предмет извршења;
- 7) из других разлога предвиђених законом.

Ако је поступак извршења започет код извршитеља, поступак извршења пред извршитељем ће се обуставити, ако извршни поверилац промени избор о начину спровођења извршења тако што предложи да извршење спроведе суд.

Из других разлога предвиђених овим или другим законом извршни дужник може у свакој фази извршног поступка, али најкасније до првог надметања за продају предмета извршења или пре досуђења ствари извршном повериоцу, да измири дуг, заједно са уговореном, односно законском затезном каматом и трошковима извршног поступка који су настали до тренутка измирења дуга.

Извршни дужник и извршни поверилац могу се споразумети да се дуг исплати на рате и о томе доставити споразум оверен у суду, у ком случају ће се извршни поступак обуставити по службеној дужности.

Одлуком о обустави извршења укинуће се и спроведене извршне радње, ако се тим не дира у стечена права трећих лица.

Закључење

Члан 77.

По намирењу извршног повериоца доноси се одлука о закључењу извршног поступка.

Глава шеста

ПРОТИВИЗВРШЕЊЕ

Разлози за противизвршење

Члан 78.

Када је извршење већ спроведено, извршни дужник може суду поднети предлог за противизвршење, захтевајући да му извршни поверилац врати оно што је извршењем добио и одређујући средство извршења, ако је:

- 1) извршна исправа правноснажно, односно коначно укинута, преиначена, поништена или стављена ван снаге;
- 2) извршни дужник у току извршног поступка добровољно измирио повериочево потраживање;
- 3) решење о извршењу или решење о спровођењу извршења правноснажно укинута или преиначено;
- 4) правноснажном судском одлуком утврђена недопустивост извршења.

Предлог за противизвршење из разлога утврђених у ставу 1. тач. 1), 3) и 4) овог члана може се поднети у року од 15 дана од дана достављања одлуке извршном дужнику, а из разлога утврђеног у ставу 1. тачка 2) овог члана, у року од 15 дана од дана окончања извршног поступка.

Извршни дужник не може пре истека рока из става 2. овог члана своје потраживање остваривати у парничном поступку.

Ако је извршење спровео извршитељ, предлог из става 1. овог члана истовремено се доставља и њему.

Поступак по предлогу за противизвршење

Члан 79.

У поступку противизвршења сходно се примењују одредбе овог закона о извршењу, ако овим чланом није другачије прописано.

Предлог за противизвршење суд ће доставити извршном повериоцу и наложити му да се у року од пет радних дана од дана пријема изјасни о том предлогу.

Решењем о противизвршењу суд ће наложити извршном повериоцу да у року од пет радних дана врати извршном дужнику оно што је извршењем примио и истовремено одредити извршење ради наплате тог потраживања.

Приговор на решење из става 3. овог члана одлаже извршење само ако извршни поверилац уз приговор положи јемство најмање у висини потраживања.

Немогућност противизвршења

Члан 80.

Предлог за противизвршење неће се усвојити ако се тражи повраћај предмета у погледу кога су наступиле такве стварне или правне промене да повраћај више није могућ.

У том случају извршни дужник може своје право остваривати у парничном поступку и пре истека рока за подношење предлога за противизвршење.

Део трећи

ИЗВРШЕЊЕ РАДИ НАПЛАТЕ НОВЧАНОГ ПОТРАЖИВАЊА

Глава прва

ИЗВРШЕЊЕ НА ПОКРЕТНИМ СТВАРИМА

1. Основна правила

Месна надлежност

Члан 81.

За одлучивање о предлогу за извршење на покретним стварима и за спровођење тог извршења месно је надлежан и суд на чијем се подручју налазе те ствари.

Изузимање од извршења

Члан 82.

Не могу бити предмет извршења:

1) одећа, обућа и други предмети личне употребе, постелне ствари, посуђе, део намештаја који је неопходан извршном дужнику и члановима његовог домаћинства, као и шпорет, фрижидер и пећ за грејање;

2) храна и огрев за потребе извршног дужника и чланова његовог домаћинства за три месеца;

3) готов новац извршног дужника који има стална месечна примања до месечног износа који је по закону изузет од извршења, сразмерно времену до следећег примања;

4) ордење, медаље, ратне споменице и други знаци одликовања и признања које је примио извршни дужник, лична писма, рукописи и други лични списи извршног дужника, као и породичне фотографије;

5) помагала која су инвалиду или другом лицу са телесним недостацима неопходна за обављање његових животних функција;

6) кућни љубимац.

Извршне радње

Члан 83.

Извршење на покретним стварима спроводи се пописом, проценом и продајом ствари, као и намирењем извршног повериоца од износа добијеног продајом.

2. Попис и процена покретних ствари

Обавештење о попису

Члан 84.

Непосредно пре него што се приступи попису, извршном дужнику се предаје решење о извршењу или закључак о спровођењу извршења и позива се да плати износ за који је одређено извршење, заједно са каматом и трошковима.

Ако извршном дужнику одлука из става 1. овог члана није могла да се преда приликом пописа, достављање се врши прибијањем одлуке.

О времену и месту пописа обавестиће се извршни поверилац.

Одсуство странака не спречава да се приступи попису.

О извршеном попису обавестиће се странка која није присуствовала попису.

Предмет пописа

Члан 85.

Пописују се ствари које се налазе у државини извршног дужника, као и његове ствари које се налазе у државини извршног повериоца или трећих лица.

Ако треће лице не обавести суд, односно извршитеља о својим правима на покретној ствари у поседу извршног дужника, која је предмет извршења, нити докаже своја права на њима, сматра се да таква права трећег не постоје и да је извршни дужник власник ствари која се налази у његовом поседу.

Обим пописа

Члан 86.

Пописаће се онолико ствари колико је потребно за намирење потраживања извршног повериоца и трошкова извршења. Пописују се и ствари на које су стављене примедбе о постојању права које спречавају извршење.

Дејство пописа

Члан 87.

На основу записника о попису, на пописаним стварима извршни поверилац стиче право уписа заложног права, у складу са законом.

Извршни поверилац може у року од пет радних дана од дана извршеног пописа тражити да се изврши измена пописа. Суд, односно извршитељ одлучују о измени пописа у року од пет радних дана од дана пријема новог захтева. Тренутком доношења одлуке о измени пописа извршни поверилац стиче право да упише заложно право, у складу са законом.

Кад је попис извршен у корист више извршних поверилаца, ред првенства у стицању заложног права одређује се према дану кад је извршен упис у одговарајући регистар у складу са прописима којима се ближе уређује залога на покретним стварима и правима.

Упис и јавност судског заложног права

Члан 88.

Извршни поверилац доставља оригинал или оверену копију записника о попису, односно одлуку о измени пописа организацији која је законом овлашћена да региструје заложно право на покретним стварима и правима која се уписују у регистар, заједно са следећим подацима:

- 1) податке о залогодавцу и дужнику, када то нису иста лица;
- 2) податке о заложном повериоцу;
- 3) податке којима се ближе одређује покретна ствар или право које је предмет заложног права;

4) податке којима се ближе одређује потраживање које је обезбеђено заложним правом уз назначење основног и максималног износа;

5) дан доспелости потраживања;

6) предмет заложног права.

Поред података из става 1. овог члана, извршни поверилац је дужан да достави и друге податке када је то по посебном пропису потребно за регистровање бездржавинске залогe.

Записник о попису, закључак суда, односно извршитеља о измени пописа доставља се извршном повериоцу.

Записник о попису, односно закључак, судски извршитељ или извршитељ ће истаћи на видном месту у просторији у којој се ствар налази у тренутку пописа, а на пописаним стварима које се остављају извршном дужнику на чување видно ће се означити да су узете у попис.

Лице које уклони копију записника, односно ознаку да су ствари пописане казниће се, у складу са чланом 51. овог закона.

Чување пописаних ствари

Члан 89.

Пописане ствари се по правилу остављају на чување извршном дужнику.

На предлог извршног повериоца суд, односно извршитељ може пописане ствари предати на чување њему или трећем лицу које извршни поверилац предложи. Трошкове чувања ствари сноси претходно извршни поверилац, а извршни дужник је обавезан да му их надокнади. Ризик пропасти или оштећења ствари датих на чување извршном повериоцу или трећем лицу сноси извршни поверилац, осим ако је пропаст или оштећење последица више силе или случаја.

Готов новац, хартије од вредности и драгоцености предаће се на чување у судски депозит или код извршитеља.

У судски депозит, односно код извршитеља предаће се и друге ствари веће вредности ако су подесне за такав начин чувања.

Забрана располагања пописаним стварима

Члан 90.

Свим лицима која поседују или имају контролу над пописаним стварима забрањено је да располажу тим стварима без налога суда, односно извршитеља, под претњом новчане казне из члана 51. овог закона.

Безуспешан попис

Члан 91.

Ако се приликом пописа не нађу ствари које могу бити предмет извршења суд, односно извршитељ ће о томе обавестити извршног повериоца који није присуствовао попису.

На предлог извршног повериоца који учини вероватним да извршни дужник зна где се налазе ствари које нису пронађене суд, односно извршитељ ће позвати извршног дужника да у року од пет радних дана од дана достављања позива да обавештење о месту где се ствари налазе.

На извршење дужникове обавезе да пружи обавештење примениће се правила која важе за принудно извршење обавезе коју може извршити само извршни дужник лично.

Извршни поверилац може, у року од 45 дана од дана пријема обавештења о безуспешном попису, односно од дана безуспешног пописа коме је присуствовао,

предложити да се поново спроведе попис. Извршитељ може да понавља попис и без предлога извршног повериоца.

Ако извршни поверилац у том року не предложи да се попис поново спроведе или ако се ни приликом поновног пописа не нађу ствари које могу бити предмет извршења, суд ће обуставити извршење.

Процена

Члан 92.

Истовремено са пописом ствари извршиће се њихова процена.

Процену врши судски извршитељ, односно извршитељ.

Процена се врши на основу тржишне цене такве ствари у месту пописа. Суд, односно извршитељ може одлучити и да се процена изврши на основу писмене или усмене информације о цени добијене од одговарајућих организација, институција или правних, односно физичких лица.

Извршни поверилац и извршни дужник могу споразумно утврдити вредност ствари.

Записник о попису и процени

Члан 93.

О попису и процени саставља се записник.

У записнику се наводи име извршитеља, имена странака и лица која су присуствовала извршењу по било ком основу, број предмета извршења, датум, износ потраживања и датум доспелости, подаци којима се ближе одређују посебно појединачно пописане ствари са њиховом процењеном вредношћу, изјаве странака и учесника у поступку, као и изјаве трећих лица о постојању права која спречавају извршење.

Ако суд или извршитељ одреде да се процена врши након пописа, прибављањем података од организације или правног лица, о процени се сачињава посебан записник.

Записник о попису и процени извршни поверилац може о свом трошку објавити у средствима јавног информисања.

Забелешка уместо пописа

Члан 94.

Ако се после пописа одреди извршење над пописаним стварима за наплату другог потраживања истог извршног повериоца или за наплату потраживања другог извршног повериоца, неће се вршити поновни попис и процена тих ствари него ће се у наставку записника само забележити подаци из доцнијег решења о извршењу.

Извршни поверилац ће о забелешки обавестити организацију која води регистар заложних права на покретним стварима, која је дужна да у регистар упише овако стечена заложна права.

3. Продаја ствари

Време продаје

Члан 95.

Продаја пописаних ствари спроводи се по правноснажности решења о извршењу, осим ако извршни дужник предложи или на предлог извршног повериоца пристане да се продаја изврши раније или ако су у питању ствари које су подложне брзом кварењу или ако постоји опасност од знатног смањења вредности пописаних ствари, као и ако

извршни поверилац пружи јемство за штету коју извршни дужник може претрпети због продаје пре правноснажности решења о извршењу.

Између дана пописа и дана продаје може да протекне најмање 15 дана, а највише 30 дана.

Продаја се може спровести и пре истека рока из става 2. овог члана ако извршни дужник на то пристане или ако су у питању ствари које су подложне брзом кварењу, ако постоји опасност од знатног смањења њихове вредности или ако извршни поверилац положи јемство за штету коју би био дужан надокнадити извршном дужнику у случају да решење о извршењу буде укинато.

Начин продаје

Члан 96.

Продаја ствари се врши путем усменог јавног надметања или непосредном погодбом. Начин продаје одређују суд, односно извршитељ, пазећи на то да се постигне најповољније уновчење ствари.

Продаја путем надметања одредиће се ако су у питању ствари веће вредности или се може очекивати да ће се ствари продати по цени већој од процењене вредности.

Извршни поверилац и извршни дужник се током целог поступка могу споразумети о продаји непосредном погодбом и условима такве продаје.

Уговор о продаји непосредном погодбом закључује се између купца с једне стране и судског извршитеља, односно извршитеља или лица које обавља комисионе послове, с друге стране.

Судски извршитељ, односно извршитељ покретне ствари продаје у име извршног дужника, а за рачун извршног повериоца. Лице које обавља комисионе послове, покретне ствари продаје у своје име, а за рачун извршног повериоца.

Оглас о продаји јавним надметањем објавиће се на огласној табли и интернет страници надлежног суда најкасније осам дана пре дана одржавања.

Странке могу објавити оглас о продаји и на други погодан начин. Извршног повериоца и извршног дужника суд, односно извршитељ ће обавестити о месту, дану и часу продаје.

Продајна цена и поступак продаје

Члан 97.

На првом надметању почетна цена износи 60% од процењене вредности.

Ако на првом надметању није дошло до продаје суд, односно извршитељ ће констатовати да прва продаја није успела и на лицу места ће заказати нову продају која се мора одржати у року од најмање 15 дана, а највише 30 дана.

Оглас о новој продаји из става 2. овог члана објавиће се у року од осам дана од дана заказивања и објавити на огласној табли и интернет страници суда.

Почетна цена на другом надметању не може бити нижа од 30% од процењене вредности.

Ако на поновљеном надметању није дошло до продаје суд, односно извршитељ ће констатовати да продаја није успела и позвати повериоца да се одмах, а најкасније у року од пет радних дана изјасни да ли предлаже продају непосредном погодбом или намирење досуђењем ствари у складу са чланом 102. овог закона.

Ако се продаји непосредном погодбом приступи након два неуспела јавна надметања продајна цена је предмет договора између страна у купопродајном уговору и за њу се не тражи сагласност извршног дужника.

Рок за закључење уговора о продаји непосредном погодбом и његову реализацију не може бити дужи од 15 дана од дана споразума о продаји непосредном погодбом.

Ако странке не закључе купопродајни уговор у остављеном року суд, односно извршитељ ће констатовати да до продаје није дошло и тражити да се поверилац у року од осам дана изјасни да ли предлаже намирење досуђењем ствари у складу са чланом 102. овог закона.

Уговор о продаји непосредном погодбом закључује се између купца с једне стране и судског извршитеља, односно извршитеља или лица које обавља комисионе послове са друге стране.

Уговор из става 9. овог члана основ је за стицање права својине.

У случају да извршни поверилац не поступи у року из става 5. овог члана поступак се обуставља.

Обавезе и права купца

Члан 98.

Понуђач са највећом понудом ће платити цену за покретну ствар одмах након објављивања резултата. Ако понуђач не плати одмах по позиву суда, други понуђач ће бити проглашен купцем и платити ону цену коју је он понудио и тако редом.

У случају да ниједан од понуђача са одговарајућом понудом не уплати цену одмах по позиву суда, суд односно извршитељ ће поступити у складу са чланом 97. овог закона.

Купац преузима ствар од судског извршитеља, односно извршитеља по исплати цене.

Судски извршитељ, односно извршитељ предаће ствари купцу и ако није положио цену, ако на то, на свој ризик, пристану извршни поверилац и учесници који имају право првенства у намирењу, у границама износа који би им припали из постигнуте цене.

Ако се купцу преда ствар, а купац не положи цену у року који му је одређен, лица из става 4. овог члана могу затражити од суда, односно извршитеља да у истом поступку принудно наплати купопродајну цену.

Престанак и брисање регистроване залогe

Члан 99.

Након измирења купопродајне цене, купац из чл. 97. и 98. овог закона може захтевати брисање судског заложног права на основу закључка којим се утврђује да је купопродајна цена исплаћена.

4. Намирење извршног повериоца

Намирење када је један извршни поверилац

Члан 100.

Ако се из продајне цене намирује само један извршни поверилац суд, односно извршитељ ће одредити да се из износа добијеног продајом ствари намире редом: трошкови извршног поступка, трошкови одређени у извршној исправи, камата до дана уновчења ствари и главно потраживање.

Вишак продајне цене, који остане по намирењу, предаће се извршном дужнику, ако за то нема сметњи.

Намирење када има више извршних поверилаца

Члан 101.

Ако се у извршном поступку намирује више извршних поверилаца, односно ако се поред извршних поверилаца намирују лица чија права престају продајом ствари, они

се уз сходну примену одредаба о првенству намирења у вези са продајом непокретности из продајне цене намирују оним редом којим су стекли заложно или друго право које продајом престаје, ако законом за одређена потраживања није друкчије прописано. Извршни повериоци истог реда који се из продајне цене не могу потпуно намирити, намирују се сразмерно износима својих потраживања.

При доношењу одлуке о намирењу суд, односно извршитељ ће узети у обзир само она потраживања за која је решење о извршењу постало правноснажно до дана доношења одлуке о намирењу.

Вишак продајне цене који остане по намирењу предаће се извршном дужнику ако за то нема сметњи.

Намирење досуђењем ствари извршном повериоцу

Члан 102.

Ако се ствар није могла продати на другом рочишту за јавно надметање или непосредном погодбом у року који је одредио суд, на предлог извршног повериоца, суд или извршитељ ће доделити ствар извршном повериоцу.

У случају из става 1. овог члана, сматра се да је извршни поверилац намирен у висини која одговара износу од 30% од процењене вредности ствари.

Примена одредаба о извршењу на непокретностима

Члан 103.

Одредбе овог закона о извршењу на непокретностима које се односе на питање ко не може бити купац, оспоравање потраживања, упућивање на парницу и одлука о намирењу и јемству, сходно се примењују и у погледу извршења на покретним стварима ради намирења новчаног потраживања, ако одредбама овог закона о извршењу на покретним стварима није другачије одређено.

Глава друга

ИЗВРШЕЊЕ НА НЕПОКРЕТНОСТИ

1. Основна правила

Извршне радње

Члан 104.

Извршење на непокретности спроводи се забележбом решења о извршењу или закључка извршитеља о спровођењу извршења у јавну књигу, утврђењем вредности непокретности, продајом непокретности и намирењем извршних поверилаца из износа добијеног продајом.

Доказ о својини извршног дужника

Члан 105.

Уз предлог за извршење и предлог за спровођење извршења на непокретности потребно је да извршни поверилац поднесе извод из јавне књиге, као доказ о томе да је непокретност уписана као својина извршног дужника.

Ако је право на непокретности из става 1. овог члана уписано у јавној књизи на друго лице, а не на извршног дужника, извршни поверилац је дужан да поднесе исправу која је подобна за упис права својине извршног дужника.

Исправе из ст. 1. и 2. овог члана на захтев повериоца може да прибави и извршитељ.

У случају из става 2. овог члана упис ће извршити по службеној дужности суд коме је поднесен предлог, односно по захтеву суда или захтеву извршитеља, суд или други орган који води јавну књигу за ту непокретност.

Непокретност у сусвојини извршног дужника

Члан 106.

Извршење се одређује на идеалном делу непокретности на којој је извршни дужник сувласник.

Уз сагласност свих сувласника извршење се може одредити продајом целе сувласничке непокретности трећем лицу или неком од сувласника.

У случају из става 2. овог члана, из цене остварене продајом остали сувласници ће се намирити пре намирења извршног повериоца и пре накнаде трошкова извршног поступка, сразмерно вредности свог сувласничког дела.

Продајом из става 2. овог члана не дира се у право прече куповине сувласника.

Упис решења о извршењу и забележба јавне продаје

Члан 107.

Извршни поверилац стиче право уписа заложног права на основу решења, односно закључка извршитеља о извршењу на непокретности извршног дужника.

На захтев извршног повериоца у јавној књизи извршиће се упис заложног права на основу решења о извршењу, односно закључка извршитеља о спровођењу извршења, као и забележба јавне продаје, односно други одговарајући упис предвиђен прописима о упису права на непокретностима у јавне књиге.

Уписом у јавну књигу, извршни поверилац стиче право да своје потраживање намири из непокретности и у случају да треће лице касније стекне на истој непокретности право својине.

Приступање извршењу

Члан 108.

После уписа решења о извршењу, односно закључка о спровођењу извршења не може се за намирење другог потраживања истог или другог извршног повериоца спровести посебан поступак извршења на истој непокретности.

Извршни поверилац за чије је потраживање касније одређено извршење на истој непокретности, ступа у већ покренут извршни поступак.

Покренутом извршном поступку може се приступити до доношења закључка о досуђењу непокретности купцу у случају продаје путем непосредне погодбе, односно до доношења закључка о предаји непокретности у случају продаје јавним надметањем.

О приступању поступку суд, односно извршитељ обавештава извршног повериоца у чију је корист раније извршен упис решења о извршењу, односно закључка о спровођењу извршења.

Намирење заложног извршног повериоца

Члан 109.

У поступку извршења на непокретности намирује се и заложни извршни поверилац који није предложио извршење или спровођење извршења.

Престанак заложног права

Члан 110.

Заложно право уписано на непокретности гаси се даном предаје непокретности купцу. Купац непокретности и заложни извршни поверилац могу се споразумети да заложно право остане на непокретности после предаје непокретности, а да купац преузме дуг извршног дужника према заложном извршном повериоцу, у износу који би му припао у извршном поступку. У том случају куповна цена се смањује за износ преузетог дуга.

Службености и стварни терети

Члан 111.

Стварне службености на непокретности не гасе се продајом непокретности.

Продајом непокретности, не гасе се ни личне службености ни стварни терети који су у јавној књизи уписани пре права заложних извршних поверилаца и права на намирење извршних поверилаца на чији је предлог одређено извршење.

Личне службености могу се угасити и на захтев извршног повериоца, уз одговарајућу накнаду.

Остале личне службености и стварни терети гасе се продајом непокретности.

Закуп непокретности

Члан 112.

Продајом непокретности не престаје закуп непокретности, ако је пре доношења решења о извршењу закључен уговор о закупу и непокретност предата у државину закупцу.

Купац ступа у права и обавезе закупадавца.

Закуп станова на неодређено време

Члан 113.

Закуп стана на неодређено време стечен по основу Закона о становању ("Службени гласник РС", бр. 50/92, 76/92, 84/92 - испр., 33/93, 53/93, 67/93, 46/94, 47/94 - испр., 48/94, 44/95 - др. закон, 49/95, 16/97, 46/98, 26/01 и 101/05 - др. закон), пре стицања заложног права или права ради чијег се остварења извршење тражи, не престаје продајом непокретности. Купац ступа на место закупадавца од тренутка стицања својине на непокретности.

Разгледање непокретности

Члан 114.

Суд, односно извршитељ, лицу заинтересованом за куповину непокретности, дозволиће да у прикладно време разгледа непокретност.

Изузимање од извршења појединих непокретности

Члан 115.

Не може бити предмет извршења пољопривредно земљиште земљорадника у површини до 10 ари.

Одредба става 1. овог члана не односи се на извршење ради остварења новчаног потраживања обезбеђеног уговорним заложним правом на непокретности (хипотеком).

Начин утврђивања вредности

Члан 116.

Суд приступа утврђивању вредности непокретности по доношењу решења о извршењу.

Извршитељ приступа утврђивању вредности непокретности по доношењу закључка о спровођењу извршења.

Вредност непокретности утврђује се у висини тржишне цене на дан процене.

Смањење процењене вредности

Члан 117.

Приликом утврђивања вредности непокретности, водиће се рачуна и о томе колико непокретност мање вреди због тога што на непокретности остају одређена права и после продаје.

Утврђивање вредности

Члан 118.

Вредност непокретности утврђује се закључком.

2. Продаја непокретности

Закључак о продаји

Члан 119.

По утврђивању вредности непокретности суд, односно извршитељ доноси закључак о продаји непокретности којим се одређују начин и услови продаје, као и време и место продаје и временски период у току дана у коме ће се омогућити разгледање непокретности, ако се продаја врши путем јавног надметања. Закључак о продаји објављује се на огласној табли и интернет страници надлежног суда и на други уобичајени начин.

Странка може о свом трошку да објави закључак о продаји у средствима јавног информисања, односно да о закључку обавести лица која се баве посредовањем у продаји непокретности.

Од објављивања закључка о продаји до дана продаје не може проћи мање од 15 дана нити више од 30 дана.

Закључак о продаји доставља се странкама, заложним повериоцима, учесницима у поступку и лицима која имају уписано законско право прече куповине.

Право прече куповине

Члан 120.

Лице које има законско право прече куповине непокретности која је предмет извршења продајом има првенство пред најповољнијим понудиоцем, ако на јавном надметању, одмах по закључењу, изјави да непокретност купује под истим условима.

Лице које има уговорно право прече куповине оствариће га под условима из става 1. овог члана, ако није постојало законско право или га носилац тог права није користио.

Изјашњавање носиоца права прече куповине

Члан 121.

Ако се непокретност продаје непосредном погодбом суд, односно извршитељ позива носиоца законског права прече куповине, носиоца уговорног права прече

куповине које је уписано у јавне књиге и извршног повериоца да се писмено изјасне да ли ће то право користити.

Начин продаје

Члан 122.

Продаја непокретности врши се путем усменог јавног надметања или непосредном погодбом.

Јавно надметање за продају непокретности одржава се у судској згради, односно у канцеларији извршитеља, ако суд или извршитељ нису другачије одредили.

Извршни поверилац и извршни дужник могу се током целог поступка споразумети о продаји непосредном погодбом и о условима продаје.

Продајна цена и поступак продаје

Члан 123.

На продајну цену и поступак продаје непокретности сходно се примењују одредбе чл. 97. до 102. овог закона.

Услови продаје

Члан 124.

Услови продаје садрже:

- 1) ближи опис непокретности са припатцима;
- 2) назначење права трећих лица која не престају продајом;
- 3) назначење службености и стварних терета које купац преузима;
- 4) процењену вредност непокретности;
- 5) рок у коме је купац дужан да положи цену, који не може бити дужи од 15 дана од дана продаје;
- 6) начин продаје, износ јемства, рок у коме и код кога јемство мора бити дато, како и друге податке од значаја за продају.

На предлог извршног повериоца или извршног дужника, датум, место и услови продаје објавиће се у средствима јавног информисања, о трошку предлагача.

Полагање јемства

Члан 125.

У јавном надметању могу учествовати само лица која су претходно положила јемство.

Јемство износи једну десетину утврђене вредности непокретности.

Полагања јемства ослобођени су извршни поверилац и заложни извршни поверилац, ако њихова потраживања достижу износ јемства и ако би се, с обзиром на њихов ред првенства и утврђену вредност непокретности, тај износ могао намирити из куповне цене.

Код продаје непосредном погодбом купац полаже јемство лицу са којим је закључио уговор и то непосредно пред закључење уговора.

Понудиоцима чија понуда није прихваћена вратиће се јемство одмах по закључењу јавног надметања, осим за другог и трећег понуђача.

Један понудилац

Члан 126.

Јавно надметање за продају непокретности одржаће се и кад присуствује само један понудилац.

Суд, односно извршитељ могу на предлог извршног повериоца или заложног извршног повериоца, одредити, према околностима случаја, да се јавно надметање за продају одложи, ако је присутан само један понудилац.

Ко не може бити купац

Члан 127.

Купац не може бити, ни на основу јавног надметања, нити на основу непосредне погодбе, извршни дужник, судија, судски извршитељ, извршитељ, заменик извршитеља, као и лица која су учествовала у процени.

Јавно надметање и додељивање непокретности

Члан 128.

Јавном надметању за продају приступа се пошто се утврди да су испуњени услови за јавну продају.

Јавно надметање почиње објављивањем почетне цене. Ако најмање један учесник прихвати објављену цену, објављује се следећа цена која је виша и то највише за 5% од претходне цене. Овај поступак се понавља све док последња понуђена цена остане неприхваћена.

Јавно надметање се закључује непосредно после стављања најповољније понуде.

По закљученом надметању и евентуалном изјашњењу о праву прече куповине суд, односно извршитељ објављују који је понудилац понудио највећу цену и том понудиоцу додељују непокретност.

О додељивању непокретности продате јавним надметањем суд, односно извршитељ доноси закључак који се објављује на огласној табли надлежног суда и доставља свим лицима којима се доставља закључак о продаји, као и свим учесницима у надметању.

О јавном надметању за продају води се записник.

Додељивање у случају продаје непосредном погодбом

Члан 129.

Суд, односно извршитељ доноси закључак о додељивању непокретности продате непосредном погодбом, пошто утврди да су испуњени услови за пуноважност продаје.

Закључак о додељивању непокретности објављује се на огласној табли надлежног суда и доставља свим лицима којима се доставља закључак о продаји, као и купцу.

Полагање цене

Члан 130.

Купац је дужан да положи цену у року одређеном закључком о продаји.

Ако је купац извршни поверилац чије потраживање не достиже износ постигнуте цене на јавном надметању и ако би се, с обзиром на његов ред првенства, могао намирити из цене, дужан је да на име цене положи само разлику између потраживања и постигнуте цене.

Ако понуђач са највећом понудом не положи продајну цену у предвиђеном року, суд односно извршитељ ће прогласити продају том понуђачу без правног дејства и позвати другог по реду понуђача да купи непокретност. Ако ни тај понуђач не положи цену коју је понудио у одређеном року суд, односно извршитељ примењују ова правила и на трећег понуђача.

У случају да сва три понуђача са највишом понудом не положи понуђену, односно продајну цену у року суд, односно извршитељ ће поступити у складу са чл. 96. и 97. овог закона.

Из положеног јемства тих понуђача измириће се трошкови нове продаје и надокнадити евентуална разлика између цене постигнуте на ранијој и новој продаји.

Предаја непокретности купцу

Члан 131.

Након полагања цене у случају продаје непокретности јавним надметањем, односно по полагању цене у случају продаје непосредном погодбом суд, односно извршитељ доноси закључак да се непокретност преда купцу и да се у јавну књигу упише право својине у његову корист.

Закључак о предаји непокретности доставља се свим лицима којима се доставља и закључак о продаји, као и пореској управи.

Против овог закључка може се поднети захтев за отклањање неправилности о коме одлучује суд решењем, у складу са чланом 74. овог закона.

Приговор против решења из става 3. овог члана не одлаже извршење.

Решење о основаности захтева из става 3. овог члана не утиче на извршену продају, већ само може бити основ за накнаду штете.

Губитак права на државину непокретности

Члан 132.

Извршни дужник је дужан да непокретност преда купцу одмах након достављања закључка о предаји непокретности, ако законом или споразумом са купцем није другачије одређено.

Исељење извршног дужника

Члан 133.

После доношења закључка о предаји непокретности суд, односно извршитељ ће наложити извршном дужнику да непокретност испразни и преда купцу.

Суд, односно извршитељ ће приступити спровођењу исељења, по правилима овог закона о извршењу ради испражњења и предаје непокретности.

Исељење других лица

Члан 134.

После доношења закључка о предаји непокретности суд, односно извршитељ ће наложити испражњење и предају непокретности купцу, као и исељење других лица која се у непокретности налазе, осим лица из чл. 111. до 113. овог закона.

Суд, односно извршитељ ће приступити спровођењу исељења, по правилима овог закона о извршењу ради испражњења и предаје непокретности.

3. Намирење извршних поверилаца

Кад се приступа намирењу

Члан 135.

Суд, односно извршитељ приступају намирењу одмах по извршеној продаји и пријему купопродајне цене.

Лица која се намирују и сразмера намирeња

Члан 136.

Из продајне цене намирују се извршни поверилац по чијем је предлогу одређено извршење, заложни повериоци и кад нису пријавили своја потраживања и лица која имају право на накнаду за личне службености.

Вишак продајне цене који преостане након намирења лица из става 1. овог члана предаће се извршном дужнику, ако за то нема сметњи.

Ако продајна цена није довољна за потпуно намирење, више потраживања која имају исти ред намирују се сразмерно висини тих потраживања.

Првенствено намирење

Члан 137.

Из износа добијеног продајом намирују се првенствено, и то следећим редом:

- 1) трошкови извршног поступка;
- 2) потраживања по основу законског издржавања, ако се доказују извршном исправом и ако су пријављена најкасније на јавном надметању за продају.

Ред намирења осталих потраживања

Члан 138.

По намирењу потраживања из члана 137. овог закона, намирују се:

- 1) потраживања обезбеђена заложним правом;
- 2) потраживања накнаде за личне службености и стварне терете који се продајом гасе, ако су настали пре покретања извршног поступка;
- 3) потраживања извршних поверилаца по чијем је предлогу одређено извршење.

Заложни повериоци намирују се по реду уписа заложног права, односно стварног терета у одговарајућу јавну књигу.

Повериоци за личне службености намирују се по реду стицања права службености.

Трошкови и камате за последње три године до доношења закључка о предаји непокретности купцу, одређени извршном исправом, намирују се по истом реду као и главна потраживања.

Висина накнаде за личне службености и стварне терете

Члан 139.

Ако се о висини накнаде за личне службености или стварне терете који се продајом гасе не постигне споразум између носилаца тих права и извршних поверилаца који по реду за намирење долазе после њих, висину накнаде одређује суд, односно извршитељ при чему узима у обзир нарочито време за које би службеност, односно терет још трајао, њихову вредност и године живота носилаца тих права.

Купац и носилац права личне службености или стварног терета могу се споразумети да купац преузме службеност, односно стварни терет, а да се износ накнаде утврђен по ставу 1. овог члана одбије од куповне цене.

Оспоравање потраживања

Члан 140.

Извршни поверилац или друго лице које се намирује из продајне цене може, ако је то од утицаја на његово намирење, другом оспорити постојање потраживања, његову висину и ред по ком има право да се намири.

Оспоравање се може учинити најкасније у року од 15 дана од дана доношења закључка о намирењу. У случају да извршитељ спроводи поступак извршења,

извршни поверилац ће потраживање оспорити пред надлежним судом, а копију овог захтева доставити и извршитељу.

Упућивање на парницу

Члан 141.

Суд ће лице које је оспорило потраживање упутити да у одређеном року, који не може бити дужи од 15 дана, покрене парницу, ако одлука зависи од спорних чињеница, осим ако своје оспоравање не доказује правноснажном пресудом, јавном или у складу са законом овереном исправом.

Ако лице које оспорава потраживање то оспоравање доказује правноснажном пресудом, јавном или по закону овереном исправом, суд ће о оспоравању одлучити без одлагања.

Ако лице које је упућено на парницу у року који му је за то одређен не докаже да је парницу покренуло, сматра се да потраживање није оспорено.

Одредба става 3. овог члана не односи се на право лица које је упућено на парницу да и након завршетка извршног поступка покрене парницу против лица чије је потраживање оспорило, односно против лица које му је потраживање оспорило.

Пресуда донета у парници о оспореном потраживању делује према извршном дужнику и свим извршним повериоцима.

На предлог лица чије је потраживање оспорено, суд може одлагање доношења закључка о намирењу и намирење потраживања тог лица условити давањем обезбеђења за штету коју би то лице могло претрпети због одлагања намирења.

Износ који се односи на оспорено потраживање положиће се у судски депозит или на наменски рачун извршитеља.

Ако лице које је оспорило потраживање не да одговарајуће обезбеђење у року који му је одређен, сматраће се да потраживање није оспорено.

Лице чије је потраживање било неосновано оспорено и које је услед тог претрпело штету има право да штету наплати из износа који је положен за обезбеђење.

4. Закључак о намирењу и брисање права и терета

Закључак о намирењу

Члан 142.

О намирењу извршних поверилаца и других лица која полажу право на намирење суд, односно извршитељ одлучује закључком, узимајући у обзир стање које произилази из списка и јавне књиге.

Приликом доношења закључка из става 1. овог члана узимаће се у обзир само она потраживања по којима је решење о извршењу постало правноснажно, најкасније на дан доношења закључка.

Ако има потраживања по којима решење о извршењу није правноснажно, на дан доношења закључка, та потраживања намириће се по правноснажности решења о извршењу, из преосталог износа продајне цене, ако га има, а остатак ће се вратити извршном дужнику.

Брисање права и терета

Члан 143.

Закључком о предаји непокретности купцу суд, односно извршитељ ће одредити да се у јавној књизи бришу уписана права и терети, осим оних који остају на непокретности и после предаје непокретности купцу или које је купац преузео.

5. Посебна правила за извршење на непокретностима које нису уписане у јавну књигу

Члан 144.

На подручју за које није израђен катастар непокретности нити су установљене земљишне књиге, односно не постоји законом прописан регистар права на непокретностима, сходно ће се примењивати правна правила која важе за исправе које се подnose уз предлог за извршење, као доказ о праву својине на непокретности која је предмет извршења и правна правила о другом начину уписа решења о извршењу на непокретности.

Ако није могуће прибавити доказ о праву својине сагласно правним правилима која на том подручју важе, уместо доказа о својини, извршни поверилац је дужан да у предлогу за извршење назначи место на коме се непокретност налази, њен назив, границе и површину.

Ако извршење спроводи извршитељ, извршни поверилац може овластити извршитеља да прибави доказе о својини.

У случају из става 2. овог члана суд, односно извршитељ ће извршити попис непокретности за коју је предложено извршење и на рочиште, односно састанак за попис позвати извршног повериоца, извршног дужника и лица са чијим се непокретностима граничи та непокретност.

Записник о попису има значај уписа извршења и објављује се на огласној табли суда.

Извршење на непокретности која није уписана у јавну књигу

Члан 145.

Ако на подручју на коме су установљене јавне књиге, непокретност није уписана, извршни поверилац уз предлог за извршење мора поднети исправе на основу којих се може извршити упис, односно пренети ту обавезу на извршитеља.

Суд, односно извршитељ ће без одлагања исправе из става 1. овог члана доставити суду, органу или организацији која води регистар, ради уписа и застати са поступком док поступак уписа не буде окончан.

Ако извршни поверилац у предлогу за извршење као предмет извршења предложи зграду или део зграде који нису уписани у јавну књигу и на који се упис не може извршити, уз изјаву да се упис не може извршити у смислу ст. 1. и 2. овог члана, надлежни суд ће, на предлог извршног повериоца, решењем дозволити извршење на непокретности у ванкњижној својини извршног дужника, ако извршни поверилац достави или означи, као доказ о ванкњижној својини, грађевинску дозволу која гласи на име извршног дужника или ако не постоји грађевинска дозвола или она не гласи на име извршног дужника, исправе којим се доказује ванкњижна својина извршног дужника.

На предлог извршног повериоца суд, односно извршитељ ће наложити извршном дужнику или трећем лицу да доставе исправе из става 3. овог члана, под претњом новчане казне из члана 51. овог закона.

На предлог извршног повериоца суд, односно извршитељ ће наложити надлежном органу да достави исправе из става 3. овог члана.

Када суд дозволи извршење на непокретности која се не може уписати у јавну књигу у складу са ставом 3. овог члана, у условима за јавну продају биће посебно назначено да се ради о ванкњижној својини, а уместо забележбе биће извршен попис на начин предвиђен чланом 144. ст. 4. и 5. овог закона.

Глава трећа

ИЗВРШЕЊЕ НА ПОТРАЖИВАЊУ ИЗВРШНОГ ДУЖНИКА

1. Основна правила

Месна надлежност

Члан 146.

Ако извршни дужник нема боравиште у Републици Србији, месно је надлежан суд на чијем се подручју налази пребивалиште дужниковог дужника, а ако овај нема пребивалиште у Републици Србији, надлежан је суд на чијем се подручју налази боравиште дужниковог дужника.

Одредба става 1. овог члана која се односи на пребивалиште и боравиште, сходно се примењује и на седиште правног лица.

Изузимање од извршења

Члан 147.

Изузето је од извршења:

1) примање по основу законског издржавања, накнаде штете настале услед оштећења здравља или умањења, односно губитка радне способности и због изгубљеног издржавања услед смрти даваоца издржавања;

2) примање по основу накнаде због телесног оштећења по прописима о инвалидском осигурању;

3) примање по основу социјалне помоћи;

4) примање по основу привремене незапослености;

5) примање по основу додатка на децу;

6) примање по основу стипендије и помоћи ученицима и студентима;

7) друга потраживања чији је пренос забрањен законом.

Ограничење извршења

Члан 148.

Извршење на заради и пензији, као и на накнади зараде може се спровести до износа од две трећине зараде, пензије или накнаде зараде.

Ако се извршење спроводи на минималној заради, предмет извршења може бити само до једне половине зараде.

Одредба става 1. овог члана примењује се и на плату официра, подофицира, војника по уговору, војног службеника, као и на примања лица у резервном саставу за време војне службе.

Извршење на примању ратних и мирнодопских војних инвалида по основу инвалиднине, ортопедског додатка и инвалидског додатка може се спровести само за потраживања по основу законског издржавања, накнаде штете настале услед оштећења здравља или умањења, односно губитка радне способности и због изгубљеног издржавања услед смрти даваоца издржавања, и то до износа од једне половине тог примања.

Извршење на примању по основу накнаде штете у виду новчане ренте која се досуђује на основу правила облигационог права, уговора о доживотном издржавању, као и на примању по основу уговора о осигурању живота, може се спровести само на делу који прелази износ највише сталне социјалне помоћи која се исплаћује на подручју на коме извршни дужник има пребивалиште.

Ограничење извршења код потраживања на предају ствари

Члан 149.

Ако потраживање извршног дужника гласи на предају ствари, извршење је могуће у мери у којој би се могло спровести да је ствар у својини извршног дужника и да се

примењују правила о извршењу ради намирења новчаног потраживања на покретним стварима.

Извршне радње

Члан 150.

Извршење на потраживању спроводи се запленом потраживања и преносом потраживања ради наплате, односно преносом уместо исплате, ако овим законом није другачије одређено.

Предлогом за извршење може се захтевати да се одреди само пленидба потраживања али у том случају, извршни поверилац је дужан да, у року од 30 дана од дана кад му је достављено решење о заплени, односно од дана кад му је достављено обавештење о изјашњењу дужника извршног дужника, поднесе предлог за намирење или за пренос потраживања.

Ако извршни поверилац предлог из става 2. овог члана не поднесе у одређеном року, извршење ће се обуставити.

Укидање забране располагања имовином по намирењу потраживања

Члан 151.

По намирењу потраживања извршних поверилаца суд, односно извршитељ без одлагања обавештава банке, финансијске институције, организацију за принудну наплату, послодавце или трећа лица којима су претходно достављени налози за забрану располагања имовином, односно средствима да ослободе предметну имовину, односно средства.

По пријему обавештења о укидању забране из става 1. овог члана, организација за принудну наплату без одлагања налаже банкама код којих извршни дужник има рачуне да омогуће располагање имовином, односно средствима.

2. Пленидба потраживања

Забрана испуњења и располагања

Члан 152.

Решењем, односно закључком о заплени дужниковог потраживања суд, односно извршитељ забрањује дужнику извршног дужника да потраживање измири извршном дужнику, а извршном дужнику да потраживање наплати или њиме располаже у корист трећих лица или свога дужника (пленидба потраживања).

Новчана казна

Члан 153.

За непоштовање забране из члана 152. овог закона суд по службеној дужности, односно на предлог извршитеља, изриче новчану казну из члана 51. овог закона.

Заложно право

Члан 154.

Извршни поверилац стиче заложно право на потраживању достављањем решења, односно закључка о заплени потраживања извршном дужнику.

Заложно право на потраживању односи се и на камату која се добија на основу заплењеног потраживања.

Споредна права

Члан 155.

Ако је заплењено потраживање обезбеђено залогом или хипотеком, извршни поверилац запленом ступа на место извршног дужника.

Пленидба, односно стицање заложног права на потраживању које је обезбеђено ручном залогом или хипотеком, уписује се у одговарајући регистар у коме су залога, односно хипотека уписани.

Извршни дужник ће предмет ручне залогe предати извршном повериоцу, ако се са тим сагласи залогодавац.

У случају из става 3. овог члана, ако извршни дужник одбије да преда предмет залогe извршном повериоцу, пренос државине ће се остварити на начин на који се извршава обавеза на предају покретних ствари, у складу са овим законом.

Јемац заплењеног потраживања остаје гарант заплењеног потраживања обезбеђеног јемством.

Дужност извршног повериоца

Члан 156.

Извршни поверилац у чију је корист заплењено потраживање дужан је да врши све правне и фактичке радње потребне за очување потраживања и споредних права.

За несавесно вршење ових радњи извршни поверилац одговара извршном дужнику.

Пленидба у корист више извршних поверилаца

Члан 157.

Ако више извршних поверилаца затражи извршење на истом дужниковом потраживању, ред првенства заложних права одређује се према дану доношења одлуке о заплени.

Ако више предлога стигне суду истог дана, заложна права имају исти ред првенства, а повериоци се, ако се из потраживања не могу намирити у целини, намирују сразмерно.

Изјашњење дужника извршног дужника

Члан 158.

Суд или извршитељ ће затражити од дужника извршног дужника да се у року који суд или извршитељ одреди, изјасни о томе да ли и у ком обиму признаје заплењено потраживање и да ли је вољан да га измири, као и да ли је његова обавеза да измири то потраживање условљена испуњењем неке друге обавезе.

Изјашњење дужника извршног дужника доставиће се извршном повериоцу без одлагања.

3. Пренос и намирење из дужниковог новчаног потраживања

а) Општа правила

Закључак о преносу

Члан 159.

На предлог извршног повериоца суд, односно извршитељ ће донети закључак о преносу потраживања на извршног повериоца.

Ако је извршни поверилац предложио да се дужник извршног дужника изјасни о потраживању на коме се предлаже извршење суд, односно извршитељ ће донети

закључак о предлогу за пренос по истеку пет радних дана од дана кад је извршном повериоцу достављено обавештење о изјашњењу дужника извршног дужника.

Посебни услови за пренос потраживања делимично изузетог од извршења и заплењеног потраживања

Члан 160.

Потраживање које је делимично изузето од извршења или које је већ заплењено у корист других лица, преноси се пошто извршни поверилац положи јемство да ће предати део који је изузет од извршења.

Посебни услови за пренос дељивог потраживања

Члан 161.

Пренос новчаног потраживања може се одредити и спровести само у износу који је потребан за намирење повериочевог потраживања.

Ако више извршних поверилаца истовремено тражи извршење на истом потраживању које је дељиво, пренос се одређује у одговарајућим износима и то у корист сваког извршног повериоца посебно.

Спровођење преноса

Члан 162.

Пренос потраживања спроведен је када се закључак којим се одређује пренос достави дужнику извршног дужника.

Обавезе извршног дужника и извршног повериоца

Члан 163.

Извршни дужник је дужан да у року који одреди суд или извршитељ, а на захтев извршног повериоца на кога је пренесено потраживање, даје објашњења која су извршном повериоцу потребна ради остваривања тог потраживања и да му преда исправе које се на то потраживање односе.

Извршни поверилац на кога је пренесен део потраживања дужан је, ако извршни дужник то захтева да, у року који одреди суд, односно извршитељ, положи јемство да ће по остварењу тог потраживања вратити исправе које се односе на потраживање.

Суд, односно извршитељ ће на предлог извршног повериоца, спровести извршење против извршног дужника ради предаје исправа, ако их извршни дужник сам не преда.

Предају исправа које се налазе код трећег лица извршни поверилац може захтевати тужбом, у случају да то право има извршни дужник.

На исправи која се предаје извршном повериоцу суд, односно извршитељ ће забележити да је спроведен пренос потраживања за које је одређено извршење.

Полагање дуговања

Члан 164.

Ако у погледу пренесеног потраживања, поред извршног повериоца и друга лица истичу неко право, дужник извршног дужника може у корист свих тих лица положити суду, односно извршитељу цео износ тог потраживања или само доспели износ.

Извршни поверилац на кога је пренесено потраживање у погледу којег и друга лица истичу неко право, може преко суда, односно извршитеља позвати дужника извршног

дужника да износ пренесеног потраживања положи код тог суда, односно извршитеља.

Врста преноса

Члан 165.

Заплењено потраживање преноси се на извршног повериоца ради наплате или уместо исплате.

б) Пренос потраживања ради наплате

Овлашћења извршног повериоца

Члан 166.

Преносом потраживања ради наплате, извршни поверилац се овлашћује да тражи од дужника извршног дужника исплату износа назначеног у закључку о преносу, ако је тај износ доспео, да врши све радње које су потребне ради очувања и остварења пренесеног потраживања и да користи права у вези са залогом која је дата за обезбеђење тог потраживања, као и да се обрати јемцу дужника извршног дужника на начин који одговара врсти јемства.

Преносом потраживања ради наплате, извршни поверилац није овлашћен да са дужником извршног дужника закључи поравнање, да му опрости дуг или да пренесеним потраживањем на други начин располаже, као ни да са дужником извршног дужника уговори да одлуку о основаности потраживања донесе изабрани суд.

Извршном повериоцу на кога је пренесено потраживање ради наплате, дужник извршног дужника може истаћи приговоре које би могао истаћи дужнику, као и приговоре које има у односу на извршног повериоца.

Уступање пренесеног потраживања извршено од стране дужника извршног дужника, после преноса нема правно дејство на права која је извршни поверилац стекао преносом.

Када се потраживање пренесе на рачун извршитеља, извршитељ је дужан да о преносу одмах обавести извршног повериоца, а по доспелости потраживања средства пренесе извршном повериоцу, без одлагања.

Пренос ради наплате потраживања уписаног у јавној књизи

Члан 167.

Пренос ради наплате потраживања уписаног у јавној књизи уписаће се по службеној дужности.

Условљеност обавезе дужника извршног дужника предајом ствари

Члан 168.

Ако обавеза дужника извршног дужника да исплати потраживање зависи од обавезе извршног дужника да му преда одређену ствар која се налази у државини извршног дужника, а та је обавеза утврђена правноснажном пресудом суд, односно извршитељ ће одлучити да извршни дужник преда ту ствар ради предаје дужнику извршног дужника. Суд ову одлуку доноси на предлог извршног повериоца на кога је пренесено потраживање ради наплате.

Суд, односно извршитељ ће према извршном дужнику који није предао ствар у одређеном року спровести извршење ради предаје ствари.

Обавештење извршног дужника о тужби за наплату пренесеног потраживања

Члан 169.

Извршни поверилац који је поднео тужбу ради наплате пренесеног потраживања дужан је да без одлагања обавести извршног дужника о покренутој парници, а ако то не учини одговара извршном дужнику за штету која му је тим пропустом нанесена.

Закашњење у наплати пренесеног потраживања

Члан 170.

Извршни поверилац, односно извршитељ који се не стара са дужном пажњом о наплати пренесеног потраживања, одговара за штету која је тиме нанесена другом извршном повериоцу ради чијег је потраживања предметно потраживање извршног дужника забрањено или одговара за штету извршном дужнику.

У случају из става 1. овог члана суд, односно извршитељ могу, на предлог другог извршног повериоца, укинути закључак о преносу потраживања на несавесног извршног повериоца и потраживање пренети на другог извршног повериоца.

Намирење извршног повериоца

Члан 171.

Извршни поверилац на кога је пренесено потраживање ради наплате намирен је у висини у којој је то потраживање наплатио.

Наплата износа преко повериоцевог потраживања

Члан 172.

Извршни поверилац који је од пренесеног потраживања наплатио више него што износи његово потраживање, дужан је да тај вишак положи суду, односно извршитељу.

Суд, односно извршитељ ће тај вишак предати другим заложним повериоцима и извршном дужнику, ако на то имају право.

Извршном повериоцу који је положио вишак наплаћеног износа суд, односно извршитељ ће вратити положено јемство.

Пренос уместо исплате

Члан 173.

Заплењено потраживање прелази преносом уместо исплате на извршног повериоца до пренесеног износа, са дејством уступања потраживања уз накнаду.

Ако је пренесено потраживање обезбеђено заложним правом уписаним у јавној књизи суд, односно извршитељ ће по службеној дужности пренети права извршног дужника на извршног повериоца, а брисати заложно право уписано у корист извршног дужника.

Извршни поверилац на кога је пренесено потраживање уместо исплате сматра се намиреним и самим преносом, у висини тог потраживања.

Одредба става 3. овог члана не утиче на правила о одговорности извршног дужника за истинитост и наплативост пренесеног потраживања.

Глава четврта

ИЗВРШЕЊЕ НА ЗАРАДИ И ДРУГИМ СТАЛНИМ НОВЧАНИМ ПРИМАЊИМА

Примена одредаба

Члан 174.

У погледу извршења на заради, примењују се чл. 175. до 182. овог закона, ако другим одредбама овог закона није другачије одређено.

Решење о пленидби зараде

Члан 175.

Решењем, односно закључком о пленидби зараде, одређује се пленидба на одређеном делу зараде и налаже се државном органу, правном лицу или другом послодавцу који извршном дужнику исплаћује зараду, да новчани износ, за који је одређено извршење, исплати односно исплаћује извршном повериоцу.

Када извршитељ спроводи извршење, послодавац уплаћује износ који је одређен за извршење на рачун извршитеља. Извршитељ је дужан да у року од једног дана од дана уплате на рачун пренесе износ одређен за извршење на рачун извршног повериоца.

Зарада, у смислу овог закона, укључује сва примања запосленог по основу рада, без пореза и доприноса који се плаћају из зараде.

Повећање зараде

Члан 176.

Решење, односно закључак о пленидби зараде односи се и на повећање зараде које настане после достављања решења.

Кад право на издржавање има више лица

Члан 177.

Ако се извршење на заради спроводи ради намирења права на законско издржавање, односно права на ренту за изгубљено издржавање услед смрти даваоца издржавања, које према истом извршном дужнику има више лица, а укупни износ њихових потраживања прелази део зараде који може бити предмет извршења, извршење се одређује и спроводи у корист сваког од таквих извршних поверилаца сразмерно висини њихових потраживања.

Ако после започетог спровођења извршења на заради, односно другом сталном новчаном примању, буде поднесен нови предлог за извршење за потраживања из става 1. овог члана суд, односно извршитељ ће раније донесено решење, односно закључак изменити у складу са ставом 1. овог члана и одредити износ који ће се убудуће исплаћивати појединим повериоцима.

У случају из става 2. овог члана, решење, односно закључак доставља се и ранијем извршном повериоцу који против тог решења може изјавити приговор.

Место исплате

Члан 178.

Потраживање за које није прописано безготовинско плаћање извршни поверилац, односно извршитељ могу да наплаћују непосредно на благајни на којој се извршном дужнику исплаћује зарада.

Извршни поверилац има право да захтева да му се обустављени износ исплаћује преко поште, на адресу коју назначи, а по одбитку поштанских трошкова.

Промена послодавца

Члан 179.

Кад је извршном дужнику престао радни однос, решење, односно закључак о пленидби зараде дејствује и према другом послодавцу код кога је извршни дужник после тога засновао радни однос и то од дана кад је том послодавцу достављено решење, односно закључак.

Послодавац код кога извршни дужник није више у радном односу дужан је да без одлагања обавести суд, односно извршитеља о престанку радног односа.

Суд, односно извршитељ може позвати дужника да се изјасни код кога је послодавца запослен под претњом новчане казне из члана 51. овог закона.

Одговорност за пропуштену обуставу и исплату доспелих obroка

Члан 180.

Извршни поверилац може да предложи да суд у извршном поступку решењем обавезе послодавца да му измири све оброке које је пропустио да обустави и исплати према решењу, односно закључку о пленидби зараде.

Предлог из става 1. овог члана извршни поверилац може поднети до окончања извршног поступка.

Решење из става 1. овог члана којим се усваја предлог извршног повериоца има дејство решења о пленидби зараде.

Послодавац који није поступио по решењу о пленидби зараде или је пропустио да поступи у складу са одредбом члана 185. став 2. овог закона, одговара за штету коју је извршни поверилац због тога претрпео.

Забрана по пристанку извршног дужника

Члан 181.

Забрана стављена на зараду извршног дужника по његовом пристанку (административна забрана), има правно дејство извршења на заради, ако је стављена пре доношења решења, односно закључка о извршењу.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, административна забрана нема утицаја на спровођење извршења на заради ради намирења потраживања по основу законског издржавања, накнаде штете настале по основу оштећења здравља или умањења, односно губитка радне способности и због изгубљеног издржавања услед смрти даваоца издржавања.

Примања на основу социјалног осигурања

Члан 182.

Одредбе овог закона које се односе на извршење на заради сходно се примењују и на извршења на примањима по основу социјалног осигурања.

Глава пета

ИЗВРШЕЊЕ НА РАЧУНУ ИЗВРШНОГ ДУЖНИКА

Обим извршења према правном лицу, предузетнику и физичком лицу које обавља делатност и кориснику буџетских средстава

Члан 183.

Извршење на средствима на текућем рачуну ради остварења новчаног потраживања према правном лицу, предузетнику и физичком лицу које обавља делатност спроводи се на свим динарским средствима на његовим текућим рачунима и на свим девизним средствима на његовим девизним рачунима, осим оних који су законом изузети од извршења.

Извршење које се односи на кориснике буџетских средства, када је у предлогу за извршење наведен рачун извршења буџета, спроводи се на начин прописан законом којим се уређује буџетски систем.

Исплата девизних средстава са девизног рачуна врши се у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан преноса средстава, ако курс није одређен решењем о извршењу, односно закључком.

Ако обавеза из извршне исправе гласи на страну валуту, извршење ће се спровести на средствима на девизном рачуну извршног дужника, а ако извршни дужник нема девизни рачун или на девизном рачуну нема довољно средстава, извршење ће се спровести са динарског рачуна на начин прописан ставом 3. овог члана.

Додатна садржина предлога за извршење

Члан 184.

Извршни поверилац је дужан да у предлогу за извршење, поред података из члана 35. овог закона, назначи број текућег рачуна, матични број и порески идентификациони број извршног дужника, као и број свог текућег рачуна, врсту камате, висину камате и начин обрачуна за период за који се камата обрачунава. Ако је у предлогу за извршење као извршни дужник назначена Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе, извршни поверилац је дужан да, поред рачуна извршења буџета назначи и директног корисника буџетских средстава због чијег рада је настало потраживање. Ако је у предлогу за извршење као извршни дужник назначен индиректни корисник буџетских средстава, рачун извршења буџета не може бити назначен као рачун са кога ће се извршавати потраживање, него мора бити назначен рачун преко кога послује индиректни корисник буџетских средстава.

Ако на захтев извршног повериоца извршни дужник не достави податке из става 1. овог члана, извршни поверилац може да преда предлог и без њих, уз доказ о тражењу података, а суд, односно извршитељ ће затражити од организације за принудну наплату да му достави ове податке.

Организација за принудну наплату је дужна да без одлагања достави податке из става 1. овог члана суду, извршитељу или лицу које докаже да за то има оправдан интерес.

Спровођење извршења

Члан 185.

Решење о извршењу, односно закључак о спровођењу извршења доставља се организацији за принудну наплату са налогом да новчани износ за који је одређено извршење пренесе са рачуна извршног дужника на рачун извршног повериоца.

Ако по решењу, односно закључку не може да поступи због непотпуних или нетачних података, организација за принудну наплату дужна је да га без одлагања врати суду, односно извршитељу уз обавештење о разлозима враћања.

По пријему решења, односно закључка организација за принудну наплату без одлагања налаже свим банкама и надлежном државном органу код којих извршни дужник има отворене рачуне да изврше блокаду свих рачуна и да без одлагања доставе стање на свим рачунима, уз забрану отварања нових рачуна, а банкама код којих извршни дужник нема отворен рачун налаже да му рачун не отварају док блокада траје.

По пријему стања средстава на рачунима извршног дужника организација за принудну наплату налаже пренос средстава са текућег рачуна извршног дужника на текући рачун извршног повериоца и то прво динарска средства, па тек ако њих нема довољно онда девизна средства, све до потпуног намирења, осим ако је законом другачије прописано.

Банка, односно надлежни државни орган је дужан да без одлагања изврши пренос средстава по налогу организације за принудну наплату и да је без одлагања о томе обавести.

По спровођењу решења, односно закључка, организација за принудну наплату ће извршити деблокаду рачуна извршног дужника.

Уколико извршни дужник на рачунима који су блокирани нема средстава за измирење дуга, а промени се средство извршења, рачуни остају блокирани до коначног намирења извршног повериоца.

Редослед наплате

Члан 186.

Организација за принудну наплату дужна је да истог дана у ком је примила решење, односно закључак, поступи по редоследу извршења према времену пријема

решења, односно закључка, осим ако овим или другим законом није предвиђен другачији редослед намирења.

Обавеза извештавања

Члан 187.

Организација за принудну наплату је дужна да свакодневно извештава суд, односно извршитеља о спроведеним извршењима.

Организација за принудну наплату је дужна да обавести суд, ако у року од 15 дана од дана пријема решења, односно закључка није спроведено извршење.

У случају из става 2. овог члана, суд ће у року од пет радних дана позвати извршног повериоца да се изјасни о даљем току поступка и одредити му рок за изјашњење.

Ако се у остављеном року извршни поверилац не изјасни, суд обуставља поступак извршења.

Повремена давања

Члан 188.

Ако се решењем, односно закључком извршном дужнику налаже плаћање повремених давања која доспевају у одређеним временским размацима (новчана рента услед телесне повреде или нарушења здравља, умањења, односно губитка радне способности или губитка издржавања и сл.), организација за принудну наплату ће наложити банци или надлежном државном органу да изврши и исплату будућих давања по њиховој доспелости.

У случају из става 1 овог члана, редослед наплате свих будућих obroка рачуна се према времену пријема решења, односно закључка.

Организација за принудну наплату води посебну евиденцију о решењима и закључцима којима је одређена наплата будућих повремених давања.

Застајање са извршењем

Члан 189.

На захтев извршног повериоца који поднесе доказ да је пред судом, односно извршитељем повукао предлог за извршење, организација за принудну наплату ће наложити банци, односно надлежном државном органу да застане са извршењем до доношења одлуке о обустави поступка.

Извршење према солидарним дужницима

Члан 190.

У спровођењу извршења против два или више извршних дужника који солидарно одговарају за обавезу из извршне исправе и који су обухваћени истим решењем, односно закључком, организација за принудну наплату ће блокирати све рачуне свих солидарних извршних дужника, а пренос средстава ће вршити према редоследу наведеном у решењу, односно закључку, до потпуног намирења.

Глава шеста

ИЗВРШЕЊЕ НА ШТЕДНОМ УЛОГУ И ТЕКУЋЕМ РАЧУНУ

Извршење ради наплате потраживања на штедном улогу

Члан 191.

Извршење ради наплате потраживања на штедном улогу врши се запленом и исплатом.

Извршни поверилац који предлаже извршење ради наплате на штедном улогу дужан је да наведе број и назив организације код које извршни дужник има штедни улог, као и друге податке о штедном улогу.

Ако извршни поверилац не да потребне податке о штедном улогу дужника суд, односно извршитељ ће те податке затражити од организације код које се налази улог, а коју је извршни поверилац дужан да назначи у свом предлогу.

Организација из става 3. овог члана је дужна да без одлагања суду, односно извршитељу достави тражене податке и не сме да обавести извршног дужника да су ти подаци тражени.

Пленидба је спроведена даном достављања решења, односно закључка о заплени организацији код које се води штедни улог.

Суд, односно извршитељ ће решење, односно закључак о заплени доставити извршном дужнику тек када организација код које се води његов штедни улог обавести суд, односно извршитеља да је спроведена забрана.

Намирење извршног повериоца извршиће се по правилима намирења из новчаног потраживања дужника.

Извршење на средствима на текућем рачуну извршног дужника

Члан 192.

Правила о извршењу на штедном улогу извршног дужника сходно се примењују и на извршење на текућем рачуну дужника.

Глава седма

ИЗВРШЕЊЕ НА ХАРТИЈАМА ОД ВРЕДНОСТИ И НА УДЕЛИМА У ПРИВРЕДНОМ ДРУШТВУ

1. Општа одредба о извршењу на акцијама и уделима у привредном друштву

Извршне радње

Члан 193.

Извршење на акцијама и уделима у привредном друштву спроводи се уписом и стицањем заложног права, пленидбом, проценом, продајом и намирењем извршног повериоца.

2. Извршење на акцијама

Члан 194.

Решење о извршењу или закључак о спровођењу извршења на акцијама доставља се извршном повериоцу, извршном дужнику и Централном регистру хартија од вредности.

Централни регистар хартија од вредности, на основу решења, односно закључка из става 1. овог члана уписује следеће податке:

- 1) назив суда, односно име извршитеља који је донео решење, односно закључак;
- 2) број решења, односно закључка;
- 3) датум доношења решења, односно закључка;
- 4) емитента акција на којима се уписује заложно право;
- 5) ЦФИ и ИСИН број акција које су предмет заложног права;
- 6) пословно, односно лично име заложног дужника;
- 7) висину потраживања за које се врши обезбеђење.

Извршни поверилац уписом решења о извршењу, односно закључка о спровођењу извршења стиче заложно право на акцијама које су предмет извршења.

Уписом решења о извршењу или закључка о спровођењу извршења на акцијама у Централни регистар хартија од вредности врши се пленидба акција које су предмет извршења.

Извршни дужник од тренутка пленидбе не може располагати заплењеном акцијом.

Забрану располагања из става 5. овог члана, Централни регистар хартија од вредности уписује истовремено са уписом решења о извршењу, односно закључка о спровођењу извршења.

Од тренутка уписа трећа лица не могу бити савесна у односу на постојање заложног права извршног повериоца.

Процена и продаја

Члан 195.

Вредност акције утврђује суд, односно извршитељ.

Ако се акција котира на берзи, њена вредност се утврђује као просечна цена акција на берзи у последњих 30 дана, на основу берзанског извештаја. Ако се акције не котирају на берзи или се вредност не може утврдити на овај начин суд, односно извршитељ може да ангажује стручно лице ради процене вредности.

Ако су акције предмет берзанске трговине, уновчиће се на берзи. Акције које се котирају на берзи, продаће се преко овлашћеног учесника тржишта хартијама од вредности којег одреди извршни поверилац или извршитељ.

Акције се могу продати на организованом тржишту које обухвата берзанско и ванберзанско тржиште, ван организованог тржишта, као и на други начин предвиђен законом који уређује промет акција.

На процену и продају акција, као и намирење извршног повериоца из добијене цене, примењују се правила о намирењу продајом покретних ствари.

3. Извршење на другим хартијама од вредности

Извршне радње

Члан 196.

Извршење на другим хартијама од вредности врши се запленом потраживања из хартије од вредности и преносом.

Пленидба потраживања

Члан 197.

Пленидба потраживања заснованог на хартији од вредности која се преноси индосаментом или за чије је остварење иначе потребна та хартија, спроводи се на тај начин што се таква хартија одузме од извршног дужника и преда суду, односно извршитељу.

Правне радње које су потребне за очување или вршење права из хартија од вредности из става 1. овог члана врши у име извршног дужника лице одређено закључком суда, односно извршитеља.

Пренос

Члан 198.

Пренос потраживања заснованог на хартији од вредности која се преноси индосаментом или за чије је остварење иначе потребно да она буде поднесена, спроведен је кад суд, односно извршитељ на ту хартију стави изјаву о преносу и хартију снабдевену том изјавом преда извршном повериоцу.

Потраживање које се заснива на хартији од вредности која се преноси индосаментом или за чије је остварење потребно подношење те хартије или које се из других разлога не може делити у погледу преноса или остварења, може се пренети само у његовом пуном износу.

Ако тај износ прелази износ повериочевог потраживања, забрањено потраживање ће се пренети пошто извршни поверилац положи јемство да ће тај вишак предати суду, односно извршитељу.

Ако је више извршних поверилаца поднело предлог за пренос у различите дане суд, односно извршитељ ће пренети потраживање на извршног повериоца који је први поднео предлог, а ако је више извршних поверилаца поднело предлог истог дана, потраживање ће се пренети на извршног повериоца чије је потраживање највеће.

Одредбе овог закона о преносу ради наплате и преносу уместо исплате примењују се и на пренос потраживања из хартија од вредности.

4. Извршење на уделима у привредном друштву

СТИЦАЊЕ ЗАЛОЖНОГ ПРАВА И ПЛЕНИДБА

Члан 199.

Решење о извршењу, односно закључак о спровођењу извршења на уделу у друштву организованом као друштво са ограниченом одговорношћу, ортачко друштво или командитно друштво, доставља се извршном повериоцу, извршном дужнику и Агенцији за привредне регистре ради уписа у регистар заложног права на покретним стварима и правима која се уписују у регистар.

Агенција за привредне регистре на основу решења, односно закључка из става 1. овог члана уписује следеће податке:

- 1) назив суда, односно име извршитеља који је донео решење, односно закључак;
- 2) број решења, односно закључка;
- 3) датум доношења решења, односно закључка;
- 4) удео на којем се уписује заложно право;
- 5) пословно име привредног друштва на чијем уделу се уписује заложно право;
- 6) пословно, односно лично име заложног дужника;
- 7) висину потраживања за које се врши обезбеђење.

Извршни поверилац уписом решења о извршењу, односно закључка о спровођењу извршења, стиче заложно право на уделу који је предмет извршења.

Истовремено са уписом врши се и пленидба удела.

Решење, односно закључак о пленидби доставља се привредном друштву које је дужно да истога дана изврши упис заложног права у књигу чланова друштва.

Агенција за привредне регистре ће истовремено са уписом заложног права на уделу извршити и забележбу покретања поступка извршења принудном продајом на уделу.

Од конституисања заложног права извршни дужник не може располагати уделом.

ПРОЦЕНА И ПРОДАЈА

Члан 200.

На процену и продају удела сходно се примењују одредбе овог закона које уређују процену и продају покретних ствари.

ПРАВО ПРЕЧЕ КУПОВИНЕ

Члан 201.

Приликом продаје удела у друштву са ограниченом одговорношћу, преостали чланови друштва имају право прече куповине.

Право прече куповине преосталих чланова друштва остварује се по одредбама овог закона којим се уређује остваривање права прече куповине код извршења на непокретностима.

Глава осма

ПОСЕБНА ПРАВИЛА ЗА НАМИРЕЊЕ

Редослед намирења заложних поверилаца

Члан 202.

Извршни поверилац са стеченим и уписаним заложним правом, као и други заложни повериоци намирују се према редоследу уписа заложног права у одговарајућу јавну књигу, односно регистар.

Када на предмету извршења постоје заложна права више поверилаца, о започетом извршењу суд, односно извршитељ је дужан да обавести све извршне повериоце.

Недоспело потраживање

Члан 203.

Заложни поверилац чије је заложно право стечено и уписано пре заложног права извршног повериоца, има право да из цене постигнуте продајом заложне ствари или права, пре осталих заложних поверилаца, наплати: доспело потраживање, камату, трошкове чувања заложене ствари, као и трошкове остваривања наплате потраживања.

Износ потраживања које је обезбеђено заложним правом, а још није доспело, издвојиће се и депоновати у суду, односно код извршитеља и исплатити према роковима доспећа, осим ако заложни поверилац захтева да му се потраживање исплати пре доспелости.

У случају да заложни поверилац захтева да му се пре доспелости намири потраживање за које је уговорена камата, потраживање се исплаћује са износом уговорене камате до дана уновчења предмета потраживања.

Потраживање заложног повериоца које није доспело до дана доношења закључка о намирењу, а за које није уговорена камата, исплатиће се по одбитку износа који одговара законској затезној камати, од дана доношења закључка о намирењу до дана доспелости тог потраживања.

Обустава извршења због недостатка покрића

Члан 204.

Свако лице које има право да се намири из продајне цене предмета извршења, ако по реду првенства долази испред извршног повериоца који је предложио извршење, може предложити да се извршење обустави ако утврђена вредност предмета извршења не покрива износ његовог потраживања.

Предлог за обуставу извршења из става 1. овог члана може се поднети у року од осам дана од дана достављања закључка о продаји.

Недоспело потраживање повремених примања

Члан 205.

Потраживање повремених примања по основу накнаде штете настале услед оштећења здравља или умањења, односно губитка радне способности и због изгубљеног издржавања услед смрти даваоца издржавања, која су обезбеђена залогом, а доспевају после дана доношења закључка, намирују се на изричит захтев извршног повериоца.

Потраживања из става 1. овог члана обрачунавају се на начин на који се обрачунава накнада за личну службеност или стварни терет.

Потраживање под условом

Члан 206.

Износ потраживања које је обезбеђено заложним правом, а зависи од услова, издвојиће се и положити у судски депозит, односно на наменски рачун извршитеља и исплатити кад одложни услов наступи или кад буде извесно да раскидни услов неће наступити.

Ако одложни услов не наступи или раскидни услов наступи, издвојени износ служи за намирење извршних поверилаца чија потраживања нису потпуно или нису уопште намирена, а ако таквих извршних поверилаца нема или цео износ није исцрпљен њиховим намирењем, тај износ, односно остатак, предаће се извршном дужнику.

Предбележба заложног права и забележба покретања спора

Члан 207.

Ако је у јавној књизи уписана предбележба заложног права, а лице у чију је корист предбележба уписана докаже да је у току поступак за њено оправдање, односно да још није протекао рок за покретање тог поступка, потраживање на које се предбележба односи намирује се на начин на који се намирују потраживања под одложним условом.

Потраживање за које је у јавној књизи извршен упис о покретању спора ради брисања заложног права или забележба покретања спора, намирује се на начин на који се намирује потраживање под раскидним условом.

Део четврти

ИЗВРШЕЊЕ РАДИ ОСТВАРИВАЊА НЕНОВЧАНОГ ПОТРАЖИВАЊА

Глава прва

ПРЕДАЈА ПОКРЕТНИХ СТВАРИ

1. Надлежност

Месна надлежност

Члан 208.

За одлучивање о предлогу за извршење ради предаје једне или више одређених ствари или ради испоруке одређене количине заменљивих ствари, као и за спровођење извршења, месно је надлежан и суд на чијем се подручју ствари налазе.

2. Предаја индивидуално одређених ствари

Кад се ствари налазе код извршног дужника или трећег лица

Члан 209.

Извршење ради предаје једне или више индивидуално одређених или индивидуализованих ствари које се налазе код извршног дужника спроводи се тако што се те ствари одузимају од извршног дужника и предају уз потврду извршном повериоцу.

У складу са одредбом става 1. овог члана, извршење се спроводи и кад се ствари налазе код трећег лица које је вољно да их преда.

Ако треће лице није вољно да ствари преда, извршни поверилац може суду, односно извршитељу предложити да на њега пренесе потраживање извршног дужника према трећем лицу на предају ствари.

На поступак по предлогу из става 3. овог члана примењују се одредбе овог закона о извршењу на потраживању које се односи на предају или испоруку покретне ствари.

Кад незамењиве ствари нису нађене код извршног дужника ни код трећег лица

Члан 210.

Кад незамењиве ствари нису нађене ни код извршног дужника ни код трећег лица суд, односно извршитељ ће на предлог извршног повериоца да му извршни дужник исплати вредност те ствари, проценити вредност ствари и закључком наложити да му извршни дужник у одређеном року исплати вредност те ствари, под претњом принудног извршења.

Извршни поверилац може ставити предлог из става 1. овог члана у року од осам дана од дана обавештења да ствари нису нађене.

У случају да извршење спроводи суд, извршни поверилац је дужан да у предлогу из става 1. овог члана определи средство извршења ради наплате вредности процењене ствари.

Ако извршни поверилац у одређеном року не стави предлог да му извршни дужник исплати вредност ствари суд, односно извршитељ ће обуставити извршење.

3. Предаја заменљивих ствари

Кад се ствари налазе код извршног дужника или трећег лица

Члан 211.

Кад извршна исправа гласи на испоруку одређене количине заменљивих ствари које се налазе код извршног дужника или трећег лица, извршење се спроводи на начин прописан за предају индивидуално одређених ствари.

Кад заменљиве ствари нису нађене ни код извршног дужника ни код трећег лица

Члан 212.

Ако заменљиве ствари нису нађене ни код извршног дужника ни код трећег лица, извршни поверилац може предложити да се извршење спроведе тако што ће га суд, односно извршитељ овластити да у одређеном року, а на трошак извршног дужника, набави те ствари на другој страни.

Предлог да се ствари набаве на другој страни, извршни поверилац може ставити у року од осам дана од дана када га је суд, односно извршитељ обавестио да ствари нису нађене.

Суд, односно извршитељ ће, на предлог извршног повериоца, наложити извршном дужнику да у одређеном року положи износ за набавку ствари, те спровести извршење ради наплате тог износа са прописаном затезном каматом од дана процене ствари до дана полагања износа суду, односно код извршитеља.

У случају да је суд надлежан за извршење извршни поверилац је дужан да у предлогу из става 1. овог члана определи средство извршења ради наплате износа потребног за набавку ствари.

Ако извршни поверилац у року из става 2. овог члана није ставио предлог за набавку ствари на другој страни суд, односно извршитељ ће обуставити извршење, осим ако је извршни поверилац благовремено ставио и предлог да му извршни дужник исплати вредност ствари које је био дужан предати.

Глава друга

ИСПРАЖЊЕЊЕ И ПРЕДАЈА НЕПОКРЕТНОСТИ

Начин спровођења извршења

Члан 213.

Извршење ради испражњења и предаје непокретности спроводи се тако што судски извршитељ, односно извршитељ, након што удаљи лица и уклони ствари из непокретности, предаје непокретност у посед извршном повериоцу.

Испражњењу и предаји непокретности може се приступити након истека осам дана од дана доставе решења о извршењу извршном дужнику, изузев када је решење о извршењу донето ради извршења привремене мере, у ком случају се може приступити спровођењу извршења одмах након доставе решења.

Ако су исељењем обухваћена малолетна лица суд, односно извршитељ ће о извршењу обавестити орган старатељства, најкасније осам дана пре дана спровођења извршења.

На захтев судског извршитеља, односно извршитеља који извршном повериоцу мора бити саопштен најкасније осам дана пре спровођења извршења, извршни поверилац је дужан да обезбеди потребну радну снагу и превоз средстава ради спровођења извршења.

На захтев суда, односно извршитеља орган унутрашњих послова дужан је да пружи сву потребну помоћ у спровођењу радњи из става 1. овог члана.

Суд, односно извршитељ ће лица која ометају спровођење извршења удаљити, а може им изрећи и новчану казну, у складу са чланом 51. овог закона.

Уклањање покретних ствари

Члан 214.

Покретне ствари које треба уклонити предају се извршном дужнику, а ако овај није присутан одраслом члану његовог домаћинства или његовом пуномоћнику.

Ако приликом предузимања извршних радњи није присутно ни једно од лица којима се ствари могу предати, ствари ће се предати на чување другом лицу или извршном повериоцу, о трошку извршног дужника.

Судски извршитељ, односно извршитељ уклоњене ствари предаје на чување другом лицу или извршном повериоцу, о чему сачињава записник који извршни судија потврђује закључком. Суд, односно извршитељ може накнадно закључком одредити да се ствари повере неком трећем лицу уместо онеме коме су предате.

О предаји другом лицу и о трошковима чувања ствари суд, односно извршитељ ће обавестити извршног дужника остављајући му примерен рок у коме може тражити да му се ствари врате, након што надокнади трошкове чувања ствари.

Уз обавештење из става 4. овог члана суд, односно извршитељ ће упозорити извршног дужника да ће након истека одређеног рока ствари бити продате и да ће се из продајне цене намирити трошкови чувања и продаје ствари.

Продаја покретних ствари

Члан 215.

Суд, односно извршитељ ће по службеној дужности одредити закључком продају ствари за рачун извршног дужника, ако овај у остављеном року не затражи њихову предају и не накнади трошкове чувања.

Део цене постигнут продајом који преостане након подмирења трошкова чувања и продаје ствари, полаже се код суда, односно код извршитеља у корист извршног дужника.

Продаја ствари обавља се по одредбама овог закона о извршењу на покретним стварима.

Извршење ради наплате трошкова поступка

Члан 216.

Извршни поверилац може у предлогу за извршење или у току спровођења извршења ради испражњења и предаје непокретних ствари, затражити да се заједно са извршењем одреди извршење над дужниковим покретним стварима које треба уклонити из непокретности ради наплате трошкова извршног поступка.

Извршење из става 1. овог члана одређује се и спроводи по правилима овог закона о извршењу на покретним стварима извршног дужника ради наплате новчаног потраживања, а на предлог извршног повериоца.

Глава трећа

ИЗВРШЕЊЕ ОБАВЕЗА НА ЧИЊЕЊЕ, НЕЧИЊЕЊЕ ИЛИ ТРПЉЕЊЕ

Месна надлежност

Члан 217.

Ако је извршни дужник по извршној исправи дужан да учини одређену радњу, да се уздржи од одређене радње или да трпи одређену радњу, за одлучивање о предлогу за извршење и за спровођење извршења месно је надлежан и суд на чијем подручју извршни дужник треба да изврши обавезу по извршној исправи.

Радња коју може извршити и друго лице

Члан 218.

Извршење ради остварења обавезе на радњу коју може извршити друго лице спроводи се тако да суд, односно извршитељ закључком овлашћује извршног

повериоца да на трошак извршног дужника повери другом лицу да ту радњу изврши или да је изврши он сам и налаже извршном дужнику да унапред положи одређени износ потребан за подмирење трошкова који ће настати извршењем радње од стране другог лица или извршног повериоца.

Извршни поверилац може предложити да суд, односно извршитељ закључком наложи извршном дужнику да унапред положи одређени износ потребан за подмирење трошкова у року који суд или извршитељ одреди, а који ће настати обављањем радње од стране другог лица или извршног повериоца. Ако извршни дужник уплату не изврши, суд или извршитељ ће по протеку рока принудно спровести извршење ради наплате износа потребног за извршење радње.

Извршни поверилац је дужан да у року који му одреди суд, а који ће се рачунати од дана наплаћеног предудја, изврши радњу на коју је овлашћен, а у противном суд ће обуставити поступак.

Закључак о коначној висини трошкова из става 1. овог члана суд, односно извршитељ доноси на предлог извршног повериоца односно, извршног дужника по извршеној радњи.

Ако се накнадно покаже да је на основу закључка из става 1. овог члана прибављено од извршног дужника више средстава него што је било потребно за покриће трошкова обављања радње и трошкова извршног поступка суд, односно извршитељ ће на предлог извршног дужника, вратити разлику ако располаже средствима прибављеним од извршног дужника, односно наложиће извршном повериоцу да у одређеном року ту разлику врати, ако је њему остављена на располагање.

На основу закључка из става 2. овог члана може се предложити извршење пре правноснажности решења о извршењу, а на основу закључка из става 4. овог члана тек након његове правноснажности.

Радња коју може извршити само дужник

Члан 219.

Ако радњу утврђену у извршној исправи може извршити само извршни дужник суд, односно извршитељ ће решењем о извршењу или закључком о спровођењу извршења, одредити извршном дужнику рок за испуњење обавезе и упозорити дужника да ће му суд изрећи новчану казну из члана 51. овог закона за случај да не изврши обавезу.

По протеку рока, ако извршни дужник није испунио обавезу суд по службеној дужности, спроводи решење о изреченој новчаној казни.

У случају из става 2. овог члана суд ће одредити нови рок за испуњење обавезе и изрећи нову новчану казну у већем износу него што је била казна која му је изречена, ако извршни дужник ни у новом року не испуни обавезу.

Суд ће поступати на начин прописан у ставу 3. овог члана све док извршни дужник не изврши своју обавезу.

Извршни дужник који испуни своју обавезу у року који му је суд, односно извршитељ одредио, дужан је да без одлагања о томе обавести суд, односно извршитеља и приложи несумњиве доказе о томе. Несумњивим доказом сматраће се оверена писмена изјава извршног повериоца о томе да је радња извршена и записник судског извршитеља, односно извршитеља о извршењу радње.

Ако радња коју може извршити само извршни дужник не зависи искључиво од његове воље (нпр. стварање одређених уметничких дела и сл.), извршни поверилац нема право да тражи извршење из става 1. овог члана већ само накнаду штете.

Нечињење и трпљење

Члан 220.

На начин предвиђен у члану 219. овог закона извршење се спроводи и кад се извршни дужник понаша противно обавези да не учини одређену радњу или да трпи предузимање одређене радње.

Суд, односно извршитељ ће на предлог извршног повериоца закључком наложити извршном дужнику да положи јемство за штету ако извршни поверилац учини вероватним да би штету претрпео тиме што би се извршни дужник и даље понашао противно својој обавези.

Време трајања јемства према околностима случаја одређује суд, односно извршитељ.

На основу решења о полагању јемства извршење се спроводи на предлог извршног повериоца.

Извршење ради успостављања пређашњег стања

Члан 221.

Ако је због понашања извршног дужника противно обавези из извршне исправе настала промена која није у складу са правом извршног повериоца, суд ће извршног повериоца, на његов захтев, овластити да сам, а по потреби и уз помоћ судског извршитеља, односно извршитеља успостави пређашње стање на трошак извршног дужника.

У погледу полагања износа потребног за подмирење трошкова за успостављање пређашњег стања и одређивања коначне висине тих трошкова примењује се одредба о трошковима за извршење радњи које може, поред извршног дужника, извршити и друго лице.

Поновно сметање државине

Члан 222.

Ако је на основу извршне исправе донесене у поступку по тужби због сметања државине извршење спроведено или је извршни дужник добровољно испунио своју обавезу, а после тога поново учини сметање државине које се у суштини не разликује од ранијег, суд ће на предлог извршног повериоца, односно извршитеља на основу исте извршне исправе, донети решење којим се одређује враћање ствари у посед или ће суд на предлог извршитеља, односно извршног повериоца донети решење којим се изричу казне за неизвршење радње коју може извршити само извршни дужник.

Предлог за извршење из става 1. овог члана може се ставити у року од 30 дана од дана сазнања за поновно сметање државине.

Право на накнаду штете

Члан 223.

Одредбе ове главе закона не искључују право извршног повериоца да у парници тражи накнаду штете која му је нанесена тиме што је извршни дужник поступио противно својој обавези утврђеној у извршној исправи.

Глава четврта

ИЗВРШЕЊЕ ОДЛУКА У ВЕЗИ СА ПОРОДИЧНИМ ОДНОСИМА

1. Предаја и одузимање детета

Месна надлежност

Члан 224.

За одлучивање о предлогу за извршење и спровођење извршења ради предаје детета родитељу који самостално врши родитељско право или другом лицу, односно установи којој је дете поверено на чување и васпитавање, надлежан је и суд који је опште месно надлежан за извршног повериоца, као и суд на чијем се подручју дете налази.

Спровођење извршења одузимањем детета предузеће, по службеној дужности или на захтев странке, суд на чијем се подручју дете затекне.

Суд из става 1. овог члана може одлучити да се предузимање одређених изврших радњи повери суду који није надлежан за спровођење извршења.

Легитимација за подношење предлога

Члан 225.

Предлог за извршење може поднети родитељ коме је поверено вршење родитељског права, односно друго лице или установа којој је дете поверено на чување и васпитавање, као и орган старатељства.

Начин извршења

Члан 226.

На основу одлуке суда о вршењу родитељског права може се одредити и спровести извршење ради предаје детета, без обзира да ли је том одлуком наложена предаја детета.

Ако у одлуци суда странци против које се спроводи извршни поступак није наложена предаја детета, суд ће решењем о извршењу издати овакав налог и одредити рок за предају детета или ће наложити да се дете преда одмах.

Решењем о извршењу може се наложити предаја детета лицу на које се односи извршна исправа, лицу од чије воље зависи предаја детета и сваком другом лицу код кога се дете налази у часу доношења решења, а може се изрећи да је дете дужно да преда и свако друго лице код кога се дете затекне у тренутку спровођења извршења.

Заштита интереса детета

Члан 227.

Приликом спровођења извршења суд посебно води рачуна о потреби да се у највећој мери заштити интерес детета.

Изузетно, суд може заказати рочиште, ако је то у најбољем интересу детета.

Одузимање детета и изрицање казни

Члан 228.

Суд ће, након што процени околности случаја, одредити извршење одузимањем детета, изрицањем новчане казне или изрицањем затвора лицу које противно налогу суда одбија да преда дете или предузима радње у циљу отежавања или онемогућавања спровођења извршења.

Суд новчану казну изриче у складу са чл. 51. и 219. овог закона.

Суд може решењем, против кога је дозвољен приговор, изрећи казну затвора која траје све док лице из ст. 1. и 4. овог члана не поступи по налогу суда, а највише 60 дана. Казна затвора ће се извршити у складу са одредбама закона који уређује извршење кривичних санкција.

Средства извршења из става 1. овог члана могу се одредити и спровести против лица код кога се дете налази и против лица од чије воље зависи предаја детета.

Суд одређује средства извршења из става 1. овог члана све док извршење не буде спроведено.

Посебно о предлогу за извршење

Члан 229.

У предлогу за извршење ради предаје детета не мора бити назначено средство извршења, а ако је назначено, суд није везан предлогом странке.

Достављање решења органу старатељства

Члан 230.

Суд ће решење о извршењу доставити и надлежном органу старатељства испред којег ће у поступку извршења учествовати стручњак органа старатељства, а ако је неопходно учешће психолога, школе, породичног саветовалишта или друге специјализоване установе за посредовање у породичним односима доставиће и њима позив да учествују у извршењу. Решење о извршењу доставља се најкасније десет дана пре дана спровођења извршења.

Психолог је дужан да одмах по пријему позива изврши планирање неопходних активности и да прикупи податке о чињеницама од значаја за извршење, прегледањем списа или на други погодан начин.

Психолог је дужан да обавести суд о предузетим активностима и да достави мишљење о најподобнијем средству извршења из члана 228. став 1. овог закона.

Психолог је дужан да се у току целог поступка стара о заштити најбољег интереса детета и да пружи благовремену и потпуну подршку детету, родитељу или лицу којем је дете предато.

Спровођење извршења

Члан 231.

О времену и месту предузимања извршних радњи ради одузимања детета суд ће, по правилима о личном достављању, обавестити извршног повериоца.

Одузимање детета од лица код кога се дете налази и предају детета родитељу, односно другом лицу или установи којој је дете поверено на чување и васпитавање, спроводи судија у сарадњи са психологом органа старатељства, школе, породичног саветовалишта или друге специјализоване установе за посредовање у породичним односима, по потреби уз помоћ полиције.

Полиција је дужна да према лицу које отежава, односно спречава извршење предузме мере принуде у складу са законом и о томе обавести надлежног јавног тужиоца.

Спровођење извршења у случају угрожености детета

Члан 232.

Кад је извршном исправом или решењем о извршењу наложено да се дете преда без одлагања или када је угрожен живот, здравље или психофизички развој детета, решење о извршењу се извршном дужнику предаје приликом предузимања прве извршне радње. Ако извршни дужник не буде присутан одузимању детета, решење о извршењу ће му се доставити накнадно.

Ако се дете одузима од лица на које се не односи извршна исправа, том лицу ће се предати решење о извршењу и записник о спровођењу извршења.

Одсутност лица од кога се дете има одузети не спречава спровођење извршења.

Када је извршном исправом наложена предаја ради повратка у страну државу незаконито одведеног или задржаног детета (грађанско правна отмица деце) или је предаја наложена због поновног успостављања односа старања или виђења родитеља са дететом у страни држави, извршење ће се спровести одузимањем и предајом детета извршном повериоцу, под условима из ст. 1. и 3. овог члана. У овом случају поступак извршења посебно је хитан.

Поновљено извршење

Члан 233.

Суд ће на предлог извршног повериоца поново спровести извршење по истом решењу о извршењу, ако се дете у року од 60 дана од дана предаје, противно извршној исправи поново затекне код лица од кога је одузето.

2. Извршење ради одржавања личних односа са дететом

Члан 234.

У поступцима извршења ради одржавања личних односа са дететом сходно се примењују одредбе чл. 229. до 232. овог закона.

3. Извршење ради заштите од насиља у породици, заштите права детета и других одлука у вези са породичним односима

Члан 235.

У поступцима извршења ради заштите од насиља у породици, заштите права детета и других одлука у вези са породичним односима, сходно ће се примењивати одговарајуће одредбе овог закона у зависности од обавезе извршног дужника.

Глава пета

ИЗВРШЕЊЕ РАДИ ВРАЋАЊА ЗАПОСЛЕНОГ НА РАД

Месна надлежност

Члан 236.

За одлучивање о предлогу за извршење и спровођење извршења на основу извршне исправе по којој је послодавац дужан да запосленог врати на рад или да га распореди на одговарајуће радно место, месно је надлежан суд на чијем се подручју налази седиште послодавца.

Рок за подношење предлога за извршење

Члан 237.

Предлог за извршење из члана 236. овог закона може се поднети у року од 60 дана од дана када је извршни поверилац стекао право да предлог поднесе.

Начин спровођења извршења

Члан 238.

Извршење на основу извршне исправе по којој је послодавац дужан да запосленог врати на рад или да га распореди на одговарајуће радно место спроводи се изрицањем новчане казне послодавцу и одговорном лицу.

Новчана казна изриче се према одредбама члана 51. овог закона, а изрицање новчане казне се понавља све док извршни дужник не изврши своју обавезу.

Накнада изгубљене зараде у случају враћања запосленог на рад

Члан 239.

Извршни поверилац који је поднео предлог да буде враћен на рад, може предложити да суд донесе решење којим ће одредити да му извршни дужник исплати на име зараде месечне износе доспеле од правноснажности пресуде до поновног враћања на рад и одредити извршење ради наплате утврђених износа.

Предлог за накнаду може се спојити са предлогом за извршење или може бити поднесен накнадно до окончања извршног поступка.

Решење којим се предлог за накнаду усваја има дејство решења о извршењу.

Извршни дужник - послодавац може предложити суду да стави ван снаге решење из става 3. овог члана ако су се по доношењу решења измениле околности на основу којих је оно донесено.

Накнада месечне зараде одређује се у износу који би запослени остварио да је био на раду, са порезима и доприносима који се плаћају из зараде.

Ако је суд делимично усвојио захтев за исплату накнаде зараде извршном повериоцу, он може да остатак зараде потражује у парничном поступку.

Глава шеста

ИЗВРШЕЊЕ ОДЛУКЕ О ДЕОБИ СТВАРИ

Месна надлежност

Члан 240.

За одлучивање о предлогу за извршење и за спровођење решења о деоби месно је надлежан и суд на чијем се подручју налази сувласничка ствар.

Физичка деоба

Члан 241.

Физичку деобу сувласничке ствари суд ће одредити ако је таква деоба предвиђена извршном исправом.

Суд, односно извршитељ ће позвати учеснике да присуствују спровођењу деобе.

Деоба продајом

Члан 242.

Ако на основу извршне исправе сувласничку ствар треба продати ради њене деобе, продаја ће се спровести на начин прописан овим законом за извршење на покретној, односно непокретној ствари, ако се странке о појединим питањима другачије не споразумеју.

Трошкови поступка

Члан 243.

Трошкове спровођења извршења одлуке о деоби ствари сnose сви сувласници, сразмерно вредности својих делова у сувласничкој ствари.

Сувласник који је проузроковао посебне трошкове дужан је да их надокнади оним сувласницима који су те трошкове имали.

Глава седма

УПИСИВАЊЕ У ЈАВНЕ КЊИГЕ

Месна надлежност

Члан 244.

За одлучивање о предлогу за извршење ради заснивања права на непокретности уписом у јавну књигу месно је надлежан суд који води јавну књигу у коју треба извршити упис, односно суд на чијем се подручју налази орган који води јавну књигу.

За спровођење извршења којим је утврђена обавеза уписа у јавну књигу надлежан је суд, односно други орган који води јавну књигу за ту непокретност.

Начин спровођења извршења

Члан 245.

На основу извршне исправе којом је утврђена обавеза уписа у јавну књигу, суд одређује да се у јавној књизи спроведе одговарајући упис.

Упис одређен решењем које је донео суд спроводи се по службеној дужности.

Упис права својине кад извршни дужник није уписан као власник

Члан 246.

Кад извршни дужник није уписан као власник непокретности, упис права својине извршног дужника на тој непокретности може се извршити ако извршни поверилац, уз предлог за извршење, поднесе исправу која је, према прописима о упису права на непокретностима, подобна за упис права својине извршног дужника на тој непокретности.

Извршитељ може да прибави исправу из става 1. овог члана, ако га на то овласти извршни поверилац.

Упис другог права кад извршни дужник није уписан као власник

Члан 247.

Кад је по извршној исправи извршни поверилац овлашћен да према извршном дужнику тражи упис заложног или неког другог права на непокретности, осим права својине, а извршни дужник није уписан као власник на непокретности, извршни поверилац може у предлогу за извршење захтевати да се право својине упише на извршног дужника, а затим да се изврши упис права извршног повериоца, ако поднесе исправу која је, према прописима о упису права на непокретностима, подобна за упис права својине извршног дужника на тој непокретности.

Извршитељ може да прибави исправу из става 1. овог члана, ако га на то овласти извршни поверилац.

Упис права у друге јавне књиге

Члан 248.

Одредбе ове главе сходно се примењују на упис права у друге јавне књиге, ако посебним законом није друкчије одређено.

Глава осма

ИЗДЕЈСТВОВАЊЕ ИЗЈАВЕ ВОЉЕ

Безусловно потраживање

Члан 249.

Ако је извршни дужник одлуком која има својство извршне исправе обавезан на давање изјаве воље, сматра се да је изјаву садржине као у извршној исправи дао тренутком правноснажности те одлуке.

Ако је извршни дужник судским поравнањем или поравнањем донетим у управном поступку обавезан на давање изјаве воље, сматра се да је изјаву садржине као у поравнању дао даном када је његова обавеза по поравнању доспела.

Условно потраживање

Члан 250.

Ако испуњење потраживања на давање изјаве воље зависи од испуњења неке обавезе извршног повериоца или неког другог услова, сматра се да је извршни дужник дао изјаву воље кад је извршни поверилац испунио своју обавезу или кад буде испуњен неки други услов.

Остварење услова из става 1. овог члана доказује се јавном или у складу са законом овереном исправом.

Део пети

ПОСЕБНИ ПОСТУПАК ЗА НАМИРЕЊЕ ПОТРАЖИВАЊА ПО ОСНОВУ КОМУНАЛНИХ И СЛИЧНИХ УСЛУГА

Сходна примена других одредаба овог закона

Члан 251.

У поступку за намирење потраживања по основу комуналних и сличних услуга сходно се примењују одредбе овог закона ако одредбама чл. 252. до 256. овог закона није другачије прописано.

Предлог за извршење

Члан 252.

Предлог за извршење на основу веродостојне исправе ради остварења новчаног потраживања по основу извршених комуналних и сличних услуга подноси се извршитељу на чијем подручју се налази седиште извршног повериоца.

Уз предлог за извршење из става 1. овог члана, поред прилога прописаних у члану 35. овог закона, извршни поверилац је дужан да достави и писмени доказ да је пре подношења предлога за извршење опоменуо извршног дужника да изврши обавезу.

Закључак извршитеља

Члан 253.

Извршитељ закључком одлучује о предлогу за извршење.

Недозвољен и неуредан предлог извршитељ ће закључком одбацити.

Неоснован предлог извршитељ ће закључком одбити.

Ако су испуњени услови из члана 18. овог закона, извршитељ ће закључком извршном дужнику наложити да у року од осам дана од пријема закључка измири потраживање заједно са одмереним трошковима и одредити извршење ради остваривања тих потраживања.

Закључак из ст. 1. до 4. овог члана извршитељ ће донети у року од осам дана од пријема предлога.

Закључак се доставља извршном повериоцу и извршном дужнику.

Приговор извршног дужника

Члан 254.

Против закључка из члана 253. став 4. овог закона извршни дужник може изјавити приговор из следећих разлога:

- 1) да се веродостојна исправа не односи на извршног дужника;
- 2) да обавеза из веродостојне исправе није доспела, односно да услов није испуњен;
- 3) да је обавеза извршена или на други начин престала, у целини или делимично;
- 4) да је потраживање застарело.

Извршни дужник је дужан да уз приговор достави писмене исправе којим доказује наводе из приговора.

Приговор из става 1. овог члана не одлаже извршење.

Приговор извршног повериоца

Члан 255.

Против закључка из члана 253. ст. 2. и 3. овог закона извршни поверилац може изјавити приговор.

Поступак по приговору

Члан 256.

О приговору из чл. 254. и 255. овог закона, одлучује веће суда на чијем подручју се налази седиште извршног повериоца.

Ако извршни дужник или извршни поверилац изјаве приговор, извршитељ ће списе доставити суду уз нацрт одлуке о приговору, у року од пет радних дана од пријема приговора. Ако је нацрт одлуке тако састављен да потпуно одговара решењу које би се имало донети, суд ће на нацрт одлуке о приговору ставити отисак штамбиља којим се предложени нацрт одлуке усваја. Нацрт одлуке са отиском штамбиља суда има правну снагу решења о извршењу.

На даљи ток поступка пред судом сходно се примењују одредбе чл. 48. и 49. овог закона.

Део шести

ОБЕЗБЕЂЕЊЕ

Глава прва

ОСНОВНА ПРАВИЛА

Покретање поступка

Члан 257.

Поступак обезбеђења покреће се предлогом странке, а предлогом других лица, односно органа само кад је то законом одређено.

У предлогу за обезбеђење наводи се потраживање чије се обезбеђење тражи, законски разлози за обезбеђење, чињенице и докази из којих суд утврђује да је постојање законских разлога за обезбеђење вероватно, као и врста средства обезбеђења, под условом да суд усвоји предлог и изрекне обезбеђење.

Надлежност и састав суда

Члан 258.

У поступку обезбеђења поступа и одлуке доноси судија појединац, односно председник већа, независно од тога у ком саставу треба да одлучује суд о основаности потраживања чије је обезбеђење захтевано.

Ако је поступак обезбеђења покренут пре покретања парничног поступка, односно другог поступка у коме се одлучује о основаности потраживања чије се обезбеђење тражи, надлежан је суд који је надлежан за одлучивање у првом степену о основаности потраживања.

Ако је поступак обезбеђења покренут истовремено или по покретању парничног, односно другог поступка у коме се одлучује о основаности потраживања чије се обезбеђење тражи, у поступку обезбеђења поступа и одлуке доноси суд, односно други орган који одлучује о потраживању.

Ако је поступак обезбеђења покренут пре покретања арбитражног поступка или у току поступка о захтеву за доношење привремених мера може одлучивати и суд који је месно надлежан за извршење у складу са одредбама овог закона.

Ако је предлог за обезбеђење поднет у току поступка извршења, по њему поступа и одлуке доноси суд пред којим се води извршни поступак.

За обезбеђење на стварима и правима о којима се воде јавне књиге или други регистри, искључиво је надлежан суд на чијем подручју се налази седиште органа или организације која води ту књигу, односно регистар.

Сходна примена одредаба одређених закона

Члан 259.

У поступку расправљања и одлучивања о предлогу за обезбеђење сходно се примењују одредбе Закона о парничном поступку, осим кад је овим законом другачије прописано.

У поступку извршења решења о обезбеђењу, сходно се примењују одредбе овог закона које уређују поступак извршења, осим када је чл. 257. до 264. овог закона другачије прописано.

Посебна правила поступка обезбеђења

Члан 260.

У поступку обезбеђења, суд може донети решење о обезбеђењу, пре достављања предлога противној странци и пре него што је противној странци омогућио да се о предлогу изјасни:

1) ако би предлагач обезбеђења, због одлагања, могао претрпети ненадокнадиву или тешко надокнадиву штету;

2) ради отклањања непосредне опасности противправног оштећења ствари или губитка, односно тешког угрожавања права;

3) ради спречавања насиља.

У поступку обезбеђења суд ће размотрити само оне чињенице и извести само оне доказе које странке предложи, изузев када од тога зависи примена принудног прописа.

За утврђивање постојања законских разлога за обезбеђење довољна је вероватноћа да чињенице од којих зависи оцена тих разлога постоје, ако овим законом није другачије одређено.

У поступку обезбеђења потраживања из брачних и породичних односа искључена је јавност.

Достављање писмена у поступку обезбеђења врши се сходном применом одредаба о достављању у поступку извршења.

Средства обезбеђења

Члан 261.

Као средства обезбеђења могу се одредити заложно право на стварима и правима на основу извршне исправе, стицање заложног права на непокретним и покретним стварима на основу споразума странака, претходне мере и привремене мере.

Недопуштено обезбеђења

Члан 262.

Обезбеђење није допуштено на стварима и правима која по закону не могу бити предмет извршења.

Решење о обезбеђењу

Члан 263.

Решење о обезбеђењу доноси суд, а спроводи га суд или извршитељ.

Решење о обезбеђењу садржи одлуку о средству обезбеђења, кратко образложење законских разлога за усвајање предлога о обезбеђењу, поуку о томе да ли приговор задржава извршење решења и у ком року се приговор може изјавити.

Правни лекови

Члан 264.

О приговору против решења о обезбеђењу као и приговору против решења којим се предлог за обезбеђење одбацује или одбија одлучује веће састављено од троје судија истог суда који је донео решење о обезбеђењу.

Приговор против решења из става 1. овог члана, подноси се у року од пет радних дана од дана достављања решења. Ако је за спровођење решења о обезбеђењу надлежан извршитељ, приговор се истовремено доставља и њему.

Приговор против решења о обезбеђењу задржава извршење решења само кад је овим законом одређено.

Приговор се, заједно са фотокопијом списка предмета, без одлагања доставља већу надлежном за одлучивање о приговору, који о приговору одлучује у року од пет радних дана од дана пријема списка. Трошкови фотокопирања списка сматрају се трошковима поступка.

Судија који води поступак наставиће са извршењем решења о обезбеђењу и након пријема приговора, осим ако је овим законом прописано да приговор одлаже извршење решења.

У поступку обезбеђења нису допуштени ревизија и предлог за понављање поступка.

Глава друга

СТИЦАЊЕ ЗАЛОЖНОГ ПРАВА НА НЕПОКРЕТНИМ И ПОКРЕТНИМ СТВАРИМА НА ОСНОВУ СПОРАЗУМА СТРАНАКА

Месна надлежност

Члан 265.

За одлучивање о предлогу за обезбеђење новчаног потраживања заснивањем заложног права на покретној ствари на основу споразума странака и за спровођење обезбеђења надлежан је и суд на чијем се подручју та ствар налази.

Предлог за обезбеђење

Члан 266.

Поверилац и дужник могу сагласно тражити од суда да одреди и спроведе упис заложног права на непокретности дужника, односно да одреди и спроведе попис покретних ствари дужника ради обезбеђења новчаног потраживања повериоца заснивањем заложног права на непокретној или покретној ствари дужника.

Рочиште и споразум странака

Члан 267.

На заједнички предлог странака, суд ће одредити рочиште на коме ће у записнику утврдити споразум странака о постојању новчаног потраживања и времену његовог доспећа и њихову сагласност да се уписом заложног права на непокретности дужника, односно заснивањем заложног права пописом покретних ствари дужника и уписом у одговарајући регистар, обезбеди новчано потраживање.

Потписани записник о споразуму странака из става 1. овог члана има снагу судског поравнања и основ је за упис заложног права.

Заложно право стиче се тренутком уписа споразума из става 1. овог члана у одговарајући регистар.

Глава трећа

ЗАЛОЖНО ПРАВО НА СТВАРИМА И ПРАВИМА НА ОСНОВУ ИЗВРШНЕ ИСПРАВЕ

1. Заложно право на стварима и правима о којима се воде јавне књиге

Месна надлежност

Члан 268.

За одлучивање о предлогу за обезбеђење новчаног потраживања заснивањем заложног права на непокретности и спровођењу обезбеђења надлежан је суд на чијем подручју се налази непокретност на којој треба уписати заложно право.

Услови заснивања

Члан 269.

На основу извршне исправе која гласи на новчано потраживање, извршни поверилац има право да захтева обезбеђење тог потраживања заснивањем заложног права на непокретности извршног дужника.

Начин заснивања

Члан 270.

Заложно право на непокретности заснива се уписом у јавну књигу.

Приликом уписа заложног права, у јавну књигу ће се уписати извршност потраживања за које је дозвољено заложно право.

Ако је извршни поверилац, пре него што је потраживање постало извршно, већ стекао на основу уговора заложно право за то потраживање на истој непокретности или је заложно право предбележено, суд ће, на предлог извршног повериоца, одредити да се у јавној књизи упише извршност потраживања.

Дејство уписа

Члан 271.

Упис заложног права и упис извршности потраживања имају дејство да се извршење на тој непокретности може спровести и према трећем лицу које је ту непокретност доцније стекло.

2. Стицање заложног права на стварима и правима о којима се не воде јавне књиге

Потраживања која се могу обезбедити

Члан 272.

Ради обезбеђења новчаног потраживања које се не може обезбедити предбележбом у јавну књигу или у други јавни регистар, може се одредити обезбеђење установљавањем привременог заложног права, под условом да предлагач учини вероватним да постоји опасност да би се без овог обезбеђења доцније извршење могло осујетити или знатно отежати.

Начин стицања заложног права

Члан 273.

Заложно право стиче се пописом, под условима одређеним овим законом.

Сходна примена

Члан 274.

На престанак заложног права, као и на продају или уновчење ствари и права о којима се не воде јавне књиге сходно ће се примењивати правила о заложном праву на покретним стварима.

Глава четврта

ПРЕТХОДНЕ МЕРЕ

Месна надлежност

Члан 275.

За одлучивање о предлогу за обезбеђење претходном мером и за спровођење такве мере, месно је надлежан суд који би био надлежан за извршење на предмету на коме је обезбеђење предложено.

Услови за одређивање претходне мере

Члан 276.

Претходну меру одређује суд, а спроводе суд, односно извршитељ на основу одлуке која гласи на новчано потраживање, а која није постала правноснажна, ако извршни поверилац учини вероватним опасност да би се без тог обезбеђења осујетило или знатно отежало остварење потраживања.

Одредбе става 1. овог члана примењују се и у погледу поравнања закљученог пред судом или органом који одлучује у управном поступку, по коме потраживање није доспело.

Претходна мера може се одредити на основу платног налога који је издат на основу менице или чека.

Претпостављена опасност

Члан 277.

Сматра се да опасност, у смислу члана 276. овог закона, постоји ако је предлог за обезбеђење заснован на једној од следећих одлука:

- 1) на платном налогу издатом на основу менице или чека против ког је благовремено поднесен приговор;
- 2) на пресуди донесеној у кривичној ствари, којом је усвојен имовинскоправни захтев, а против које је дозвољено понављање кривичног поступка;
- 3) на одлуци по којој би се извршење требало спровести у иностранству;
- 4) на пресуди на основу признања, против које је изјављена жалба;
- 5) на поравнању закљученом пред судом или органом који одлучује у управном поступку, које се побија на начин предвиђен законом.

У случајевима из става 1. тач. 4) и 5) овог члана суд може, на предлог извршног дужника, обезбеђење применом претходне мере условити полагањем јемства од стране извршног повериоца, за штету коју би извршни дужник могао претрпети одређивањем претходне мере.

Обезбеђење потраживања чији оброци нису доспели

Члан 278.

Обезбеђење претходном мером за недоспеле оброке потраживања по основу законског издржавања, потраживање по основу накнаде штете за изгубљено издржавање услед смрти даваоца издржавања и због оштећења здравља или умањења, односно губитка радне способности, одређује се само за оброке који ће доспети у једној години.

У случајевима из става 1. овог члана претпоставља се да опасност постоји ако се против извршног дужника већ морало водити извршење ради наплате доспелог obroka или је такво извршење предложено.

Врсте претходних мера

Члан 279.

Као претходне мере суд одређује:

- 1) попис покретних ствари;
- 2) забрану дужнику извршног дужника да исплати извршном дужнику потраживање или да му преда ствари, као и забрану извршном дужнику да наплати потраживања, да прими ствари и да њима располаже;
- 3) забрану банци да извршном дужнику или трећем лицу по налогу извршног дужника, исплати са његовог рачуна новчани износ за који је одређена претходна мера;
- 4) предбележбу заложног права на непокретности извршног дужника или на праву извршног дужника уписаном на непокретности.

Суд може, на предлог извршног повериоца, с обзиром на околности случаја, одредити две или више претходних мера, ако је то потребно.

Забрана исплате новчаних средстава извршног дужника

Члан 280.

Износ новчаних средстава извршног дужника на рачуну код банке, за који је одређена забрана исплате, не може се, док забрана траје, пренети са тог рачуна, осим ради намирења обезбеђеног потраживања.

Продаја пописаних ствари и пренос потраживања извршног дужника

Члан 281.

Суд ће одредити продају пописаних покретних ствари које су подложне брзом кварењу или ако постоји опасност од знатног пада цене тих ствари.

Продаја пописаних ствари извршиће се по одредбама овог закона о извршењу на покретним стварима.

Ако је претходна мера одређена забраном исплате потраживања суд, односно извршитељ може, на предлог извршног повериоца или извршног дужника, одредити да се на извршног повериоца пренесе то потраживање ради наплате, у случају да постоји опасност да се потраживање, због закашњења, у његовом остварењу, неће моћи наплатити или ће се изгубити право на регрес према трећем лицу.

Износ који се добије продајом ствари или наплатом потраживања чува се код суда, односно код извршитеља док се не обустави претходна мера или док извршни поверилац не предложи извршење, а најдуже у року од 30 дана од дана извршности потраживања.

Решење о одређивању претходне мере

Члан 282.

У решењу којим се одређује претходна мера морају, поред осталог, бити назначени износ потраживања које се обезбеђује, са каматом и трошковима, мера обезбеђења и време за које се она одређује.

Време из става 1. овог члана може трајати најдуже до истека рока од осам дана од наступања услова за принудно извршење.

Ако време из става 1. овог члана истекне пре него што одлука на основу које је одређена претходна мера постане правноснажна, суд ће на предлог извршног повериоца, продужити то време, под условом да се нису промениле околности под којима је мера одређена.

Укидање претходне мере

Члан 283.

Суд ће, на предлог извршног дужника, обуставити поступак и укинути спроведене радње:

1) ако извршни дужник положи суду, односно извршитељу износ потраживања које се обезбеђује, са каматом и трошковима;

2) ако извршни дужник учини вероватним да је потраживање у време доношења решења о одређивању претходне мере већ било наплаћено или довољно обезбеђено;

3) ако је правноснажно утврђено да потраживање није настало или да је престало.

Суд ће обуставити поступак и укинути спроведене радње ако, у року од 15 дана од дана истека времена за које је претходна мера одређена, не буду испуњени услови за принудно извршење.

У случајевима из става 1. тач. 2) и 3) и става 2. овог члана, трошкове проузроковане одређивањем и спровођењем претходне мере, извршни поверилац је дужан да накнади извршном дужнику. У тим случајевима извршни дужник има према извршном повериоцу и право на накнаду причињене штете.

Обустава у случају да извршни поверилац не тражи извршење

Члан 284.

У случају да услови за принудно извршење буду испуњени пре истека времена за које је одређена претходна мера, суд ће, на предлог извршног дужника, обуставити поступак и укинути спроведене радње, ако извршни поверилац не поднесе предлог за извршење у року од 15 дана од дана наступања тих услова.

Глава пета

ПРИВРЕМЕНЕ МЕРЕ

1. Основна правила

Кад се може одредити привремена мера

Члан 285.

Привремену меру може одредити суд, а спровести суд или извршитељ пре покретања, у току, као и по окончању судског или управног поступка, све док извршење не буде спроведено.

Решење којим се одређује привремена мера има правно дејство правноснажног решења о извршењу.

Недопустивост привремене мере

Члан 286.

Привремена мера није допуштена ако се обезбеђење може остварити другим средством обезбеђења којим се може постићи иста сврха.

Јемство уместо привремене мере

Члан 287.

Извршни поверилац може, у предлогу за одређивање привремене мере или накнадно, изјавити да се, уместо привремене мере, задовољава полагањем од стране извршног дужника, одређеног износа на име јемства.

Полагање јемства уместо привремене мере може се одредити и на предлог извршног дужника.

Ако извршни дужник положи јемство, суд ће обуставити поступак и укинути спроведене радње.

Јемство као услов за одређивање привремене мере

Члан 288.

Суд може, на предлог извршног повериоца, одредити привремену меру и кад није учинио вероватним постојање потраживања и опасност, ако претходно положи, у остављеном му року, износ који суд одреди као јемство за штету која би извршном дужнику могла бити нанесена одређивањем и спровођењем привремене мере.

Суд може, на предлог извршног дужника, према околностима случаја, поступити у складу са одредбом става 1. овог члана и кад је извршни поверилац учинио вероватним постојање потраживања и опасности.

Одређивање више привремених мера

Члан 289.

Суд може, с обзиром на околности случаја, на предлог извршног повериоца одредити и више привремених мера, ако је то потребно.

Време за које се одређује привремена мера

Члан 290.

У решењу којим се одређује привремена мера одредиће се време трајања привремене мере. Ако је привремена мера одређена пре подношења тужбе или пре покретања другог поступка, одредиће се рок у коме извршни поверилац мора поднети тужбу, односно предлог за покретање другог поступка ради оправдања мере.

Суд ће, на предлог извршног повериоца, продужити време трајања привремене мере, под условом да се нису промениле околности под којима је та мера одређена.

Предлог из става 2. овог члана може се поднети само пре него што истекне време за које је привремена мера одређена.

Укидање привремене мере

Члан 291.

Ако извршни поверилац у одређеном року није поднео тужбу, односно није покренуо други поступак ради оправдања привремене мере или је време за које је одређена привремена мера истекло, суд ће, на предлог извршног дужника, обуставити поступак и укинути спроведене радње.

На предлог извршног дужника, поступак ће се обуставити и укинути спроведене радње, ако су се околности због којих је привремена мера одређена касније промениле, тако да она више није потребна.

Накнада штете извршном дужнику

Члан 292.

Извршни дужник има према извршном повериоцу право на накнаду штете која му је нанесена привременом мером за коју је утврђено да је била неоснована или коју извршни поверилац није оправдао.

2. Привремене мере за обезбеђење новчаног потраживања

Услови за одређивање привремене мере

Члан 293.

Привремену меру за обезбеђење новчаног потраживања може одредити суд ако је извршни поверилац учинио вероватним постојање потраживања и опасност да ће без такве мере извршни дужник осујетити или знатно отежати наплату потраживања, тиме што ће своју имовину, односно своја средства отуђити, прикрити или на други начин њима располагати.

Извршни поверилац не мора доказивати опасност ако учини вероватним да би предложеном мером извршни дужник могао претрпети само незнатну штету.

Сматра се да опасност постоји нарочито:

- 1) ако би се потраживање требало остварити у иностранству;
- 2) ако се због неиспуњења доспелих оброка издржавања против извршног дужника већ водио извршни поступак;
- 3) ако су законске обавезе извршног дужника, као и његове обавезе утврђене правноснажном одлуком суда или другог органа, веће од његових редовних прихода;
- 4) ако је против извршног дужника безуспешно покушавано извршење које није успело зато што је он одбио да пружи податке о томе где му се налази имовина, као и да је у току раније вођених извршних поступака давао нетачне податке о својој имовини.

Врсте привремених мера

Члан 294.

Ради обезбеђења новчаног потраживања, може се одредити свака мера којом се постиже сврха таквог обезбеђења, а нарочито:

- 1) забрана извршном дужнику да располаже покретним стварима, као и одузимање тих ствари од извршног дужника и поверавање на чување извршном повериоцу или трећем лицу, односно чување у судском депозиту;
- 2) забрана извршном дужнику да отуђи или оптерети своје непокретности или стварна права на непокретности уписана у јавну књигу у његову корист, уз упис те забране у јавну књигу;
- 3) забрана дужнику извршног дужника да му исплати потраживање или преда ствари, као и забрана извршном дужнику да прими ствари, да наплати потраживање и да примљеним стварима, односно наплаћеним износом располаже;
- 4) налог банци или другој финансијској организацији, код које извршни дужник има рачун, да извршном дужнику или трећем лицу, по налогу извршног дужника ускрати са рачуна извршног дужника исплату новчаног износа за који је одређена привремена мера;
- 5) одузимање од извршног дужника и полагање у депозит готовог новца или хартија од вредности.

Забране и налози из става 1. овог члана сматрају се извршним када решење буде достављено лицу на које се односи.

Налог банци или другој финансијској организацији, из става 1. тачка 4) овог члана доставља се организацији за принудну наплату, која га без одлагања доставља свим банкама и финансијским организацијама код којих извршни дужник има рачун и

истовремено забрањује другим банкама и финансијским организацијама да отворе рачун извршном дужнику.

Извршни поверилац у чију је корист привремена мера изречена има право да од лица које је било дужно да поштује забрану или налог, захтева накнаду штете коју је претрпео због њиховог непоштовања.

Извршни дужник, односно треће лице коме је издата забрана или налог из става 1. тач. 1) до 4) овог члана, који не поступи по забрани, односно налогу казниће се у складу са чланом 51. овог закона.

Дејства привремених мера

Члан 295.

Привременом мером не стиче се заложно право, али суд може одредити, нарочито ако постоји опасност из члана 293. став 3. овог закона, да се привременом мером стиче привремено заложно право.

3. Привремене мере за обезбеђење неновчаног потраживања

Услови за одређивање привремене мере

Члан 296.

Ради обезбеђења неновчаног потраживања може се одредити привремена мера, ако је извршни поверилац учинио вероватним постојање потраживања и опасност да ће се остварење потраживања осујетити или знатно отежати.

Привремена мера може се одредити и кад извршни поверилац учини вероватним да је мера потребна да би се спречила употреба силе или настанак ненадокнадиве штете.

Одредбе члана 293. став 2. и став 3. тачка 1) овог закона примењују се и у погледу привремене мере за обезбеђење неновчаног потраживања.

Врсте привремених мера

Члан 297.

Ради обезбеђења неновчаног потраживања може се одредити свака мера којом се постиже сврха таквог обезбеђења, а нарочито:

1) забрана отуђења и оптерећења покретних ствари на које је управљено потраживање, одузимање тих ствари и поверавање на чување извршном повериоцу или трећем лицу, односно чување у судском депозиту;

2) забрана отуђења и оптерећења непокретности на коју је управљено потраживање, уз упис забране у јавну књигу;

3) забрана извршном дужнику да предузима радње које могу нанети штету извршном повериоцу, као и забрана да се изврше промене на стварима на које је управљено потраживање;

4) забрана дужнику извршног дужника да извршном дужнику преда ствари на које је управљено потраживање;

5) забрана отуђења и оптерећења акција или удела у друштву на које управљено потраживање и забележба ове забране у Централном регистру хартија од вредности, јавном регистру привредних друштава и књизи чланова друштва, забрана коришћења и располагања правима из акција и удела и поверавање акција или удела на управљање трећем лицу, укључујући постављање привремене управе над друштвом;

6) налог извршном дужнику да обави одређене радње потребне да би се сачувала покретна или непокретна ствар, спречила њена физичка промена, оштећење или уништење;

7) овлашћење извршном повериоцу да сам или преко трећег лица учини неку радњу или прибави одређену ствар о трошку извршног дужника, нарочито ако је то неопходно да би се успоставило пређашње стање;

8) плаћање накнаде зараде запосленом у току спора о незаконитости одлуке о престанку радног односа, ако је то неопходно за његово издржавање и издржавање лица која је по закону дужан да издржава, уз истовремено одређивање средстава извршења за принудну наплату накнаде зараде или привремено враћање запосленог на рад;

9) привремено уређење спорног односа, да би се отклонила опасност од насиља или веће ненадокнадиве штете.

Извршни поверилац у чију је корист привремена мера изречена има право да од лица које је било дужно да поштује забрану или налог, захтева накнаду штете коју је претрпео због њиховог непоштовања.

Забране и налози из става 1. овог члана сматрају се извршним када решење буде достављено лицу на које се односи.

Извршни дужник, односно треће лице коме је издата забрана или налог из става 1. тач. 1) до 4) овог члана, који не поступи по забрани, односно налогу, казниће се у складу са чланом 51. овог закона.

Глава шеста

РЕГИСТАР СУДСКИХ ЗАБРАНА

1. Основне одредбе

Појам

Члан 298.

Регистар судских забрана (у даљем тексту: Регистар) је јавни регистар који садржи податке о привременим мерама донетим пре, у току или по окончању судског поступка, којима се забрањује отуђење и оптерећење покретних ствари, непокретности или стварних права на непокретностима, под условима прописаним законом.

Регистар је јединствена, централна електронска база података у којој се чувају сви подаци унети у Регистар.

Надлежност за вођење Регистра, именовање и разрешење регистратора

Члан 299.

Регистар води Агенција за привредне регистре, преко регистратора.

На избор и разрешење регистратора примењује се закон који уређује Агенцију за привредне регистре.

Овлашћења и дужности регистратора

Члан 300.

- престао да важи -

Обавеза регистрације

Члан 301.

У Регистар се уписују подаци о следећим мерама обезбеђења:

1) забрана извршном дужнику да отуђи и оптерети покретне ствари чији је он власник, односно покретне ствари на које је управљено потраживање;

2) забрана извршном дужнику да отуђи или оптерети своје непокретности или стварна права на непокретности, односно непокретности на које је управљено потраживање.

Извршни поверилац је дужан да без одлагања затражи упис у Регистар привремене мере забране отуђења и оптерећења покретних ствари, непокретности и стварних права на непокретностима извршног дужника.

2. Подаци садржани у Регистру

Члан 302.

Регистар садржи:

1) податке о привременој мери, и то: назив суда који је привремену меру донео, ознаку и датум доношења решења о привременој мери, садржину привремене мере и време за које је привремена мера одређена;

2) податке о извршном дужнику у односу на чију имовину је одређена привремена мера;

3) податке којима се одређује покретна ствар или непокретност на коју се привремена мера односи;

4) податке о укидању привремене мере;

5) друге податке у складу са посебним прописом.

Ако је извршни дужник домаће физичко лице, подаци из става 1. тачка 2) овог члана односе се на име, презиме, матични број и место у коме то лице има пребивалиште, а ако је извршни дужник страно физичко лице подаци из става 1. тачка 2) овог члана односе се на име, презиме, место пребивалишта, односно боравишта, број пасоша и земљу издавања.

Ако је извршни дужник домаће правно лице подаци из става 1. тачка 2) овог члана односе се на пословно име, матични број и седиште, а ако је извршни дужник страно правно лице подаци из става 1. тачка 2) овог члана односе се на пословно име, ознаку под којом се води у страном регистру привредних субјеката, назив тог регистра и назив државе у којој се налази његово седиште.

У Регистар се, на захтев заинтересованог лица, евидентирају и све промене података из става 1. овог члана.

Документација на основу које је извршен упис

Члан 303.

Документација на основу које је извршен упис у Регистар саставни је део Регистра до њеног превођења у електронску форму.

После превођења документације из става 1. овог члана у електронску форму и уношења у Регистар, та документација се чува у складу са прописима којима се уређује архивска грађа.

Доступност Регистра и јавност података

Члан 304.

Регистар је доступан свим заинтересованим лицима у оквиру радног времена ради регистрације и брисања података, увида у документацију садржану у Регистру и претраживања података.

Подаци садржани у Регистру су у сваком тренутку јавно доступни преко интернет странице Регистра.

Свако има право да, у складу са прописима, захтева извод о подацима из Регистра.

Свако има право да захтева извод којим се потврђује да Регистар не садржи податке о забрани отуђења или оптерећења на одређеној покретној ствари или непокретности, односно имовини одређеног физичког или правног лица.

3. Поступак уписа у Регистар

Сходна примена одредаба других закона

Члан 305.

На питања која се односе на поступак регистрације, а која овим законом нису посебно уређена, сходно се примењује закон којим се уређује регистрација привредних субјеката.

Поступак уписа

Члан 306.

Поступак уписа у Регистар покреће се подношењем захтева за упис.

Захтев за упис подноси се на прописаном обрасцу и заводи у Регистар у тренутку његовог пријема, о чему се подносиоцу захтева издаје потврда о пријему захтева.

Уз захтев за упис прилаже се:

1) решење о привременој мери којом је одређена забрана располагања, отуђења или оптерећења покретних ствари, непокретности и стварних права на непокретности;

2) доказ о уплати накнаде за упис у Регистар;

3) фотокопија друге документације која садржи податке из члана 302. овог закона.

Провера

Члан 307.

Регистратор проверава:

1) да ли захтев за упис садржи све тражене податке;

2) да ли је уз захтев за упис поднета сва потребна документација у складу са законом;

3) да ли су подаци садржани у захтеву за упис истоветни са подацима у решењу о привременој мери којом је одређена забрана располагања и другој документацији поднетој уз захтев;

4) да ли је уз захтев за упис поднет доказ о уплати накнаде за упис у Регистар.

Регистратор не испитује тачност података и веродостојност докумената достављених уз захтев за упис.

Објављивање регистрованих података

Члан 308.

Регистровани подаци се објављују на интернет страни Регистра, а подносиоцу се, на његов изричит захтев, издаје потврда о извршеној регистрацији.

Закључком се одбацује захтев из става 1. овог члана, ако није поднет у складу са овим законом.

Регистратор је дужан да уз закључак о одбацивању захтева подносиоцу врати оригиналну документацију која је поднета у писаној форми.

Жалба

Члан 309.

Против закључка из члана 308. став 2. овог закона може се изјавити жалба у року од 15 дана од дана достављања закључка.

Жалба се подноси министру надлежном за послове привреде преко Агенције за привредне регистре.

Члан 310.

Упис има декларативан карактер.

Од тренутка уписа сматра се да су трећа лица упозната са постојањем забране и нико се не може позивати да му подаци који су ту уписани нису били познати.

Накнада

Члан 311.

- престао да важи -

Део седми

ИЗВРШИТЕЉИ

Глава прва

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Статус извршитеља

Члан 312.

Извршитељ врши јавна овлашћења која су му поверена овим законом.

Извршитељ обавља делатност као предузетник или као члан ортачког друштва чији чланови могу бити искључиво извршитељи.

Извршитеља именује министар за подручје вишег суда и подручје привредног суда.

Услови за именовање извршитеља

Члан 313.

За извршитеља може се именовати лице које испуњава следеће услове:

- 1) да је држављанин Републике Србије;
- 2) да је пословно способно;
- 3) да је стекло диплому правног факултета;
- 4) да има најмање две године радног искуства на пословима извршења, односно три године радног искуства на правним пословима;
- 5) да је достојно да обавља послове извршитеља;
- 6) да је положило испит за извршитеља;
- 7) да се над ортачким друштвом чији је он ортак не води стечајни поступак;
- 8) да се против њега не води истрага за кривично дело, односно да није осуђивано за кривично дело на безусловну казну затвора од најмање шест месеци или за кажњиво дело које га чини недостојним за обављање послова извршитеља.

Достојност за обављање послова извршитеља утврђује се у складу са опште прихваћеним моралним нормама и кодексом професионалне етике извршитеља.

Испит за извршитеља спроводи комисија коју именује министар.

Програм испита за извршитеља и начин спровођења испита, као и састав и начин рада комисије за спровођење испита, уређује се актом министра.

Нespoјивост послова и обавеза пријављивања имовине

Члан 314.

Са обављањем послова извршитеља неспојиво је вршење јавне функције, управне или надзорне функције у привредним друштвима, обављање послова обезбеђења, адвоката и других правосудних професија, као и обављање других послова који су неспојиви са обављањем послова извршитеља.

Забрана из става 1. овог члана се не односи на обављање научних, стручних, уметничких и образовних активности, као и обављање активности у Комори и међународним удружењима извршитеља.

Акт којим се ближе уређује који су други послови неспојиви са пословима извршитеља доноси Комора, по прибављеној сагласности министра.

Извршитељ је дужан да приликом именовања и једном годишње подноси Комори извештај о својој имовини. Комора врши проверу података из извештаја о имовини.

Акт којим се уређују садржина, начин подношења и провера података из извештаја о имовини из става 4. овог члана доноси Комора, по прибављеној сагласности министра.

Број извршитеља и спровођење конкурса

Члан 315.

Број извршитеља одређује министар.

Једно место извршитеља, одређује се, по правилу, на 25.000 становника.

Изузетно од става 2. овог члана, министар у зависности од потреба или на образложен предлог Коморе може одредити и већи број извршитеља.

Места извршитеља попуњавају се на основу јавног конкурса који расписује министар.

Комисију која спроводи конкурс именује министар.

Комисија саставља листу са предлогом за именовање кандидата и доставља је министру.

Акт о условима и начину одржавања конкурса, као и саставу и начину рада комисије која спроводи конкурс доноси министар.

Именовање извршитеља

Члан 316.

Министар у року од 30 дана од пријема листе са предлогом кандидата доноси решење о именовању извршитеља. Решење о именовању извршитеља доставља се извршитељу и објављује у "Службеном гласнику Републике Србије".

При именовању извршитеља нарочито се води рачуна о националном саставу становништва, одговарајућој заступљености припадника националних мањина и познавању правне терминологије на језику националне мањине, који је у службеној употреби на подручју јединице локалне самоуправе у којој се налази седиште извршитеља.

Решење о именовању извршитеља је коначни управни акт.

Ступање на дужност

Члан 317.

Извршитељ ступа на дужност даном полагања заклетве пред министром.

Текст заклетве гласи: "Заклињем се да ћу поштовати Устав, законе и друге прописе Републике Србије и да ћу дужности извршитеља обављати савесно, поштено и непристрасно."

Сматра се да извршитељ није именован ако без оправданих разлога не ступи на дужност у року од два месеца од дана пријема решења о именовању. Одлуку о томе доноси министар. Извршитељ има право приговора министру у року од осам дана од дана достављања одлуке.

У случају из става 3. овог члана, министар може именовати за извршитеља другог кандидата који се пријавио на конкурс.

Услови за полагање заклетве

Члан 318.

Пре полагања заклетве извршитељ је дужан да:

- 1) закључи уговор о осигурању за штету коју би могао причинити трећем лицу обављањем делатности, као и о осигурању просторија и предмета примљених у депозит у случају њиховог оштећења, уништења или нестанка;
- 2) обезбеди канцеларију и опрему неопходну за спровођење извршења;
- 3) изради службени печат и штамбиљ;
- 4) достави писану изјаву да испуњава све услове за избор;
- 5) достави писану изјаву о адреси пословног седишта, са доказом да је обезбедио простор за обављање делатности.

Подзаконски акти

Члан 319.

Опште услове за закључивање уговора о осигурању и најнижи износ осигурања из члана 318. тачка 1) овог закона одређује министар.

Услови који се односе на канцеларију и неопходну опрему из члана 318. тачка 2) овог закона прописују се актом Коморе, уз сагласност министра.

Табла, печат, штамбиљ, потпис и легитимација

Члан 320.

Извршитељ је дужан да на згради у којој се налази канцеларија извршитеља има истакнуту таблу која садржи назив: "извршитељ" и име и презиме извршитеља. Уколико се седиште извршитеља налази на територији јединице локалне самоуправе у којој је језик и писмо одређене националне мањине у службеној употреби, на табли се назив "извршитељ" исписује и на језику националне мањине.

Извршитељ има печат који садржи назив и грб Републике Србије, име и презиме извршитеља, ознаку "извршитељ" и седиште извршитеља.

На облик, изглед и величину печата извршитеља примењује се закон који уређује печат државних и других органа.

Извршитељ има штамбиљ који садржи назив Републике Србије, име и презиме извршитеља, ознаку "извршитељ" и седиште извршитеља. Облик, изглед и величина штамбиља уређују се актом министра.

Уколико се седиште извршитеља налази на подручју јединице локалне самоуправе у којој је језик и писмо одређене националне мањине у службеној употреби, текст печата и штамбиља исписује се и на језику и писму националне мањине.

Извршитељ може имати само један службени печат и штамбиљ.

Оверени отисак печата, штамбиља и оверени потпис извршитеља депонују се код Министарства.

Извршитељ има легитимацију коју издаје Министарство.

Изглед и садржина легитимације извршитеља уређује се актом министра.

Печат, штамбиљ и легитимацију извршитељ може употребљавати само за службене радње које предузима у границама својих законских овлашћења.

Разређење извршитеља

Члан 321.

Извршитељ се разрешава дужности:

- 1) ако се утврди да више не испуњава услове за обављање делатности извршитеља;
- 2) ако прихвати било коју јавну функцију, управну или надзорну функцију у привредним друштвима или обавља послове јавног бележника и адвоката, односно друге послове који су неспојиви са пословима извршитеља;
- 3) ако се утврди знатна несагласност података из извештаја о имовини са стварним стањем имовине извршитеља;
- 4) ако му буде изречена дисциплинска мера трајне забране обављања делатности извршитеља;

5) ако буде правноснажно осуђен за кривично дело на безусловну казну затвора од најмање шест месеци или за кажњиво дело које га чини недостојним да обављање делатности извршитеља;

6) ако не испуњава обавезу стручног усавршавања у складу са актом Коморе.

Комора је дужна да одмах обавести министра, по сазнању разлога за разрешење.

Решење о разрешењу извршитеља

Члан 322.

Решење о разрешењу извршитеља доноси министар и објављује га у "Службеном гласнику Републике Србије".

Решење о разрешењу је коначни управни акт и против њега се може водити управни спор.

У решењу из става 1. овог члана, министар одређује другог извршитеља који привремено преузима послове разрешеног извршитеља до именовања новог извршитеља.

Престанак обављања делатности на захтев извршитеља и због одласка у пензију

Члан 323.

Извршитељ може поднети захтев за брисање из именика извршитеља.

Извршитељ је дужан да обавља послове извршења док министар не донесе одлуку о именовању новог извршитеља, а најдуже 60 дана од дана подношења захтева из става 1. овог члана.

У случају одласка у пензију извршитеља, до именовања новог извршитеља, послове извршитеља преузима заменик извршитеља (у даљем тексту: заменик), а ако извршитељ нема заменика, председник Коморе одређује привременог заменика.

Обавеза усавршавања извршитеља

Члан 324.

Извршитељ је обавезан да похађа редовну стручну обуку.

Комора води евиденцију о похађању семинара и других облика усавршавања извршитеља и о томе обавештава Министарство.

Програм стручног усавршавања извршитеља прописује Комора.

Глава друга

ОВЛАШЋЕЊА И ДУЖНОСТИ ИЗВРШИТЕЉА

Овлашћења извршитеља

Члан 325.

У предметима извршења и обезбеђења потраживања, у складу са одредбама и ограничењима прописаним овим законом извршитељ:

1) поступа по предлогу за спровођење извршења и одређује начин извршења, ако извршни поверилац није одредио начин извршења;

2) поступа по предлогу за извршење на основу веродостојне исправе ради остварења новчаног потраживања по основу извршених комуналних и сличних услуга;

3) доставља своја акта, као и поднеске и судске одлуке по овлашћењу суда;

4) утврђује идентитет странака и учесника у поступку извршења;

5) прикупља податке о имовинском стању извршног дужника;

6) доноси закључке, саставља записнике, захтеве и службене белешке у складу са овлашћењима из овог закона;

7) спроводи попис, процену имовине, пленидбу и продају покретне имовине и непокретности;

8) о свом трошку и на своју одговорност поверава трећим лицима продају имовине;

9) прима и чува пописану или обезбеђену имовину извршног дужника, налаже преношење власништва над имовином и обавља деобу имовине и новчаних средстава остварених њеном продајом;

10) спроводи иселење и друге извршне радње неопходне ради спровођења извршења, у складу са законом и другим прописима;

11) на захтев извршног дужника, односно извршног повериоца посредује у циљу постизања споразумног решења;

12) прима и преноси новчана средства, у складу са овим законом;

13) предузима и друге радње предвиђене овим законом.

Одговорност за штету

Члан 326.

Извршитељ је целокупном својом имовином одговоран за штету која током поступка извршења настане његовом кривицом.

Заштита права странака

Члан 327.

Извршитељ је дужан да у спровођењу извршења поступа по одредбама овог закона, судским одлукама и условима одређеним у извршној исправи којима се ограничава извршење на одређеним средствима и предметима.

Извршитељ је дужан да без одлагања након обављања сваке радње у извршном поступку бележи своје активности у евиденцију из члана 328. овог закона.

Извршитељ је дужан да као пословну тајну чува податке до којих дође у обављању своје делатности и не сме их користити ради прибављања користи за себе или друго лице.

Дужност из става 3. овог члана постоји и након престанка обављања делатности извршитеља.

Обавеза вођења евиденције

Члан 328.

Извршитељ је дужан да води евиденцију предмета по којима поступа. Евиденција је јавна и садржи следеће податке:

1) назив суда који спроводи извршни поступак или поступак обезбеђења;

2) број извршног предмета, односно предмета обезбеђења;

3) податке о дужнику и повериоцу;

4) датум пријема захтева за спровођење извршења, односно обезбеђења;

5) предмет и средство извршења, односно обезбеђења потраживања, ако је наведено у решењу о извршењу;

6) затражени и уплаћени износ обезбеђења и датум уплате;

7) одлуке које доноси у току поступка извршења и обезбеђења;

8) наплаћени износ дуга;

9) време и исход спроведених извршних радњи, односно радњи обезбеђења;

10) податке о лицима која су намирена и износ намирења;

11) коначни износ награде и накнаде трошкова извршитеља;

12) укупан број предмета на годишњем нивоу у којима је поступао.

Актом министра ближе се уређује начин вођења евиденције из става 1. овог члана, начин приступа евиденцији и поступање са евиденцијом у случају смрти, разрешења или престанка обављања делатности извршитеља.

Управљање и располагање новчаним средствима

Члан 329.

Извршитељ поседује на своје име најмање један банковни рачун на који се искључиво уплаћују новчана средства остварена у поступку извршења, односно обезбеђења.

Извршитељ поседује и посебан рачуне за награду и накнаду трошкова.

Извршитељ је дужан да без одлагања уплаћена средства из става 1. овог члана пренесе на рачун извршног повериоца.

Средства на рачуну из става 1. овог члана не могу бити предмет пенидбе ради намирења дугова извршитеља.

Награда и накнада за обављање извршних радњи и обезбеђење потраживања

Члан 330.

Извршитељ има право на награду за свој рад и накнаду трошкова према тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад извршитеља.

Трошкови извршитеља везани за извршни поступак су трошкови тог поступка.

Тарифу из става 1. овог члана доноси министар.

Ортачко удруживање извршитеља

Члан 331.

Извршитељи могу основати ортачко друштво и пословати под условима и у складу са законом који уређује привредна друштва, ако овим законом није другачије одређено.

Извршитељи чланови ортачког друштва дужни су да воде посебну и заједничку евиденцију.

Пристап подацима

Члан 332.

Државни органи, банке, послодавци и друга правна лица дужна су да на захтев извршитеља обезбеде пристап подацима о одређеном дужнику којима располажу, а који су неопходни за радње извршења и обезбеђења.

Глава трећа

ЗАМЕНИЦИ И ПОМОЋНИЦИ ИЗВРШИТЕЉА

Заменик извршитеља

Члан 333.

Извршитељ може имати једног или више заменика.

Лице које испуњава услове из члана 313. овог закона може бити именовано за заменика извршитеља.

Заменик може обављати све радње извршења и обезбеђења као и извршитељ. Заменик потписује одлуке које доноси током обављања радњи извршења и обезбеђења потраживања својим именом и називом "заменик извршитеља".

Извршитељ је одговоран за рад свог заменика и солидарно је одговоран за штету учињену његовим радом.

При спровођењу радњи извршења и обезбеђења потраживања заменик користи печат и штамбиљ извршитеља у чије име поступа.

При спровођењу радњи извршења и обезбеђења потраживања заменик користи легитимацију чији изглед и садржину прописује министар.

Одредбе овог закона о ступању на дужност, вршењу дужности, обуци, дисциплинској одговорности извршитеља и дисциплинском поступку, неспојивости других функција и послова са овлашћењима извршитеља, надзору над радом извршитеља и разрешењу извршитеља сходно се примењују на заменика.

Именовање заменика

Члан 334.

Заменика именује министар на предлог извршитеља, а по претходно прибављеном мишљењу Коморе.

Решење министра о именовању заменика је коначно.

Лице именовано на функцију заменика ступа на дужност даном полагања и потписивања заклетве пред министром, која гласи: "Заклињем се да ћу поштовати

законе Републике Србије и обављати функцију заменика извршитеља савесно, поштено и непристрасно".

Привремени заменик

Члан 335.

У случају спречености, извршитељ који нема заменика, одређује привременог заменика, који мора да испуњава услове за заменика и о томе обавештава Министарство, Комору и суд за чије подручје је именован.

Ако извршитељ не именује привременог заменика у року од осам дана, председник Коморе одређује привременог заменика.

Помоћници извршитеља

Члан 336.

Извршитељ може да запосли или ангажује трећа лица која у име и за рачун извршитеља спроводе поједине радње извршења и обезбеђења.

Извршитељ одговара за штету коју та лица учине при обављању појединих извршних радњи.

Лица из става 1. овог члана су дужна да чувају пословну тајну под истим условима који важе за извршитеља.

Глава четврта

ИМЕНИК ИЗВРШИТЕЉА И ЗАМЕНИКА И ИМЕНИК ОРТАЧКИХ ДРУШТАВА ИЗВРШИТЕЉА

Члан 337.

Министарство води именик извршитеља и заменика, у који се уписују:

1) име, датум рођења, матични број (ЈМБГ), порески идентификациони број (ПИБ) и седиште извршитеља, као и име, датум рођења и ЈМБГ његовог заменика;

2) датум именовања и датум ступања на дужност извршитеља, односно заменика, као и датум разрешења;

3) суд за чије је подручје извршитељ именован;

4) дисциплинске мере изречене извршитељу, односно заменику;

5) други подаци одређени прописима.

Министарство води и именик ортачких друштава извршитеља, у који се уписују:

1) пословно име ортачког друштва, порески идентификациони број (ПИБ) и седиште;

2) датум и број решења о упису, односно брисању из надлежног регистра;

3) подаци о оснивачима;

4) други подаци одређени прописима.

Извршитељ, односно заменик дужан је да у року од осам дана пријави промене података унетих у именик.

Садржина и начин вођења именика из ст. 1. и 2. овог члана, ближе се уређују актом министра.

Глава пета

КОМОРА

Комора

Члан 338.

Комора је професионално удружење у које се удружују сви извршитељи и заменици уписани у именик.

Комора послује као непрофитно удружење.

Комора има својство правног лица са овлашћењима одређеним законом и статутом Коморе (у даљем тексту: Статут).

Седиште Коморе је у Београду.

Надзор над радом Коморе обавља Министарство.

Делокруг послова

Члан 339.

Комора:

- 1) доноси Статут, кодекс професионалне етике извршитеља и друге акте, у складу са законом и Статутом;
- 2) чува углед, част и права професије извршитеља;
- 3) стара се да извршитељи савесно и у складу са законом обављају своје послове;
- 4) представља извршитеље код државних органа ради заштите права и интереса професије;
- 5) стара се о стручном усавршавању извршитеља и организује стручне скупове, семинаре и саветовања у области извршења;
- 6) води помоћни именик извршитеља и заменика, као и именик ортачких друштава извршитеља;
- 7) успоставља и остварује сарадњу са коморама извршитеља других земаља;
- 8) обавља друге послове утврђене овим законом и Статутом.

Статут

Члан 340.

Статутом и другим општим актима Коморе уређује се организација и пословање Коморе, начин избора органа Коморе и друга питања од значаја за рад Коморе.

Министар даје сагласност на Статут и друге опште акте Коморе.

Органи

Члан 341.

Органи Коморе су: скупштина, извршни одбор, надзорни одбор и председник Коморе.

Скупштина

Члан 342.

Чланови Скупштине Коморе су извршитељи и заменици уписани у именик.

Скупштина Коморе:

- 1) доноси Статут, кодекс професионалне етике извршитеља и друге акте Коморе;
- 2) бира чланове извршног и надзорног одбора, председника Коморе и чланове других органа Коморе;
- 3) одлучује о другим питањима предвиђеним законом и Статутом.

Извршни одбор

Члан 343.

Извршни одбор Коморе има пет чланова.

Извршни одбор:

- 1) предлаже Статут и друге опште акте Коморе;
- 2) припрема седнице скупштине Коморе;
- 3) стара се о пословању Коморе;
- 4) одлучује о висини чланарине и начину њеног плаћања;
- 5) обавља и друге послове одређене законом и Статутом.

Надзорни одбор

Члан 344.

Надзорни одбор врши надзор над законитошћу рада и финансијским пословањем Коморе.

Надзорни одбор има три члана.

Председник Коморе

Члан 345.

Председник Коморе представља и заступа Комору.

Председник Коморе:

- 1) представља Комору;
- 2) стара се да Комора ради и послује у складу са законом и Статутом;
- 3) извршава одлуке органа Коморе у складу са Статутом;
- 4) врши друге послове одређене законом и Статутом.

Глава шеста

НАДЗОР НАД РАДОМ И ДИСЦИПЛИНСКА ОДГОВОРНОСТ ИЗВРШИТЕЉА

Надзор над радом извршитеља који врши Министарство

Члан 346.

Надзор над законитошћу рада извршитеља врши Министарство, по службеној дужности или на предлог председника суда за чије подручје је извршитељ именован, председника Коморе, као и по иницијативи странака и учесника у поступку.

Министарство је овлашћено да:

- 1) изврши увид у пословне књиге, евиденцију, списе и ускладиштене ствари;
- 2) захтева од извршитеља све неопходне податке о његовом пословању;
- 3) прибави од надлежних органа и организација податке о пословању извршитеља.

У оквиру вршења надзора над законитошћу рада извршитеља овлашћено службено лице Министарства може наложити мере за отклањање недостатака у раду извршитеља и рок за поступање по мерама, као и поднети предлог за покретање дисциплинског поступка.

Надзор над радом извршитеља који врши Комора

Члан 347.

Надзор над радом извршитеља обавља и Комора.

Комора обавља надзор по службеној дужности, најмање једанпут годишње.

Комора може обавити надзор и по притужбама странака и учесника у поступку.

Комора може да оствари увид у: предмете, податке и други архивски материјал извршитеља; располагање ускладишћеним стварима и новцем уплаћеним на име обезбеђења; признанице за наплаћене износе на име награде и накнаде извршитеља, као и да предузме све друге радње, у складу законом и другим прописима.

Комора је овлашћена да наложи извршитељу отклањање недостатака у одређеном року и да покрене дисциплински поступак.

Актом Коморе ближе се прописује начин вршења надзора над радом извршитеља који обавља Комора.

Извештај о пословању

Члан 348.

Извршитељ је дужан да једном годишње поднесе извештај о пословању Министарству и Комори.

Акт о начину извештавања и садржини извештаја доноси министар.

Годишњи извештај мора да садржи следеће податке:

- 1) укупан број предмета у току;
- 2) укупан број решених предмета;
- 3) укупан број нерешених предмета на крају године;
- 4) однос укупног износа средстава остварених извршним радњама и укупног износа потраживања.

Подаци из годишњег извештаја извршитеља објављују се на интернет страници Министарства и Коморе и доступни су јавности све до објављивања података за наредну годину.

Дисциплинска одговорност извршитеља

Члан 349.

Извршитељ одговара ако својим поступцима у вршењу своје делатности крши одредбе овог закона и других прописа, ако не испуњава своје обавезе прописане Статутом и другим актима Коморе и ако било којим својим поступком вређа част и углед професије извршитеља.

Одговорност за кривично дело или прекршај не искључује дисциплинску одговорност извршитеља.

Дисциплинске повреде

Члан 350.

Дисциплинске повреде извршитеља су:

- 1) свесно прикривање законске сметње која је услов за именовање;
- 2) обављање делатности неспојиву са угледом, чашћу и независношћу извршитеља;
- 3) понављање дисциплинских повреда, пре брисања изречене мере из евиденције;
- 4) предузимање радњи у поступку и поред постојања разлога за искључење;
- 5) повреда дужност чувања службене тајне;
- 6) прекорачење овлашћења поверених законом;
- 7) наплата веће награде или накнаде трошкова него што је прописано;
- 8) нуђење услуга;
- 9) неуредно вођење књига и евиденција;
- 10) вођење поступка на језику који није у службеној употреби;
- 11) поступање са стварима и новчаним средствима у поступку супротно закону или овлашћењу странака;
- 12) одбијање без оправданог разлога дужности привременог заменика одређеног одлуком Коморе;
- 13) јавно изношење личних, породичних и материјалних прилика странака до којих је дошао у вршењу делатности извршитеља;
- 14) неплаћање доприноса Комори три месеца узастопно или шест месеци са прекидима у току календарске године;
- 15) одбијање без оправданог разлога да се стручно усавршава;
- 16) повреде дужности утврђених другим прописима.

Дисциплинске мере

Члан 351.

Дисциплинске мере за дисциплинске повреде су:

- 1) опомена;
- 2) јавна опомена;
- 3) новчана казна од 50.000 до 500.000 динара;
- 4) забрана обављања делатности у трајању од три месеца до једне године;
- 5) трајна забрана обављања делатности извршитеља.

Министарство може изрећи меру привремене забране обављања делатности извршитеља за време трајања дисциплинског поступка.

Новчана казна из става 1. овог члана уплаћује се на прописани уплатни рачун јавних прихода.

Подаци о изреченим дисциплинским мерама из става 1. тач. 2) до 5) и става 2. овог члана се објављују се на интернет страници Министарства и Коморе.

Изрицање дисциплинских мера

Члан 352.

Приликом изрицања дисциплинских мера узимају се у обзир све околности које могу да утичу на врсту мере и висину новчане казне, а нарочито тежина и последице дисциплинске повреде, учињена штета, степен одговорности и раније изречене дисциплинске мере.

Подаци о дисциплинским поступцима и изреченим мерама уписују се у именик извршитеља и заменика.

Дисциплински комисија

Члан 353.

Дисциплинска комисија спроводи дисциплински поступак ради утврђивања дисциплинске одговорности извршитеља и изриче дисциплинске мере, у складу са овим законом.

Састав дисциплинске комисије

Члан 354.

Дисциплинску комисију чини пет чланова које именује министар, и то: два члана из реда извршитеља које предлаже Комора, један члан из реда судија са искуством у поступцима извршења кога предлаже Високи савет судства и два члана из реда државних службеника Министарства.

Чланови дисциплинске комисије именују се на четири године и могу бити поново именовани.

Дисциплински поступак

Члан 355.

Предлог за покретање дисциплинског поступка могу поднети Министарство, председник суда за чије подручје је извршитељ именован и председник Коморе, а на основу извршеног надзора, као и притужби и иницијатива странка у поступку, њихових заступника и пуномоћника.

У дисциплинском поступку извршитељу против кога је поступак покренут мора се омогућити да се изјасни о наводима из предлога за покретање дисциплинског поступка.

Након спроведеног дисциплинског поступка, дисциплинска комисија доноси одлуку.

Дисциплински поступак се ближе уређује актом министра.

Одлука дисциплинске комисије

Члан 356.

Одлука дисциплинске комисије је коначна.

Против коначне одлуке дисциплинске комисије може се покренути управни спор.

Застарелост

Члан 357.

Рок застарелости за покретање дисциплинског поступка је шест месеци од дана сазнања за повреду, а најдуже једну годину од дана када је повреда учињена.

Вођење дисциплинског поступка застарева у року од једне године од дана покретања дисциплинског поступка.

Изречена дисциплинска мера не може се извршити када протекне једна година од дана коначности или правноснажности одлуке о изреченој дисциплинској мери.

Део осми

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 358.

Поступци извршења и обезбеђења у којима је до дана почетка примене овог закона започето спровођење извршења окончаће се по одредбама овог закона.

Поступци извршења и обезбеђења у којима је до дана почетка примене овог закона изјављена жалба на решење о извршењу или обезбеђењу, уступиће се суду надлежном за одлучивање по приговору на решење о извршењу или обезбеђењу, у складу са овим законом.

Члан 359.

Испит за извршитеље спровешће се у року од седам месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Именовање извршитеља у складу са овим законом извршиће се у року од девет месеци од дана ступања на снагу овог закона.

У року од 30 дана од истека рока из става 2. овог члана министар ће сазвати оснивачку скупштину Коморе, ради конституисања.

Скупштина Коморе ће у року од 60 од дана конституисања изабрати органе Коморе и донети подзаконске акте.

Извршитељи ће почети са радом у року од једне године од дана ступања на снагу овог закона.

До почетка рада извршитеља послове за које су по овом закону надлежни извршитељи обавља суд.

Члан 360.

Подзаконски акти прописани овим законом, изузев аката из члана 34. став 2, члана 67. став 3, члана 311. став 2. и члана 313. став 4. овог закона, односно аката које доноси Комора, донеће се у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Акти из члана 34. став 2, члана 67. став 3, члана 311. став 2. и члана 313. став 4. овог закона, донеће се у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 361.

Извршење на основу извршне одлуке која је потврђена као Европска извршна исправа, примењује се од дана стицања чланства Републике Србије у Европској унији.

Члан 362.

Даном почетка примене овог закона престаје да важи Закон о извршном поступку ("Службени гласник РС", број 125/04).

Даном почетка примене овог закона престаје надлежност вишег суда да одлучује у другом степену о жалбама на одлуке основних судова у извршним поступцима, прописана чланом 23. став 2. тачка 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08 и 104/09).

Члан 363.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије", а примењује се по истеку четири месеца од дана ступања на снагу, осим одредаба које се односе на извршитеље које ће се примењивати по истеку једне године од дана ступања на снагу овог закона.